

922

HIEROGLYPHICA HORAPOLLINIS,

A DAVIDE HOESCHELIO

*Fide Codicis Augustani ms. correctæ, sup-
pleta, illustrata.*

AUGUSTÆ VINDELICORUM
ad insigne pinus.

Cum priuilegio Cæs. perpetuo.

ANNO M D V C.

HIEROGLYPH. HORAPOLLINIS LIBRI II.
GRÆCE.

HORVM VERSIO LATINA IOAN. MERCERI.

OBSERVATIONES IOAN. MERCERI.

NOTÆ DAVIDIS HOESCHELII.

AMPLISSIMO VI-
RO, DN. MARCO VELSERO,

Reip. Augustanæ Consuli, patrono

inprimis colendo,

S. P.

Etus Hebræorum lex, vir nobilissi-
me, laudatur, quæ libros sacros nō
cuiuis, sed alios alijs, pro ætatis ac
vitæ ratione, legendos permisit:
idq; *ne sanctum canibus*, quod ajunt. Idem phi-
losophi quicunq;, in suo etiam docendi gene-
re, observarunt; obscuris quibusdam ænigma-
tum notis usi, quibus doctrinæ arcana obvela-
rent, non invidia: sed ne mysteria abusu pro-
phanarentur. Hinc Ægyptij sacerdotes, Persæ
Magos, Indi Gymnosophistas, Celtæ Druidas
habuere: quibus abdita rerum, & penetralia,
solis erant cognita. Ac è varijs Ægyptiorum
involucris & picturis vix una atq; altera tabula
est reliqua, Horapollinis Niliaci, Philippo quo-
dam paraphraste, Libelli duo hieroglyphici;
digni, vel antiquitatis nomine, cujus vestigia

*Naz. de com-
pos. differ. rar.
& Apologes.
fuga.*

exprimunt, quibus operæ aliquid navetur. Quare quum illi annis abhinc xc. Græce ab Aldo sint editi quidem; sed, exemplaris vitio, corrupti non nusquam atq; mutili: operæ me pretium, neq; ingratum doctis, facturum speravi, si, adhibito partim Codice Augustano calamo exarato, partim alijs adminiculis, eos prælo sic adornarem, ut integriores atq; nitidiores, quàm unquam antea, imprimerentur. Tibi autem, vir amplissime, cur hos inscribam: multæ me causæ impellunt. Te enim auctore atq; hortatore laborem hunc suscepî: tuo solius beneficio typis adeò elegantibus mystica hæc *πονημάτια* prodeunt. Et quemadmodum olim Bernardinus Trebatius Vicentinus, primus horum *εργολυφικῶν* interpres, Cunrado Peutingero IC. primo reliquiarum antiquitatis in urbe nostra indagatori suam lucubrationem nuncupavit: ita tibi earundem *παλαιοτήτων*, quas vocant, instauratori atq; interpreti, & primo annalium Augustanorum Scriptori, eundem Horapollinem à me recognitum jure dicandum duxi, patriæ nostræ oculo; per quem literas hîc renasci, verè dixerim. In qua eadem urbe ut Typographia non inventa sit (quam ei laudem vir magni nominis tribuere non dubitat) primo ta-

Gilb. Cognac-
ens, lib. 3. Syl-
la narratio-
nem.

men omnium libri Mathematici, cum figuris
Geometricis, ante annos cxv. excusi sunt, ejus *Erhardus Rast-
holdius, Au-
gustanus.*
industria, qui Venetias postea concessit. Cæ-
rerum, quod nullum aliud exemplar ad ma-
num (nostris enim ad finem penè perductis, à
Frid. Sylburgio nostro Gallicam editionem me
accepisse, non es nescius) præter Aldinum, ef-
set: illud passim secutus fui; nisi ubi apertè mē-
dosum constaret. Lacunas è manu scripto non
nullas explevi; unde & σφάλματα quædam
correxī: quædam partim conjectura, partim ex
Philippī Phasianini Bononiensis (cui codex
haud malus fuit) interpretatione emendavi. de
quibus in Notis Lectorem ferè monui. Quod
restat: hanc qualemcunq; meam operam boni
velim consulas, & Remp. literariam, non mi-
nùs quàm patriam, adjuvare pergas, meq; com-
mendatum habere digneris. Vale decus patriæ.

iv. Idus Augusti. M. D. xcv. Augustæ.

Amplitudini tuæ
deditis.

David Hœschelius.

Μάξιμ^{ος} Ταπεινὸς Κυθήρων Ἐπίσκοπος, τοῖς
πρὸς τὴν φιλοσοφίαν ἐχολακόσιν, ἡπί-
δοσιν φρονησεως.

Τὸν μὲν ἡμετέρον τῆς φιλοσοφίας τρέ-
πον, καὶ τὸ τῆς συμβολικῆς ἐρμηνείας ἀνιγ-
ματῶδες εἶδ^{ος}, δευχαιὸν τε ἅμα γεγονέναι, καὶ
τῇ τῆς ἀληθείας γνώσει ὅτι μάλιστα χρησίμον,
πρὸς τε ἡμετέριον σωέσεως σωεργεῖν, καὶ πρὸς
βραχυλογίας ἀσκήσιν: πλείω τὲ ἄλλα συμμαρ-
τυρεῖ, καὶ τὸ, ὅτι πραγματικῶς τὰ τῶν δευχαιῶν
φιλοσοφήσαντας, ἔστι μάλ' ἐξηλωκότας φαί-
νεσθαι. ἐβραῖοι μὲν γὰρ διὰ τῆς παρ' αὐτοῖς πρᾶ-
ξις μαμάτων, αἰγύπτιοι δὲ καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς ἀδύ-
των παρ' αὐτῶν καλεσμένων, ἔστι λαφῶς ἐκιδιδά-
σκουσι. καὶ ὅλως βάρβαροί τε ἅμα καὶ ἑλλήνες τὰς
τῶν πραγμάτων δευχὰς ἀποκερψάμενοι, ἀνιγ-
μασί τε καὶ συμβόλοις, ἀλληγορίαις τε καὶ μέτα-
φοραῖς, καὶ τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς
ἀλήθειαν. ἐν τούτῳ δὲ καὶ ἡμεῖς παρ' ἡμῖν θε-
ολογία ἐκ πρᾶσις ἔστι διὰ ἡμετέρας ἡμετέρας
τε ἔτι διαρρήδην φησὶ δῶλω σοὶ θελαυρὸς σκο-
τεινὸς ἀποκερψέας. θελαυρὸν σκοτεινὸν καὶ ἀπό-

κρυφοντάχα τίτιν δύστηνον διακαλέσασθαι
φίαν. ἔτ' δὴ καὶ οἱ δὲ αἰνιγμάτων χρησμοί, καὶ αἱ
μὴ ἀναίδω καὶ ὡς ἔτυχεν ἐπιδεικνύμεναι τοῖς ἐν-
τυχαῖσι τελεταί, ἀλλὰ μετὰ λινων καθαρμῶν
καὶ περὶ ῥήσεων, καὶ τῶ συμβόλων ὡς ἀδηλῶσαι
τὰ ἀφανέστερα. τὸ δὲ τῆς τοιαύτης ἐπιχευψέως αἰ-
νιον ἔτ' οἶμαι μάλιστ' αἰγερόν, ὡς αὐτὸ μὴ ἐπί-
μωτῆς καταλήψεως καὶ τοῖς τυχεῖσι τὰ θεῖα δὲ κα-
ταφρονήτῃ γίγνοιτο. εἰ δὲ γὰρ δεῖ βεβήλους τὰ ἔλγος
διηγέσθαι μυστήρια. ὅπως τάχα καὶ ἀβραάμ ἰω-
αννίξας βεβληθεὶς, τὸ τὸν ἱερόν καὶ μύστω λόγον
ἐπικεκερῦφθαι δεῖν, ἐγκρυφίας διὰ δριμυτηρῶς σε-
μιδάλεως μέτρων ποιεῖν τῇ ἑρμῇ περὶ τῆς
καὶ ὁ δὲ ἀγγελικὸς δὲ λόγος μὴ ῥιπίειν τὰ ἅγια τοῖς
κυσί, μηδὲ βάλλειν εὖ μαργαρίτας ἐμπερθεῖν
τῶ χοίρων, ἔτ' αὐτὸ ὑποσημαίνων, διακελεύει).
περὶ δὲ, καὶ ὅπως εἰς τὴν τῶ αἰνιγμάτων ἔννοιαν
ἢ τῶ ῥοφῶν παρυσιδύσασθαι ζήτησις, ἐμμιωότερον
ἐπὶ τὴν τῆς ἀληθείας οὐρεσιν ἀνατέχει· ἀμέλει
τοῖς καὶ οἱ παρ' αἰγυπίων τοῖς ῥοφοῖς παιδιδυόμενοι,
πρῶτον μὲν πάντων τὴν τῶ γραμμάτων μέθοδον
ἐκμανθάνει, τὴν ἐπιστολογραφικὴν καλεσμένην.
δουτέραν δὲ, τὴν ἱεραλικὴν, ἣν χερῶνται οἱ ἱε-

ρρηγματῆς, ὑσάτιω δὲ καὶ τελευταίαν, τὴν
 ἱερογλυφικὴν, τὴν κατὰ ἴνας ἀνιγμὸς ἀλλη-
 γορικῶς. ἔδῃ γῆρας καὶ τὸ μὲν χεῖρας ἔκκαθε-
 σηκε συγγραμμάπον, βραχὺ μὲν τό γε ἐπὶ τῷ ὄγ-
 κῳ, πολὺ δὲ τοῖς νοήμασι, καὶ διὰ τὰ πρᾶγματα
 αὐτὰ, καὶ τὸν τρόπον τῆς φράσεως, τοῖς αὖτε τὴν
 σοφίαν ἐχολακόσιν, ὅτι μάλιστα ἐπωφελὲς γρη-
 ρόμῳ. δέξατε ἐν καὶ τὰ φιλοφρόνως, καὶ τὰ
 τῆς τέτης ἐκδόσεως ἀπὸ γρηγορίου τὰ παρρη-
 κῆρας χοίτητε χάριτας. Ἐρρώδε.

Καὶ τὰ ἀφυέῃς τὸ σωτήριον, σκίρροφ-
ειῶν πέμπη φθίνοντες.

+ *ἡ δὲ ὁδὸς τοῦ ἀφιστᾶντος ἐν ἰσοδυναμίᾳ:*
οὐκ αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ ἰσχυρὰ παρὰ τὸν
ἀδελφὸν ἡ βαρύνουσα παρὰ τὸν ἡμιόλουτον
αφιστᾶντος αὐτοῦ τοῦ ἡμιόλουτον, πᾶν
ὅσον ἐξαρτᾶται κυρίως, κυρίως ὅσον
νικᾷ ἀλλήλῃ δὲ ὁμοῦ δα. ἀφ' ἑ
Λαὶ γ' 5: 43

EX SVIDA.

Ω Γράπων, Φαγεβύθιος κάμης τῶ πανοπολίτε νομῆ, γραμματικὸς, διολύξας
 ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν αἰγύπτῳ, εἴτα ἐν κωνσταντίνου πόλει ἐπὶ Θεοδοσίᾳ. ἔγραψεν
 τεμεινικά, ὑπόμνημα σοφοκλέους, ἀλκίης, εἰς ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ αἰ-
 θρωπός, καὶ τῶν πάσαι λογισμῶν τῶν γραμματικῶν εἶδεν τι μείον κλέει ἀπενεγχα-
 μενός. *Quae sequuntur in Suida, omisimus; quoniam hys neq; pes neq; caput
 consistat.*

HORAPOLLO, ex Phaebythide pago Panopolitana praefectura, grammati-
 cus, Alexandria docuit, & in Aegypto, tandem Constantinopoli sub Theodo-
 sio. Scripsit τεμεινικά, id est, de lucis & templis; & Commentarios in Sophoclem,
 Alcaum, Homerum: homo ob artem celebris, gloria nulli veterum doctissimorum
 Grammaticorum secundus.

ΩΡΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΩΟΥ Ἰ-
ερργλυφικά, αἱ ἐξελύγκε μὲν αὐτὸς αἰγυπία
φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν
ἐλλάδα διάλεκτον.

Αἰ. σημαίνει

α. πῶς αἰῶνα* σημαίνουσι;

Αἰῶνα σημαίνοντες, ἥλιον καὶ σελλιώτιν γρά-
φουσι, διὰ τὸ αἰῶνια εἶναι στοιχεῖα. αἰῶνα δὲ
ἐτέρας γράψαι βελέμενοι, ὅφιν ζωγραφῶσιν, ἐ-
χόντα τὴν ἐξάν' ὑπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα κρυπτομέ-
νην, ὃν καλεῶσιν αἰγυπιοί, ἐραῖον, ὃ ἐστὶν ἐλλειψὶς βα-
σιλίσκου. ὃν πρὸς* χρυσὸν ποιῶντες, θεοῖς περικυβέουσιν.
αἰῶνα δὲ λέγουσιν αἰγυπιοί, διὰ τοῦδε ὅτι ζῶν δι-
κασθεῖς: ἐπειδὴ τριῶν γρῶν ὀφειν καθεσώτων, τὰ
μὲν λοιπὰ, θνήσκαι ὑπάρχει, τῷ δὲ μόνον ἀθανά-
τον. ὃ καὶ περ σφυσήσαν ἐτέρω παντὶ ζῶν δίχα [καὶ]
ἐδακῆν, ἀναγρεῖ. ὅθεν ἐπειδὴ δοκεῖ ζωῆς καὶ θανά-
του κυριεύειν, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν
θεῶν ἐπικυβέουσιν.

* Αἰ. χρυσόν.

β. πῶς κόσμον;

Κόσμιον βελέμενοι γράψαι, ὅφιν ζωγραφῶσιν
τὴν

HORAPOLLINIS NILIACI SACRÆ SCVLPTVRÆ, QVAS IPSE

*quidem Ægyptio sermone prodidit, Philippus
verò linguâ Gracâ donavit.*

1. Quo pacto ævum significant?

ÆVum innuentes, Solem ac Lunam pingunt, quòd hæc æterna sint, æviq; fluxum producentia elementa. Quin & aliter ævum picturâ exprimere volentes, serpentem pingunt, cujus cauda reliquo involvatur ac tegatur corpore. Hunc Ægyptij quidem linguâ suâ Væum, Græci Verò Basiliscum appellant. Eundem ex auro conflatum dijs circumponunt. Caterùm hoc animali ævum significari propterea Ægyptij dicunt, quòd cùm tria sint serpentium genera, solum hoc ex omnibus immortale est, cetera mortalia : utpote cùm quodvis aliud animal solo afflatu absq; ullo morsu serpens hic interimat. Vnde & quoniam vitæ necisq; potestatem habere videtur, meritò sanè deorum capitibus inferitur.

2. Quo pacto mundum?

MVNDVM exprimere volentes, serpentem pingunt,

τὴν αὐτὴν ἐδίδοντο ἔραν, ἐσιγμύρον φολίσιν ποικί-
 λαις. διὰ μὲν τῶν φολίδων αἰνιγμύροι οὗτοι ἐν τῇ
 κόσμῳ ἀσέρας. βαρύντασιν ἢ τὸ ζῶον, καθάπερ καὶ
 ἡ γῆ. λήθοντασιν ἢ ὥσπερ ὕδωρ. καθ' ἑκάστον ἢ ἐνιαυ-
 τὸν τὸ γῆρας ἀφίει, ἀποδύεται. καθ' ὃ καὶ ὁ ἐν τῇ
 κόσμῳ ἐνιαύσιος χρόνος ἐναλλαγὴν ποιεῖ μύ-
 ρου, νεάζει. τὸ ἢ ὡς τρυφή καὶ ἡδονὴ τῆς αὐτῆς σώματι,
 σημαίνει, τὰ πάντα ὅσα ἐκ τῆς θείας προνοίας ἐν
 τῷ κόσμῳ γινώσκονται, ταῦτα πάλιν καὶ τὴν μείωσιν
 εἰς αὐτὸν λαμβάνειν.

γ. πῶς ἐνιαυτὸν;

ΕΝιαυτὸν δὲ βελόμυροι δηλώσασιν, ἴσιν, τετέ-
 ῃ γυναικὶ ζωγραφῶσιν. τῇ ἢ αὐτῇ, ἢ τὴν θεὸν
 σημαίνουσιν. ἴσιν δὲ παρ' αὐτοῖς ἐστὶν ἀστὴρ, αἰγυπτι-
 σὶ καλέμυρος σῶθις: ἐλλήνισι δὲ * ἀστροκύων, ὃς
 καὶ δοκεῖ βασιλεύειν τῶν λοιπῶν ἀσέρων: ὅτε μὲν
 μέζων, ὅτε ἢ ἥσων ἀνατέλλων. καὶ ὅτε μὲν λαμ-
 πρύτερος, ὅτε ἢ, ἔχ' ἔτως. ἐπὶ δὲ καὶ διότι καὶ τὴν
 τέτταρτον ἀστρον ἀνακλιῶν, σημειώμεθα ὡς πάν-
 των τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ μελλόντων τελεῖται. διόπερ ἐκ
 ἀλόγως τὸν ἐνιαυτὸν, ἴσιν λέγουσιν. καὶ ἐτέρας δὲ
 ἐνιαυτὸν γράφοντες, φοίνικα ζωγραφῶσι, διὰ τὸ
 δένδρον

* Al. ἀστρο-
 κύων.

qui suam ipsius caudam rodât, varijs interstinctum squamis: per squamas quidem stellas, quibus cœlum mundus vè distinctus est, obscure innuentes. Cæterùm hoc animans non secus ac terra gravissimum est, levissimum autem ac maximè lubricum, in aquæ morem. Insuper ut serpens quotannis pelle simulq; senio exuitur: sic & annus vertens, qui mundi circumactû producit, immutatione factâ renovatur, ac velut rejuvenescit. Quòd verò velut cibo, suo utatur corpore, significat id, quæcunq; Dei providentia in mundo gignuntur, ea rursus in eundem resolvi, & tanquam imminutionem sumere.

3. Quomodo annum?

PORRO annum demonstrare volentes, Isin, hoc est mulierem pingunt: quo etiam signo deam significant. Est autem apud eos Isis sidus, quod Ægyptio quidem nomine Sothis, Græco verò Astrocyon dicitur, quæ & inter reliqua sidera principatum obtinere videtur: ut qui dum oritur, nūc major sit, nunc minor, interim splendidiôr, interim verò secus. Insuper & quoniâ in huiusce sideris exortu, ea signis quibusdam observamus, quæ toto anno peragēda sunt: propterea non ab re annū Isin appellant. Aliter quoq; annū indicantes, palmā pingūt, quod

δένδρον τέττονμόνον τῷ ἄλλων κτ' [τὴν] ἀνατλή-
 τῆς σελιώης, μίαν βάιν γυνᾶν, ὡς ἐν ταῖς δώδεκα

* βάισιν Ald. * βάεσιν ἐνιαυτὸν ἀπαρτίζεσθ.

α'. πῶς μῆνα;

Μῆνα ὃ γράφοντες, βάιν ζωγραφῶσιν, ἢ σε-
 λήνῳ ἐπεσεραμυρῶν εἰς τὸ κάτω. βάιν μὲν,
 τῆς περσειμυρῆς ὅτι τ' φοίνικ' αἰτίας χάριν.
 σελιώην ὃ ἐπεσεραμυρῶν εἰς τὸ κάτω, ἐπειδὴ φα-
 σιν ἐν τῇ ἀνατολῇ * πεντεκαίδεκα μοῖραι ὑπάρ-
 χουσι, πρὸς τὸ ἀνωταῖς κέρασιν ἐχημαλίσθ. ἐν δὲ τῇ
 ἀποκρῆσει, τὸν ἀεθμὸν τῷ τριακόντῳ ἡμερῶν πλη-
 ρῶσασαν, εἰς τὸ κάτω τοῖς κέρασιν διέν.

* ἡ μοῖραν ὑπ-
 ἔρχεσθαι, m. f.

β'. πῶς τὸ ἐνισάμυρον ἔτος;

Εἰς τὸ ἐνισάμυρον γράφοντες, τέταρτον δὲ-
 ἔρας γράφουσιν. ἔστι δὲ μέτρον γῆς ἡ ἄερα,
 πηχῶν ἑκατὸν. βεβλόμυροί τε ἔτ' εἰπεῖν, τέταρ-
 τὸν λέγουσιν. ἐπειδὴ φασὶ κτ' τὴν ἀνατολὴν τ' ἄ-
 σκε τῆς σώθews, μέχρι τῆς ἄλλης ἀνατλήs, τέ-
 ταρτον ἡμέρας * προστίθεσθ. ὡς εἶναι τὸ ἔτ' τοῦ
 θεῶ, τριακοσίων ἐξήκοντα πέντε ἡμερῶν. ὅθεν καὶ διὰ
 τετραετηρίδ' ὁδωσὶν ἡμέραν δευτέρῳ αἰγύ-
 πτιοι. τὰ ὃ τέσσαρα τέταρτα, ἡμέραν ἀπαρτίζει.

* Ald. προστίθ.

Arbor hac sola ex omnibus ad singulos Lunæ ortus, singulos etiam ramos procreet, ita ut duodecim ramorum productione annus expleatur.

4. Quomodo mensē?

MENSEM autem notantes, ramum pingunt, aut Lunam deorsum conversam. Ramum quidem, ob causam jam in palmā dictam. Lunam verò deorsum vergentem, quòd in ortu quidem, ut inquiunt, quindecim ei partes supersint, ut sursum erectis cornibus appareat: At in occasu, triginta diebus completis, cornua deorsum inflexa gerat.

5. Quomodo instantem annum?

INSTANTEM annum significantes, quartam arvi partem pingunt. Est autem *ἄρδιος*, unde Latinis arvi dicitur, terræ mensura centum complectens cubitos. Itaq; annum volentes dicere, quartum dicunt, propterea quod ab uno, ut tradunt, sideris cui Sothis nomen fecimus, ortu, ad alterum quarta sit interjecta diei pars. Enimvero dei Solis inquam annus trecentis sexaginta quinque diebus absolvitur: unde & quarto quoq; anno supervacuum diem computant atq; intercalant Aegyptij. Quatuor siquidem diei quadrantes diem perficiunt.

4. Τί δηλοῦσιν ἱερακα γράφοντες;

⊖ Εὐὸν βελόμυροι σημεῖον, ἢ ὕψϑ, ἢ ταπείνω-
 σιν, ἢ ὑπερχιλῶ, ἢ αἷμα, ἢ νίκῃ, ἢ ἄρεα, ἢ
 ἀφροδίτῃ, ἱερακα ζωγραφῶσι. θεὸν μὲν, διὰ τὸ
 πολύγονον εἶναι τὸ ζῶον, καὶ πολυχρόνιον. ἐπὶ γὰρ
 μὲν, ἐπεὶ καὶ δοκεῖ εἰδωλὸν ἡλίου ὑπάρχειν, ὡς
 πάντα πείνα πρὸς τὰς αὐτὰς ἀκτῖνας ὀξυωπῆν,
 ἀφ' ἧς οἱ ἰατροὶ πρὸς ἴασιν ὀφθαλμῶν τῇ ἱερακίᾳ
 βοτάνη χερῶνται. ὅθεν καὶ τὸν ἥλιον ὡς κύριον ὄντα
 ὁράσεως, ἔδ' ὅτε ἱερακόμορφον ζωγραφῶσιν. ὕ-
 ψϑ δὲ, ἐπεὶ τὰ μὲν ἕτερα ζῶα εἰς ὕψϑ πέτεσθαι

* *Ald. φέρεται.* πρὸς αἰθέρα, πλαγίως * *ἀφ' ἧς φέρεται,* ἀδυνα-
 τῆντα κατὰ τὸ χωρεῖν: μόνϑ δὲ ἱεραξ εἰς ὕψϑ
 κατὰ τὸ πέτεται. ταπείνωσιν γ', ἐπεὶ τὰ ἕτερα ζῶα,

* *Ald. χωρεῖ*
πρὸς τὸ. ἐκ τῆς κάθ' ἑαυτὸν πρὸς τὸ χωρεῖ, πλαγίως δὲ κατὰ
 φέρεται: ἱεραξ γ' κατὰ τὸ, ἐπὶ τὸ ταπεινὸν τρέπε-
 ται. ὑπερχιλῶ γ', ἐπειδὴ δοκεῖ πάντων τῶν πεί-
 νων διαφέρειν. αἷμα γ', ἐπειδὴ φασὶ τὸ ζῶον,
 ὕδωρ μὴ πίνειν, ἀλλὰ αἷμα. νίκῃ γ', ἐπειδὴ δοκεῖ
 τὸ ζῶον, παννικᾶν πετεινόν. ἐπειδὴ γὰρ ὑπὸ ἰ-
 χθυόεντες ζῶα κατὰ δυνάμειν, τὸ τιμικαῦτα
 ἑαυτὸν ὑπὸ τῆς αἰέτος ἐν τῇ αἰέτι, ὡς οὐδὲ μὲν ὄνυχας

6. Quid accipitrem pingentes,
innuunt?

DEVUM cum volunt significare, aut sublimitatem, aut humilitatem, aut præstantiam, aut sanguinẽ, aut victoriam: accipitrem pingunt. Deum quidem, tum quòd fecundum sit ac diuturnæ vitæ hoc animal, tum etiam quòd Solis præter cæteras volucres simulachrum esse videatur, utpote peculiari quadam atq; occultâ naturæ vi, intentissimis in ejus radios oculis prospiciens. Atq; hinc est, quòd medici ad sananda oculorum vitia, hieraceo herba utuntur. Inde etiam fit, ut Solem interdum tanquam visus tutorem ac dominum, accipitris forma pingant. Sublimitatem verò, quoniam cum cætera quidem animantia, quoties in sublime tolli volunt, obliquè feratur, nec rectà sursum evehi possint; solus accipiter rectà in altũ volat. Humilitatẽ porrò seu dejectionẽ, quòd eadẽ ratione cæteræ animantes nõ perpendiculi modo, sed velut ex transversò & flexuosè deorsum ferantur, solus accipiter directo ad inferiora viam carpat. Præstantiam, quòd cæteris præstare videatur avibus. Sanguinẽ, quia animal hoc inquit, non aquã sed sanguinẽ bibere. Victoriã demum, quòd cætera volatilia vincere videatur. Cum enim robustioris animantis potẽtia se videt opprimi, tum sese in aëre ita resupinans, ut ungues quidem

* Alh. το.

αὐτὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἐχημαί. αὐτὸ δὲ ἵππερα, ἢ τὰ ὀπίδια
εἰς * τὰ κάτω, τὴν μάχην ποιεῖται. ἔτω γὰρ [τὸ]
ἀντιμαχόμενον αὐτῷ ζῶον, τὸ αὐτὸ ποιῆσαι ἀ-
δυνατὲν, εἰς ἥσαν ἔρχεται.

ζ. πῶς δηλοῦσι ψυχῶν;

* Εἰ γεμὴ καὶ ἀντὶ ψυχῆς ὁ ἰέραξ ἱάσσεται, ἐκ
τῆς ὀνόματι ἑρμιωείας. καλεῖται γὰρ παρ'
αἰγυπτίοις ὁ ἰέραξ, βαϊήθ. ἔστω δὲ τὸ ὄνομα διαιρεθὲν;
ψυχῶν σημαίνει καὶ καρδίαν. ἔστι γὰρ τὸ μὲν βαϊ,
ψυχὴ. τὸ δὲ ἥθ, καρδία. ἢ δὲ καρδία κατ' αἰγυπτίους,
ψυχῆς ἀείβωλος. ὥς τε σημαίνει τὴν * σῴθε-
σιν τοῦ ὀνόματι, ψυχῶν ἐγκαρδίαν. ἀφ' οὗ καὶ
ὁ ἰέραξ [διὰ] τὸ καὶ πρὸς τὴν ψυχῶν * συμπα-
θεῖν, ὅπως ἔπινει τὸ καθόλου, ἀλλ' αἷμα, * ὧ καὶ ἡ
ψυχὴ τρέφεται.

* Alh. σπῆθες-
αι.* Alh. συμπα-
θεῖς

* idem αἷς.

* πῶς ἄρεα καὶ ἀφροδίτῳ;

* Ἀρεα δὲ γράφοντες καὶ ἀφροδίτῳ, δύο ἰέρακας
ζωγραφεῖσιν. ὧν τὸν ἄρενα, εἰκάζουσιν ἄ-
ρεῖ· τὴν δὲ θήλειαν, ἀφροδίτην. ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα
δηλοῦν καὶ ζῶα πρὸς πᾶσαν μίξιν τῶν ἀνδρῶν οὐχ
ὑπακούει, καθάπερ ἰέραξ. τριακοντάκις γὰρ τῆς ἡμέ-
ρας

fursum, pennas verò ac posteriores partes deorsum versas habeat, cum idem avis quæ cum eo congregitur efficere nequeat, ita facile eam in fugam vertit, ac sibi Victoriam parat.

7. Quo modo animam indicant?

QVIN & pro anima ponitur accipiter, juxta nominis interpretationem. Si quidem Ægyptijs accipiter baieth dicitur, quod nomen si divideris, animam & cor sonat: BAI enim anima est, & ETH cor. Cor autem ex Ægyptiorum sententiâ, animæ ambitus est. Itaq; * ex consuetâ significatione nomen hoc, animam * *compositum nomen hoc.* cordatam notat. Vnde & accipiter ob eum quem cum animâ habet naturæ consensum, aquam omnino non bibit, sed sanguinem, quo & ipsa nutritur anima.

8. Quo modo Martem ac Venerem?

MARTEM verò & Venerem notantes, duos pingunt accipitres, eorum marem Marti, fœminam Veneri comparantes: idque propterea, quod ex ceteris animantibus fœmina mari non ad omnem congressum obtemperat, ut in accipitrû genere, in quo et si tricies

ρας βασανίζομένη, ἐπειδὴ ἀναχωρήσῃ, φωνη-
θεῖσα ὑπὸ τῆς ἄρσης, πάλιν ὑπακχεί. διὸ καὶ πα-
σαν θήλειαν τῷ ἀνδρὶ πειθομένην, αἰγύπτιοι ἀ-
φροδίτῃ καλεῖσι. τὴν δὲ μὴ πειθομένην, ἔχ' ἔτω
παραγορεύει. διὰ τὸ καὶ ἡλίῳ τὸν ἱέρακα ἀνέ-
θεσαν. ὡς ἀπλησίως γὰρ τῷ ἡλίῳ τὸν τριάκοντα δρι-
θμὸν ἐν τῷ πλησιασμῷ τῆς θηλείας ἀποδίδωσιν.

ἐτέρως δὲ τὸν ἱέρακα καὶ τὴν ἀφροδίτῃ γράφον-
τες, δύο κορώνας ζωγραφῶσιν, ὡς ἀνδρα καὶ γυναι-
κα. ἐπεὶ τὸ ζῶον, δύο ὡς ἄρσην, ἀφ' ὧν ἄρρεν
καὶ θῆλυ γυνῶν δέει. ἐπειδὴ δὲ γυνήσῃ, ὅπως σπανί-
ως γίνεται, δύο ἄρσενικα, ἢ δύο θηλυκά: τὰ ἄρσε-
νικά τας θηλείας γαμήσαντα, ἔμίσγεται ἐτέρα
κορώνη. ἔστι μὲν ἡ θῆλεια * ἐτέρα κορώνη μέχρι
θανάτου, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀποζυγῆτα διατελεῖ. διὸ
καὶ μιᾷ κορώνῃ συναντήσαντες, οἰωνίζονται οἱ ἀν-
δρωποι, ὡς χειρὸν πσιλωτηκότες ζῶν. τῆς δὲ
τριάκοντα αὐτῷ ὁμονοίας χάριν, μέχρι νυκτὸς οἱ ἑλ-
πιδες ἐν τοῖς γάμοις, ἐκκορεῖ, κορεῖ, κορώνῃ λέ-
γασιν ἀγνοῦντες.

πῶς γάμον;

Γάμον δὲ δηλώντες, δύο κορώνας πάλιν ζωγρα-
φῶσι, τοῦ λεχθέντος χάριν.

in die fœmina à mare comprimatur, ab eo digressa si in-
clamata fuerit, paret iterum. Ideoq; & fœminam o-
mnem quæ viro morem gerit, Ægyptij Venerem vo-
cant: Quæ verò non est dicto audiens, non ita appellant.
Atq; hæc sanè causâ fuit, cur Soli accipitrem consecra-
rint: non secus enim ac Sol, ter denarium explet nume-
rum in congressu fœminæ.

Aliter quoq; Martem & Venerem scribentes, duas
pingunt Cornices, ut marem ac fœminam: quoniam ani-
mal hoc gemina solet ova parere, ex quibus mas & fœ-
mina gignantur. Vbi verò, quod rarò tamen accidit,
vel duo mascula vel duo fœminea ova peperit, mares
fœminis connubio juncti nunquam ad alteram diver-
tunt cornicem, ac ne ipsa quidem fœmina, quoad vivit,
ad alterum marem: sed disiuncti, soli deinceps semper
degunt. Vnde & cùm uni cornici occurrerint homines,
augurantur præsagium sibi hoc esse viduæ vitæ, quòd
scilicet animali viduam agenti vitâ obvijs facti fuerint.
Proinde in hunc usq; diem, Græci ob tantam harū aviū
concordiā, in nuptijs ignorantes verbum illud usurpare
solent *κνωε*, nimirum *κνωε* cornicem appellantes.

9. Quo modo nuptias?

ATQVE eandem ob causam nuptias innuentes, duas
rursus appingunt Cornices.

vid. p. 86.

ἰ. πῶς μονογῆρες;

4. μόνος Ald.

Μονογῆρες ὅτι λεγόμενοι, ἢ γῆρας, ἢ πατέρας,
ἢ κόσμον, ἢ ἀνδρα: καθαρὸν ζωγραφῆσι.
μονογῆρες μὲν, ὅτι αὐτοὶ γῆρας ἐστὶ τὸ ζῶον, ὑποθηλεί-
ας μὴ κυφορέμενον. * μόνῃ γὰρ γῆρας αὐτῷ, τοιαύ-
τη ἐστίν. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀέριος βέληται παροπλήσας,
βοὸς ἀφ' ὁδοῦ λαβὼν, πλάσσει σφαιροειδὲς
πῶς ἀπλήσιον τῷ κόσμῳ χῆμα. ὅτι τῷ ὀπίθῳ με-
ρῶν κυλίσας ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν, αὐτὸς πρὸς
ἀνατολὴν βλέπει, ἵνα ἀποδῶ τὸ ἔκτος κόσμου χῆμα.
αὐτὸς γὰρ ἀπὸ ἑαυτοῦ εἰς λίβα φέρεται. ὁ δὲ
τῷ ἀέριος δρόμος, ἀπὸ λιβὸς εἰς ἀπηνιῶτιν.
ταύτην ἐν τῷ σφαῖραν καθύρξας, εἰς γῆν κα-
ταλίθεται ὑπὲρ ἡμέρας εἰκοσιοκτὼ, ἐν ὅσῃς ἡ ἡμε-
ρῶν ἡμέρας τὰ δώδεκα ζώδια κυκλῶσι. ὑφ' ἧν
ἀπομύρον, ζωογονεῖται τὸ τῷ καθαίρειν γῆ. τῇ
ἐνάτῃ ἢ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἀνοίξας τὴν σφαῖραν, εἰς
* Ald. ταύτην ὕδωρ βάλλει. * ταύτην γὰρ τὴν ἡμέραν νομίζει
σωοδὸν εἶναι σελλῶς ἢ ἡλίου, ἐπὶ τῇ καὶ γῆρας
κόσμου. ἥς ἀνοίγει τοῖς ἐν τῷ ὕδατι, ζῶα ἵξερχε-
* Ald. γινώσκ. ταί, τετέστιν οἱ καθαίρει. * γῆρας ὅτι, διὰ τὴν πω-
ρημὴν αἰτίαν. πατέρας ὅτι, ὅτι ἐκ μόνου πατρὸς;
τὴν

10. Quomodo unigenitum?

VNIGENITVM autem significantes, aut ortum, aut patrem, aut mundum, aut virum: Scarabæum pingunt. Ac unigenitum quidem, quòd per se gignatur hoc animal, utpote in utero fœminæ non prius efformatum ac gestatum: ejus enim solius hujuscemodi ortus est. Cùm mas sobolem procreare vult, bovis finum nactus, globulum ex eo ejusdem cum mundo figuræ fingit: quem ubi ab ortu in occasum a versis pedibus volutarit, ipse rursum, ut orbi persimilem figuram edat atq; exprimat, in ortum convertitur. Ipse siquidem orbis à Subsolano circumagitur in Africum: At siderum contrarius est cursus, ab Africo ad Subsolanum. Hanc itaque pilam in terra defossam reponit in dies octo & viginti: nam & totidem diebus Luna duodecim Zodiaci signa perlustrat, sub qua toto illo tempore permanens animatur ac semen vitale suscipit scarabæorum genus. Nono autem & vicesimo die apertam pilam, in aquam coniicit (eum enim diem esse putat quo & Luna cum Sole congregiatur, & mundi insuper fiat generatio) quæ dum in aquâ aperitur, prodeunt animalia, hoc est scarabæi. Ortum autem, propter jam dictam causam. Patrem, quod ex solo patre
ortum

ortum habeat scarabæus. Mundum, quòd ad mundi figuram ejus generatio ac fœtus accedat. Virum deniq; quòd non sit in eorum genere fœmina. Sunt porrò Scarabæorum formæ tres : Prima felium specie, ac velut radijs insignita, quam & Soli ob significationem quandam dicarunt. Ajunt enim selem marem juxta varium Solis habitum & cursum pupillas commutare, ad ortum quidem Solis manè nonnihil extendi, sub meridiem velut rotundas fieri; Sole ad occasum vergente, obtusiores obscurioresq; apparere. Unde & quæ apud Heliopolim est DEI Solis inquam statua, felis speciem præsefert. Habet autem & Scarabæus omnis digitos triginta, idq; in indicium 30. mensis dierum, quibus Sol oriens suum per singula Zodiaci signa cursum peragit. Alterum Scarabæorum genus bicornè est, & taurinâ specie: quod cum & Lunæ consecratum sit, inde etiam eum qui inter sidera relatus est taurum, hujusce dæ elevationem esse perhibent Ægyptiorum filij. Tertium unicornè est, & suæ peculiaris formæ, quod & Mercurio sacrum esse, ut etiam est Ibis avis, existimarunt.

II. Quid, Vulturem delineantes, indicant?

CÆterùm matrem significantes, aut aspectum, aut limitem, aut futurorum cognitionem, aut annum, aut cælum, aut misericordem, aut Miner-

ἀθλωαῖ, ἢ ἦσαν, ἢ δραχμαὶς δύο: γῦπα ζωγραφῶ-
σι. μητέραι μὲν, ἐπειδὴ ἄρρεν ἐν τέτῳ τῷ γῦπαι τῷ
ζώων ἔχ' ὑπάρχει. ἢ ὅτι γῦραι αὐτῶν, γίνεται πτό-
πω τοῖω δέ. ὅταν ὀργώσῃ πρὸς σύλληψιν ἢ γῦψ,

* *Ald. ἀνελκον* τὴν φύσιν ἑαυτῆς ἀνοίξασα πρὸς βορέαν * *ἀνέ-*
nullo sensu. μιν, ὑπὸ τέτῳ ὀχέουται ἐπὶ * *ἡμέρας* πέντε. ἐν

* *ἡμέρας m. f.* αἷς, ἔτε βρωτῷ ἔτε ποτῷ μετ' ἀλμυρῶν, * *ποθῶσα*

* *ὀρέων m. f.* παρθοποιίαν. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα γῦπαι * *γυπῶν, ἀ ὑπὸ*

* *Ald. συλλαμ* ἀνέμε * *συλλαμ* βαίνει, ὧν τὰ ὡὰ πρὸς βρωτῶν αὐτῶν
βαίνονται, ἐν μόνον, ἔκτε δὲ πρὸς ζωγονίαν ἐστὶ χηΐσμα. γυ-
μακρῶν. πῶν δὲ ὑπὸ μέμιον ποιερμύων τὴν ὀχείαν, ἢ τῶν

ὧν γῦραι ζωγονοῦνται. βλέψιν δὲ, ἐπειδὴ τῶν
ἄλλων ζώων ἀπάντων, ὅξυωπέεσθον ὅσα ἢ γῦψ.
ἐν μὲν ἀνατολῇ ἔχ' ἡλίου ὄντο, πρὸς δύσιν βλέπε-

σα, ἐν δύσει ὅτι ἔχ' ὑπάρχοντο, πρὸς ἀνατο-

λὴν, ὅτι ἰκανῶς διαστήματι, ποιερμύων τὰ πρὸς

κηΐσιν αὐτῇ βρώσιμα. ὅριον ὅτι, διότι πολέμευ μέλ-

λοντο τελεῖσθαι, τὸν ἔπον ὀρίζει, ἐν ᾧ μέλλει ὁ

πόλεμος γίνεσθαι, πρὸς ἡμερῶν ἐπὶ ἀπὸ τὸν πτοα-

γνομύνη. πτόγνωσιν ὅτι, διὰ τε τὰ πτοερμύνη, καὶ

ὅτι πρὸς ὅτι πλείονας σφαζομύνης καὶ ἡπιομύνης
βλέπει. ταμιουομύνη τὴν ἑαυτῆς ἐκ τῶν πτωμά-
των πτοφίη, παρ' ὃ καὶ οἱ δρχαῖοι βασιλεῖς, κατὰ

ram, aut Iunonem, aut drachmas duas: Vulturem
 pingunt. Matrem quidem, quòd in hoc animantium
 genere mas non sit. Gignuntur autem hunc in modum:
 Cùm *amore concipiendi Vultur exarserit, Vulvā *δερύση Ald.
 illasam ad Boream aperiens, ab eo velut comprimitur^{mendose.}
 per dies quinque, quibus nec cibum, nec potum omnino
 capit, fœtus procreationi intentus. Sunt porrò & alia
 *Vulturum genera, quæ ex vento concipiunt quidem,^{*Solucium.}
 sed quoniam ova ad eum duntaxat [ipforum] non item
 ad fœtum suscipiendum ac formandum sunt accommo-
 data. At eorum Vulturum, quorum non est subven-
 taneus duntaxat & inefficax coitus, ova ad gignen-
 dum, tollendamq; sobolem sunt inprimis idonea. Aspe-
 ctum autem, quòd ex omnibus animantibus perspicua-
 cissimi visus sit Vultur, ut qui oriente quidem Sole in
 occasum, occidente verò in ortum prospiciat, atq; è sa-
 tis longo intervallo quæ sibi usui sint, comparet edulia.
 Limitem, quòd cùm belli conficiendi tempus instat, lo-
 cum ubi pugna committenda sit, septem antè diebus ad
 eum accedens præfinit & circumscribat. Præsagium
 verò, tum ob jam dictam causam, tum etiam quòd ad
 eam exercitus partem sese convertere soleat, ubi major sit
 futura clades, sibi ex cadaveribus alimentũ seponens, ac
 in futurum providè reservans. Vnde & prisce reges, ex-

σκόπας ἐπεμπον σκεπήοιμοι κτ' ποῖον δ' πολέμου
αἱ γῦπες βλέπασιν μέγ' ὅ, ἐν τούτῳ σημαίμενοι
ὅτ' ἡ πτωχότης. ἐνιαυτὸν δὲ, διὰ τὸ ἐν τῷ τῷ ζώῳ
τριακοσίας ἐξηκοντα πέντε ἡμέρας δ' ἔτας διαγρῆ-
αι, ἐν αἷς ὁ ἐνιαύσιος ἐκτελεῖται χρόνος. ἐκαστὸν

* ἐγχεῖται Ald.

* deest in Al.
dino exphari.

γῦπες εἰκοσὶν ἡμέρας * ἐγχεῖται μύρι, καὶ τὰς ἴσας ὅτ'
νεοσσὺς ἐκτρέφει. ταῖς δ' λειπύσαις ἐκατόν * εἰκοσι,
ἢ ἐαυτῆς ἐπιμέλειαν ποιῆται, μὴ τε κυοφορῆσα,
μὴ τε τρέφουσα. ὡς αὖτε ἀφ' ἑαυτῆς εἰς ἑτέ-
ραν σύλληψιν. τὰς δ' λοιπὰς πέντε δ' ἔτας ἡμέρας,
ὡς ἡ δὴ περὶ τὸν εἰς τὴν δ' ἀνέμεν ὁ χεῖρα κατὰ ναλί-
σκει. ἐλεήμονα δ', ὅπως δοκεῖ ὡς ἀφ' ἑαυτῆς ἐναυλώτατον
ὑπάρχειν, ἐπεὶ δ' τὸ ζῶον πάντα ἀναγρῆ. ἢ αὖτε
κάθησαν δ' δ' γράψαι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἐκατόν * εἰ-
κοσι ἡμέραις, ἐν αἷς τὰ ἐαυτῆς ἐκτρέφει τέκνα, ἐπὶ
πλεῖον ἐπέτεταται, ὡς δ' ὅτ' νεοσσὺς καὶ τὴν τέτων
τροφὴν ἀχολεῖται. ἐν αἷς δ' ἀπορῆσασα τροφῆς. ἢ
ὡς ἀχολεῖται τοῖς νηπίοις, τὸν ἐαυτῆς μηρὸν ἀνατε-
μῆσα, παρέχει τοῖς τέκνοις δ' αἵματός μετὰ λαμ-
βάνειν, ὡς μὴ ἀπορῆσαντα τροφῆς ἀναγρῆθῃναι.
ἀθλῶν δ' καὶ ἦσαν: ἐπειδὴ δοκεῖ παρ' αἰγυπίοις, ἀ-
θλῶν μὲν τὸ ἄνω δ' ἔραν ἡμισφαίριον ἀπειληφέ-
ναι: τὸ δ' κάτω, ἦρα. ὅθεν καὶ ἄρπον ἡγρῆνται δ' ἔσε-

Desideratur
ibid.

ploratores mittebant, per quos in utram aciei partem respexissent vultures, cognoscerent, indeq; vincendos ac internecinâ strage delendos colligerent. Annum porrò, quoniam animal hoc trecentos illos ac sexaginta quinq; dies, quibus completur annus, ita distribuit, ut centum quidem ac viginti diebus pregnans maneat, totidem pullos enutriat; reliquis verò centum ac quinquaginta sui curam gerat, neq; uterum ferens, neque alendis addicta liberis, sed seipsam duntaxat ad aliam parans conceptionem. Quinq; autem illos qui supersunt anni dies in venti, ut jam dictum est, compressionem & coitum insumit. Misericordem autem, quod quibusdam alienissimum forsàn videbitur, præsertim quum hoc animal infestissimo animo cetera persequatur, atq; interimat. Sed ut hoc pictura vulturis innuerent, eo impulsus sunt; quod centum illis diebus, quibus suos educat, penè nunquam evolet, sed omnem curam ac sollicitudinem illis alendis adhibeat. Quòd si eo tempore cibus non suppetat, quo eos sustentet, proprio execto femore sugendum eis exhibet & impertitur sanguinem, ut ne cibi penuria atque inedia conficiantur. Minervam ac Junonem, quoniam videtur apud Ægyptios Minerva quidem superius cæli hemisphærium occupasse, Juno verò inferius. Quæ & causa est, ut absurdum censeant cælum masculino

λείπει ἴσ. ση-
μαίνοντες, τὴν
γῶπα γράφου-
σιν.

*Ald. δὲ ἄρ-
μα.

νικῶς δηλῶν τὸν ἔρανόν, [θηλυκῶς μὲν τοι τὴν ἔ-
ρανόν.] διότι καὶ ἡ γῆσις ἡλίε καὶ σελήνης καὶ τῶ λοι-
πῶν ἀσέρων, ἐν αὐτῇ ἀποτελεῖται, ὅπως ἐστὶ θηλείας
ἔργον. καὶ τὸ τῶ γῶπῶν ἢ (ὡς περ εἶπον) γῆσι, θηλυ-
κῶν ἐστὶ γῆσι μόνον. δι' ἣν αἰτίαν καὶ παντὶ θηλυκῷ
ζωδιῷ οἱ αἰγύπτιοι γῶπα ὡς βασιλείον ἐπιτίθεασιν,
ἀφ' ἧ καὶ πᾶσαν θεᾶν, ἵνα μὴ περὶ ἐκάστης γράφωιν,
μηκυῶν τὸν λόγον, - - - αἰγύπτιοι. μητέρα ἔν-
θελοντες σημῆναι, γῶπα ζωγραφῶσι: μήτηρ γάρ
ἐστὶ θηλυκῆ ζωῆ. ἔρανίαν δὲ, ἧ γῶ δρέσκει αὐτῆς
τὸν ἔρανόν λέγειν, καθὼς περ εἶπον: ἐπεὶ τούτων ἡ
γῆσις ἐκείθεν ἐστὶ. * δραχμαὶς ἢ δύο, διότι παρ' αἰ-
γυπτίοις μονὰς ἐστὶν αἱ δύο γραμμαί. μονὰς ἢ, παν-
τὸς ἀριθμοῦ γῆσις. δὴ λόγως ἔν δύο δραχμαὶς ἐκ-
λόμφοι δηλῶσαι, γῶπα γράφουσιν, ἐπεὶ μήτηρ
δοκεῖ καὶ γῆσις εἶναι, καθάπερ καὶ ἡ μονὰς.

β'. πῶς ἡφαισον γράφουσι;

*Ald. ἔτε ἄρτε
νικοῖς relitta
mox lacuna,
quam recens
manus sup-
plevit.

ἡφαισον δὲ γράφοντες, κάνθαρον καὶ γῶπα
ζωγραφῶσιν. ἀθλωᾶν ἢ: γῶπα καὶ κάνθαρον.
δοκεῖ γῶ αὐτῆς ὁ κόσμος συνεσθάναι ἕκτε δρέσε-
νικῆ [καὶ θηλυκῆ] ἐπὶ ἢ τῆς ἀθλωᾶς τὴν γῶπα γρά-
φουσιν. ἔτι γῶ μόνοι θεῶν παρ' αὐτῆς, δρέσεν ὁ θηλυκῆς
ὑπάρχει.

Τί

genere efferre : quippe cū & Solis & Lunæ cætero-
rumq; siderum genitura in eo perfecta sit, qui nimirum
fœminæ actus est. Quin & Vulturum genus, ut jam
exposui, fœminas tantum complectitur. Quam ob cau-
sam & cuius fœminei sexus animanti Ægyptij Vul-
turem, ut in eo sexu principem ac primarium apponunt :
ex quo & deam omnem, ne sigillatim unamquamque
percurrere, prolixior sim, significant Ægyptij. Insuper
& matrem innuere volentes, Vulturem pingunt : est
enim mater fœminæ naturæ. Ἐρμίας autem hoc est cæ-
lum (neque enim placet ipsis, ut dixi masculino genere
Ἐρμῶν [sed fœminino] dicere) quoniam horum omni-
um generatio inde est. Duas deniq; drachmas, quòd
apud Ægyptios duæ lineæ unitas est. Unitas verò cu-
juslibet numeri ortus est ac principium. Optima itaque
ratione duas drachmas indicare volentes, Vulturem
pingunt, quòd generationis ipse sibi autor materq; ac
principium, quemadmodum & unitas, esse videatur.

13. Quo modo Vulcanum notant?

AT Vulcanum indicantes, scarabæum & Vultu-
rem pingunt. Minervam verò, vulturem & scara-
bæum : * solis enim his, non etiam masculis, mundus vi-
detur consistere. Vulturem autem Minervæ appingūt,
quòd hi soli ex dijs apud ipsos mares sint simul ac fœminæ.

* Ex masculo
n. & fæmi-
neo ipsis mun-
dus.

Quo

γ'. Τί ἀσέρεα γράφοντες δηλῶσι;

Θ Εὐὸν ὃ ἐγκόσμιον σημαίνοντες, ἢ εἰμαρδύλω,
ἢ τὸν πέντε δριθμὸν: ἀσέρεα ζωγραφῶσι. θε-
ὸν μὲν, ἐπειδὴ παρόνοια θεῶ, τὴν νίκην παρσάσει,
ἢ τῷ ἀσέρεων κ' ἔ παντὸς κόσμου κίνησις ἐκτελεῖ-
ται. δοκᾷ γὰρ αὐτοῖς δίχα θεῶ, μηδὲν ὅλως συω-
σάναι. εἰμαρδύλω ὃ, ἐπεὶ κ' αὐτὴ ὅξ ἀσερκῆς οἰ-
κονομίας συώσεται. τὸν ὃ πέντε δριθμὸν: ἐπιδὴ
πλήθους ὄντ' ἐν ἔρανῳ, πέντε μόνοι ὅξ αὐτῷ κι-
νῆμενοι, τὴν ἔκ κόσμου οἰκονομίαν ἐκτελεῶσι.

δ'. Τί κυνοκέφαλον γράφοντες δηλῶσι;

Σ Ελλήνλω ὃ γράφοντες, ἢ οἰκαρδύλω, ἢ γράμ-
ματα, ἢ ἱερέα, ἢ ὄργην, ἢ κόλυμβον: κυνοκέ-
φαλον ζωγραφῶσι. σελήνλω μὲν, ἐπειδὴ τὸ ζῶον
ἔστ', συμπάθειαν ἵνα πρὸς τὴν ἔ θεῶ συνόδον
ἐκτῆσατο. ὅταν γὰρ ἐν τῷ μέρει τῆς ὥρας ἡ σελήνη
συνωδιδύσσα ἡλίῳ ἀφώπσ' (γῆν), τότε ὁ μὲν
ἄρσλω κυνοκέφαλ', ἐβλέπει, ἐδιδέσθαι: ἄχ-
θεταί ὃ εἰς τὴν γῆν νενδυκῶς, καθάπερ πενθῶν τὴν τ'
σελήνης ἀρπαγὴν. ἢ ὃ θήλειαν ἔ μὴ ὀρᾶν, καὶ
ταῦτα τὰ ἄρρενι πάχειν, ἐπ[ὶ] κ' ἐκ τῆς ἰδίας φύ-
σεως αἰμάσσεται. διὸ κ' μέχει ἔνυ ἔν τοις ἱεροῖς
τετέφον-

13. Quid sidus pingentes, innuunt?

DEVm pulchrè ornatum significantes, aut fatum, aut quinarium numerum: sidus pingunt. DEum quidem: quòd DEI providentia victoriam decernit atq; imperat, qua & siderum orbisq; universi motus peragitur. Existimant enim sine DEO nihil prorsus consistere. Fatum autem: quòd ex siderum cursu ac dispensatione constituatur. Quinarium verò numerum: quoniam cùm quamplurima atq; adeo innumera sint in cælo sidera, sola ex his quinq;, motu suo orbis pulcherriam efficiunt distributionem ac moderamen.

14. Quid Cynocephalum pingentes demonstrant.

LVNAM demonstrantes, aut terrarum orbem, aut literas, aut sacrificum, aut iram, aut natationem: Cynöcephalum pingunt. Lunam quidem: propterea quòd animal hoc consensum quendam cum Dea congressu, ex quo & affici soleat, habet. Ubi enim aliquanto tempore Luna cum Sole cōgrediens, expers luminis opacaq; permanet, tum mas quidē cynocephalus, nec quomquam intuetur, nec vescitur: sed demisso in terram vultu indignabundus, velut Luna raptū deplorans, tristatur. Fœmina verò, præterquã quòd nusquã oculos cōtorquet, eadēq; cum mare patitur, insuper & è genitali vase sanguinem mittit. Ideoq; ad hæc usque tempora in sacris

τρέφονται κυνοκέφαλοι, ὅπως εἶξ αὐτῶν γινώσκη-
 ται τὴν ἡλίαν καὶ σελλιώνης μέρῳ τῆς συνόδου. οἰκε-
 μύρῳ δ', ἐπειδὴ ἐβδομήκοντα δύο χώρας τὰς δε-
 χαίας φασὶ τῆς οἰκεμύρης εἶναι. τέτρες δ' ἐπεφο-
 μύρης ἐκ τῶν ἱεροῦ καὶ ἑπταμελείας * πυγχαῖοντας,
 ἔ, καθάπερ τὰ λοιπὰ ζῶα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τελευτᾷ,
 ἔτω καὶ τέτρες· ἀλλὰ μέρῳ αὐτῶν καθ' ἑκάστω ἡ-
 μέραν * νεκρὸν μύρον, ὑπὸ τῶν ἱερέων θάπτεσθαι, ἔ, λοι-
 πῶ σώματ' ἐν τῇ καὶ φύσιν ὄντ'. ἕως δ' αὖ αἱ
 ἐβδομήκοντα καὶ δύο πληρωθῶσιν ἡμέραι, τότε ὅλ' ἔ-
 λποθῆσκει. γράμματα δ' ἐ, ἐπειδὴ ἐστὶ συγγρῆια.
 κυνοκεφάλων * αἰγύπτια ἑπταμύρων γράμμα-
 τα, παρ' οἷς ἱερὸν ἐπειδὴ ἀν' πρῶτα κομιδῇ κυνο-
 κέφαλ' ἔ, δὲ λπν αὐτῶν ὡς αἰνῆσιν οἱ ἱερεῖς, καὶ χοι-
 νίον, καὶ μέλαν. πειράζων εἰ ἐκ τῆς ἑπταμύρης ἐστὶ
 συγγρῆιας γράμματα. καὶ * εἰ γράφει. ἐπὶ δὲ καὶ τὸ
 ζῶον ἑπταμελὲς ἐνεμήθη τῶν πάντων μέτεχοντι γραμ-
 μάτων. ἱερέα δ', ὅτι φύσει ὁ κυνοκέφαλ' ἰχθυὼς
 ὁκ' ἐσθίει, ἀλλ' ἔδ' ἰχθυώμενον ἄεγον, καθάπερ
 καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκ τῶν θηρίων αἰνῶν τε καὶ τετμημένων, καὶ
 καὶ οἱ ἱερεῖς ἑπταμελὲς καὶ τετμημένον. ὁργὴν δ', ἐπεί-
 περ τὸ ζῶον ἔσθ' ὡς τὰ ἄλλα θυμικώτατόν τε καὶ ὁρ-
 γίλον ὑπάρχει. κόλυμβον δ', διότι τὰ μὲν ἄλλα

* Ald. πυγχαῖον-
οἰτες.

* Ald. νεκρὸν με-
νον κομιδῇ.

* Ald. αἰγύπ-
τιος.

* Ald. ἰχθυό-
φει.

* Ald. ἰχθυώμε-
νον. Vide No-
τα.

Cynocephali nutriuntur, ut ex ipsis, conjunctionis Solis & Luna tempus cognosci possit. Terrarum autem orbem: quoniam septuaginta duas inquirunt jam olim orbis habitati regiones fuisse. hos porro, si diligenter in sacris nutriantur & curentur, non sicut cetera animalia uno die emoriuntur, sic & ipsos emori: sed ipsorum partem quandam singulis diebus emorientem ac tabescentem à sacerdotibus humari, reliquo interim corpore in sua natura persistente, idq; per septuaginta duos dies; quibus expletis, tunc prorsus interit. Literas, quia est [apud Ægyptios] cognatio quedam & genus cynocephalorum, qui* literas norunt. Quapropter ubi primum <sup>* Ægyptias li-
ras.</sup> in sacram ad eum ductus fuerit cynocephalus, tabellam ei sacerdos apponit, una cum scirpeo stilo ac atramento: nimirum ut periculum faciat, sitne ex eo cynocephalorum genere, qui literarum gnari sunt: * pingit itaq; in ea ta- <sup>* & num lita-
ras pingat.</sup> bella literas. Præterea hoc animal Mercurio dicatum est, qui literarum omnium particeps est. Sacrificum verò: quod naturâ cynocephalus ab esu piscis abhorret, quem tametsi piscibus interim vesci contingat, segne tamen & torpori deditum animal non est, sicut & externi sacerdotes. Adde quod circumcisus gignitur, quam quidem circumcisionem summo curant ac peragunt studio sacerdotes. Iram: quia hoc præter cetera animantia maximè iracundum est, & ad indignationem proclive. Natationem porro, quoniam cetera quidem

(ὥα κολύμβω χρώμην, ῥυτῶ δὲ φαίνε'), μόνον ὃ
 ἔστ', εἰς ὃν ἔπον (περὶ ἧς) πορδυθῆναι κολυμβᾷ,
 καὶ μηδὲν τῷ ῥύπῳ τῶα φερέμενον.

πῶς γράφει σελιῶης ἀνατολῇ;

* *Alid. τε ὅπου
 τοῖς ὅδε*

Σελιῶης δὲ ἀνατολῇ γράφειν βελέμενοι,
 πάλιν κυνοκέφαλον ζωγραφῶσι, * χήματι
 τοῖς δὲ ἐς ὧτα καὶ ταῖς χεῖρας εἰς ἔρανὸν ἐπάμενον.
 βασιλείον τε ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχοντα. ἔστ' γρά-
 φει τὸ χῆμα ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ, ὃ κυνοκέφαλον
 ποιῆται ὡς εἰπεῖν, πορδυχόμενον τῇ θεῷ. ἐπει-
 δὴ ἀμφοτέρῃ φωτὸς μετελήφασιν.

πῶς ἰσημερίας δύο.

* *Alid. ὅτι*

Ἰσημερίας * δύο πάλιν σημαίνοντες, κυνοκέφα-
 λον καθήμενον ζωγραφῶσι ζῶον: ἐν ταῖς δυοῖ
 γ' ἰσημερίας τ' ἐνιαυτῷ, δωδεκάκις τῆς ἡμέρας
 καθ' ἑκάστην ὥραν ἔρεϊ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ταῖς δυοῖ νυξί
 ποιῇ. διότις οὐκ ἀλόγως ἐν τοῖς ὑδρολογίοις αὐτῶν
 αἰγυπῆιοι κυνοκέφαλον καθήμενον γλύφουσιν. ἐκ
 ὃ ἔμορεν αὐτῶν ὕδωρ ἐπὶ ῥέον ποιῶσιν. ἐπεὶ ὥσπερ
 περ εἶπον ταῖς τῆς ἰσημερίας δώδεκα, σημαίνει ὡ-
 ρας. ἵνα ὃ μὴ ὑρύτερον * τὸ ὕδωρ

* *vide Notas.*

καὶ ταῦτα

animantia frequenti natatione sordes ac squalorem contrahunt: solum hoc ad eum quem instituit locum nando pervenit, nec tamen ullis à nativo colore transfertur aut inquinatur sordibus.

15. Quomodo Lunæ exortum indicant?

LVNAM autem orientem indicare volentes, rursus Cynocephalum hoc habitu pingunt; stantem, manusq; in cælum tollentem, ac regium insigne capite gestantem. Hac autem figurâ, ad Lunæ ortum demonstrandum, depingunt cynocephalum, quòd hoc habitu videatur cynocephalus deæ congratulari; quòd ambo, Solinquam ac Luna, luminis participes sint.

16. Quomodo æquinoctia duo?

RVR SVM æquinoctia significantes, idem animal, Cynocephalum sedentem pingunt. Duobus enim anni æquinoctijs, duodecies in die per singulas nimirum horas urinam reddit, idemq; ☿ noctu facit. Vnde non immerito suis hydrologijs Ægyptij cynocephalum sedentem insculpunt, è cuius membro aqua defluat: idq; propterea, quòd duodecim, ut jam dixi, in quas æquinoctij tempore dies ac noctes ex æquo dividuntur, horas significat. Ceterum ne foramen illud acutè artificioseque constructum, per quod in horologium aqua pro-

* *Ald. ὑπάρχει* κατασκαυάσματα * ὑπάρχει. δι' ἧ τὸ ὕδωρ εἰς τὸ
 ὠρελόγιον ἀποκρίνεται, μὴ ἢ πάλιν σενώτερον,
 ἀμφοτέρων γ' ἡρεῖα. τὸ μὲν γ' οὐρύτερον, ταχέ-
 ως ἐκφέρειν τὸ ὕδωρ, ἐχ' ὑγιῶς τὴν ἀναμέτρησιν τ'
 ὥρας ἀποτελεῖ. τὸ ἢ σενώτερον, κατ' ὀλίγον καὶ
 βραδέως ἀπολύον τὸν κερνόν, ἕως τῆς ἐραῆς τείχα
 * *Ald. διὰ-
 φραντες depra-
 ναι.* * διείραντες, πρὸς τὸ ταύτης πάχ^Θ, σιδηροῦ κα-
 τασκαυάζουσι πρὸς τὴν περὶ κερνὸν ἡρεῖαν. ἔτι
 ἢ αὐτοῖς δρέσκει ποιεῖν, ὅτε αὐτὸ λόγχιμος [ὡς] ἢ
 ἐδὲ ἐπὶ τῶν ἄλλων. καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἰσημερίαις, μό-
 ν^Θ τῶν ἄλλων ζώων δώδεκάκις τῆς ἡμέρας κρα-
 ζει καθ' ἑκάστῳ ὥραν.

15. πῶς θυμὸν δηλᾷσι.

⊖ Θυμὸν ἢ βαλόμενοι δηλᾶσαι, λέοντα ζωγρα-
 φῶσι. κεφαλὴ γ' ἔχει μεγάλῃ τὸ ζῶον.
 ἢ ταῖς μὲν κόρας πυρώδεις, τὸ ἢ πρὸς σωπόν, σερ-
 γύλον. καὶ πρὸς αὐτὸ ἀκλινοειδεῖς τείχας, καὶ μί-
 μησιν ἡλίε, ὅθεν καὶ ὑπὸ τὸν θρόνον ἔωρε, λέοντας
 ὑποδιθέασι, δεικνυῖν τὸ πρὸς τὸν θεὸν ἔξ ζώου
 σύμβολον. ἤλι^Θ δὲ ὁ ὥρ^Θ ἀπὸ [ἔ] τῶν ὥρων
 κρατεῖν.

fluit & excernitur, aut latius sit, aut rursus arctius (utriusq; enim magni refert. siquidem latius, quum magnâ celeritate aquam profundat, non rectè horæ modum ac dimensionem perficit: angustius autem paulatim ac lentius quàm par sit, aquæ ductum laxat) remedium hoc excogitarunt, ut quicquid pilorum est, ad caudam usq; abradentes, pro huius crassitudine ferream quandam fistulam in usum jam dictum fabricetur. Hoc autem ipsis visum est non absq; ratione quadam, sicut nec in ceteris, facere: & quòd etiam solus ex omnibus animantibus, æquinoctio duodecies in die per singulas horas adlatrat.

71. Quomodo animum animivè præstantiam innuunt.

ANIMVM autem volentes signare, Leonem pingunt. Caput enim magnum habet hoc animal, & pupillas quidem ignitas, faciem verò rotundam, & circumquaque radiorum more sparsos pilos ad Solis similitudinem. unde & sub solio hori, hoc est Solis, Leones supponunt, huius animalis cum DEO utpote Sole similitudinem maximam monstrantes. Dicitur autem apud eos Sol Horus, ex eo quòd horis præsit.

ι. πῶς ἀλκίῳ γράφουσιν;

Ἀλκίῳ ᾧ γράφοντες, λέοντες τὰ ἐμπροσθεν ζωγραφεῖσι, διὰ δὲ δύσθεν ἐσσεύαται ὑπάρχοντα ταῦτα τὰ μέλη τῷ σώματι.

ιι. πῶς ἐγρηγορότα γράφουσιν;

Ἐγρηγορότα ᾧ γράφοντες, ἢ καὶ φύλακα, λέοντες τὸ γράφει κεφαλῇ. ἐπειδὴ ὁ λέων ἐν τῇ ἐγρηγορέναι μέμυκε ὅθεν ὀφθαλμοὺς, κοιμώμενος δὲ, ἀνεωγότας τέρας ἔχει. ὅπως ἐστὶ τῷ φυλάσσειν σημεῖον. διότι καὶ συμβολικῶς τοῖς κλείδουσι τῶν ἐσῶν, λέοντας ὡς φύλακας παρελήφασιν.

ιιι. πῶς φοβερόν.

Φοβερόν δὲ σημαίνοντες, τῷ αὐτῷ χεῶνται σημεῖω, ἐπειδὴ ἀλκιμώτατον ὑπάρχον τῷ τὸ ζῶν, πάντας εἰς φόβον ὅθεν ὀρῶντας φέρεται.

ιιιι. πῶς νείλῳ ἀνάβασιν.

Νείλῳ ᾧ ἀνάβασιν σημαίνοντες, ὃν καλεῖσιν αἰγυπτιᾶσι νῆν, ἐρμινυδὲν ᾧ σημαίνει νέον· ποτὲ μὲν λέοντα γράφει, ποτὲ δὲ τρεῖς ὑδρίας μεγάλας. ποτὲ δὲ ἔσαν ἢ γλῶσσοι ὑδρὸς ἀναβλύζουσαν.

18. Quomodo roburnotant?

ROBVR notantes, Leonis anteriora membra pingunt, quòd hæcei ex toto corpore robustissima sint.

19. Quomodo vigilantem com-
monstrant?

VIGILANTEM autem sedulumq; hominem, aut etiam custodem ostendentes, Leonis caput pingunt: quoniam Leo vigilans oculos claudit, eosdem cum dormit apertos habet, quod quidem custodiæ atq; excubiarum signum est. Vnde & nō absq; significatione, sacrorum claustris, leones qui custodum loco sint, appinxerunt.

20. Quomodo terribilem & formi-
dandum?

EODEM quoq; ut formidabilem notent, signo utuntur: quia quū viribus maximè polleat animal hoc, omnibus qui eum inspexerint metum iniicit.

21. Quomodo Nili ascensum & ex-
undationem?

NILI insuper inundationē significantes, quem Aegyptio nomine Nun, quod si interpreteris, novū sonat, appellant, interim Leonē pingunt, interim tres magnas hydrias, interim verò cælum ac terram aquæ copiā

* λέοντι m. f. w.
bipropos. in
desp.

λέοντα μὲν: ἐπειδὴ ὁ ἥλιος * εἰςλέοντα θηράμενος,
πλείονα τὴν ἀνάβασιν ἐνείλε ποιεῖται. ὥς τε ἐμ-
μύροντες ἡλίου τῷ ζώδιω τέττω, τὸ δὲ μοιρὸν ἐνέει
ὑδατὸς πλημμυρεῖ πολλάκις. ὅθεν καὶ τὰς χολέ-
δρας, καὶ οὗτοι εἰσαγωγαῖς τῶν ἱερῶν κελυῶν, λεοντο-
μόρφους κατεσκεύασαν οἱ [ἄρχαί] τῶν ἱερα-
κῶν ἔργων ἵπταται. ἀφ' ἧς μέλει νῦν κατ' αὐ-
χλὺ πλεονασμῷ ὑγρότητες ... τρεῖς δὲ ὑ-
δρεῖα, ἡ ἔρανὸν καὶ γλυκὺ ὕδωρ βλύζουσιν: [τὸ μὲν ὑ-
δρεῖον] ὁμοῖοντες καρδίᾳ γλῶσσαν ἐχέσῃ. καρ-
δίᾳ μὲν, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς τὸ ἡγεμονικόν ἐστι τοῦ
σώματος αὕτη, καθάπερ ὁ νεῖλος τῆς * αἰγυπίας ἡ-
γεμῶν καθέστηκε. γλῶσση δ', ὅτι διὰ παντὸς ἐν ὑ-
γρῷ ὑπάρχουσιν αὐτῇ, καὶ θηρέταιραν ἐκείνη
καλεῖται. τρεῖς δὲ ὑδρεῖα, καὶ ἕτε πλείονα ἕτε ἤπλινα: ἐ-
πειδὴ ἡ τῆς ἀναβάσεως ἐργασία κατ' αὐτὸν τρι-
μερὴς ὑπάρχει. ἐν μὲν ὑπὲρ τῆς αἰγυπίας γῆς
τάξαντες: ἐπειδὴ ἐστὶ καθ' αὐτὴν ὕδατος θηρη-
κίη. ἕτερον δ', ὑπὲρ τῶν κεανῶν, καὶ γὰρ ἀπὸ τέττω ὕδωρ
πᾶσι γίνεται εἰς αἰγυπίον ἐν τῷ τῆς ἀναβάσεως
καρῷ. τρίτον δ' ὑπὲρ τῶν ὀμβρων, οἱ γίνονται καὶ
τοῖς νότια τῆς αἰθιοπίας μέρη, καὶ τὸν τῆς ἀναβάσε-
ως ἐνείλε καμρὸν. ὅτι δὲ θηρᾶ ἡ αἰγυπία τὸ ὕδωρ,

Quadrato in-
clusa desunt
in Aldinae-
ditione.

* Ald. αἰγυ-
πτίας.

scaturientem. Leonem quidem: quòd cùm Sol Leonem subit, ampliozem Nili facit inundationem. Quamdiu enim Sol in hoc signo persistit, sæpenumero in duplum ipsius Nili aqua excrefcit. Vnde & tubos canalesq; sacrorum fontium ^{*soliti sunt q} solent ij qui sacris præfunt operibus, ^{qui olim sacris præerant.} Leonis figura fabricari. Quapropter in hodiernum usq; diem, dum pro immodica inundatione preces effundunt, Leonis signo uti solent. Tres autem hydrias, aut cælum & terram, quæ aquæ copiam scaturiat*, Nilum persi- ^{*pingunt; hydriam similes faciunt.} milem facientes cordi linguâ prædito: Cordi quidem, quoniam princeps hæc & potissima apud ipsos habetur totius corporis pars, sicut & Nilus totius Ægypti dux est ac princeps. Lingue autem, quod cùm hæc perpetuo in humido esse gaudeat, insuper & ipsam genitricem causamq; rerum status appellant. Tres porrò hydrias, & nec plures nec pauciores pingunt: quod triplex juxta eorum sententiam sit inundationis causa effectrix. Vnam quidem Ægyptiæ terræ adscribunt, quæ ex sese aquam producit: Alteram Oceano, ex quo inundationis tempore aqua in Ægyptum exæstuat: Tertiam imbribus, qui per id tempus quo intumescit Nilus, ad austrinas Æthiopie partes contingunt. Quòd autem Ægyptus ex sese aquam gignat: inde facile est

διωκτὴν ἐστὶν ἐν τῷ θένε μαθεῖν. ἐν γὰρ τῷ λοιπῷ κλί-
ματι τῷ κόσμῳ, αἱ τῶν ποταμῶν πλημμύραι ἐν τῷ
χαμῶνι ἀποτελεῖνται, ὑπὸ τῶν σωεχῶν ὀμβρῶν
τῷ ἰσχυρῶς συμβαίνοντι. μόνη δὲ ἡ αἰγυπτίων γῆ, ἐ-
πεὶ μέση τῆς οἰκουμένης ὑπάρχει, καθάπερ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ ἡ λεγομένη κόρη, θέρους ἀγει τὴν ξυ-
λὸν ἐαυτῇ ἀνάβασιν.

πρ'. πῶς αἰγυπτιον γράφουσιν.

Αἰγυπτιον δὲ γράφοντες, θυμιατήριον καὶ ὀμ-
λον ζωγραφῶσι, καὶ ἐπαύῳ καρδίαν. δηλοῦντες
ὅτι ὡς ἡ τῷ ζηλοτύπῳ καρδία, διὰ παντὸς πυρεῖται,
ἔτως ἡ αἰγυπτία, ἐκ τῆς θερμότητος, διαπαντὸς
ζωογονεῖται ἐν αὐτῇ ἢ παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντα.

πρ'. πῶς ἀνθρώπον μὴ ἀποδημήσαντα;

Ανθρώπον τῆς πατρίδος μὴ ἀποδημήσαντα
σημαίνοντες, ὄνοκέφαλον ζωγραφῶσιν: ἐπει-
δὴ ἔτε ἀκέραιος ἰσορείας, ἔτε τῶν ἐπὶ ξένης γνο-
μῶν αἰσθάνεται.

πρ'. πῶς φυλακτήριον.

Φυλακτήριον δὲ γράφειν βελόμυροι, δύο κε-
φαλὰς ἀνθρώπων ζωγραφῶσι, τὴν μὲν τοῦ

deprehendere, quod cum in cæteris orbis tractibus hyeme soleant exundare flumina, idq; propter imbres copiosos & assiduos; sola Ægyptiorum regio, quoniam totius orbis velut umbilicus est ac media, non secus ac in oculo pupilla, æstate sibi inundationes Nili procreat.

22. Quomodo Ægyptum designant?

ÆGYPTVM autem designantes, conflagrante acerram pingunt, & supernè Cor: illud innuentes, quòd quemadmodum Zelotypi cor in perpetuo æstu ac flamma est; sic Ægyptus, quia immodicè calet, continenter quæ in se sunt animat ac procreat.

23. Quomodo hominem, qui è patria peregrinè nunq̃ profectus sit.

HOMINEM qui nunquam solo natali relicto peregrinatus fuerit, significantes, Onocephalum pingunt: quia nec ullam audit historiam, nec quæ apud exterarum gentes fiunt, cognoscit.

24. Quomodo tutelam ac præsidium?

PRÆSIDIVM autem ac remedium innuere volentes, duo pingunt hominum capita, unum ma-

ἀρσεν Θ' ἔσω βλέπεσσι, τινὲς ἰθιλυκὲν ἔξω: ἔ-
τω γὰρ φασιν ἐδὲν τῷ διαμυονίων ἐφάψεται. ἐ-
πειδὴ καὶ χωρὶς γραμμῶν, ταῖς δυοὶ κεφαλαῖς
ἐαυτοῦ φυλακτὴν ἄλζουσι.

κί. πῶς ἀνδρῶπον ἀπλαστον γράφουσιν.

Ἀπλαστον ἰ ἀνδρῶπον γράφοντες, βατράχον
ζωγραφῶσιν. ἐπειδὴ ἡ τέταρτος ἡμέρα ἐκ τῆς ἑ-
ποταμῆς ἰλύθ' ἀποτελεῖται. ὅθεν καὶ ἔσθ' ὅτε ὁρᾶ-
ται πρὸ μὲν ἐτέρῳ μέρει αὐτοῦ, βατράχῳ: τῷ δὲ λοι-
πῷ, γεώδει ἰνὶ * ἐμφερῆς. ὡς καὶ ἐκλιπὸν πρὸ πο-
ταμῶ, συσπείρειται.

* Αἰ. ἰμφε-
ρῆς.

κς. πῶς ἀνοιξιν.

Ἀνοιξιν ἰ θέλοντες δηλωῶσαι, λαγῶν ζωγρα-
φῶσι. διὰ τὸ πάντοτε οὗτο ὀφθαλμοὺς ἀνεω-
γότας ἔχειν ἔρ' ὁ ζῶον.

κς. πῶς ὁ λέγειν.

Ὁ λέγειν ἰ γράφοντες, γλώσσαν ζωγραφῶσι,
καὶ ὕψαμον ὀφθαλμόν. τὰ μὲν πρῶτα τῆς
λαλιᾶς, τῇ γλώσσῃ μερίζοντες, τὰ δεύτερα δὲ
ταύτης, τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἔτω γὰρ οἵ τε λόγαι τελεί-
ως τῆς ψυχῆς καθεστήκασιν. πρὸς τὰ κινήματα αὐ-
τῶν.

ris intro aspiciens, alterum fœminæ foras. Ita enim nulum dæmonem invadere posse asserunt. Sic enim & sine literis, duobus inquam capitibus sese ab omni discrimine & insidijs tuentur.

25. Quo modo imperfectum adhuc hominem, rudemq; ac informem fœtum demonstrant?

HOMINEM nec dum omnibus in utero membris effectum notantes, ranam pingunt: quod hæc cum ex limo fluminis procreetur, interdum altera quidem sui parte rana, altera terrestre quippiam videatur: adeò ut deficiente flumine, ipsa quoq; deficiat.

26. Quo modo apertum ac patens quippiam.

PATVLVM autem quippiam significare volentes, leporem pingunt; quod semper apertos habeat oculos hoc animalis genus.

27. Quo modo sermonem?

SERMONEM porrò designantes, linguam pingunt, subtusq; cruentum oculum: primas quidem sermonis partes lingue, secundas verò oculis tribuentes. Sic etenim perfectè consistunt ipsius animi sermones, cum ad

τῆς συμμεταβάλλοντες: εἴπερ καὶ ἑτέρα λαλιά
παρ' αἰγυπίοις ὀνομάζετο. ἑτέρως δὲ τὸ λέγειν ση-
μαίνοντες, γλώσσαν καὶ χεῖρα ὑποκάτω γράφουσι.
τῇ μὲν γλώσσῃ, τὰ πρῶτα εἰς λόγους φέρειν δεδω-
κότες: τῇ δὲ χεὶρὶ, ὡς τὰ τῆς γλώσσης βεβλήματα
αὐνύσῃ, τὰ δεύτερα.

κγ. πῶς ἀφωνίαν.

Ἀφωνίαν δὲ γράφοντες, δριθμὸν αἰέ. γράφου-
σιν, ὅς τριετὶς ἐστὶ χρόνος δριθμὸς, ἐκ τριακοσί-
ων ἐξηκονταπέντε ἡμερῶν εἰς ἕτας ὑπάρχοντες.
ἐφ' ὃν χρόνον μὴ λαλήσαν τὸ παιδίον σημειῖται
ὡς * ὥστε πεποδισμὸν τῇ γλώσσῃ.

* παρείπιτο
διαμύοντῃ
αἰά.

κδ. πῶς φωνὴν μακρόθεν.

Φωνὴν δὲ μακρόθεν βεβλήμενοι δηλώσαι, ὃ
καλεῖται παρ' αἰγυπίοις εἰς: ἀέρθω φωνὴν
γράφουσι. τετέστι βεβητῶν, ἧς εἰδὲν καταφθέγγει
μῆζον, ἢ δυναμικώτερον.

κε. πῶς δεξαμογονίαν.

Δεξαμογονίαν δὲ γράφοντες, παπύρου ζωγρα-
φοῖσι δέσμῳ: διὰ τετέστι δηλῶντες τὰς πρῶ-
τας

ejus motus sensa q̄; accommodantur ac variantur: præsertim quum apud Ægyptios animus, alter sermo nominetur. Quin & aliter sermonem innuentes, linguam subtus q̄; manum pingunt: linguæ quidem, primas in loquendo adscribentes, manui verò, ut quæ linguæ placita exequatur, secundas partes.

28. Quomodo silentium?

AT silentium significantes, numerum 1095. pingunt, qui triennij numerus est, si ex trecentis sexaginta quinque diebus annus constituatur: intra quod tempus cum non loquatur puellus, indicatur eum*, et si ^{*lingua impedita esse.} perpetuo linguam habuerit, vocem tamen ac loquelam defecisse.

29. Quomodo vocem remotam.

VOCEM remotam volentes significare, quod Ægyptijs vae dicitur; sonitum pingunt aëris, hoc est tonitru, quo nihil quicquam majus aut vehementius resonat.

30. Quomodo antiquam originem?

ANTIQUAM originem notantes, papyri fasciculum pingunt, hoc primam indicantes educa-

τας τροφάς. τροφῶν γὰρ ὅσα αὐτὸς οὖροι, ἢ γονῆς,
δέχλω.

λβ'. πῶς γδύσιν.

ΓΕὔσιν ὃ δηλῶντες, δέχλω σόματα ζωγρα-
φῶσιν. ἐπειδὴ πᾶσα γδύσις μέχρι ταύτης σώ-
ζεται: γδύσιν ὃ λέγω τελείαν. γδύσιν ὃ μὴ τελεί-
αν δηλῶντες, γλῶσσαν ἐπὶ ὀδόντων ζωγραφῶσιν,
ἐπειδὴ πᾶσα γδύσις τέτοις τελεῖται.

λβ'. πῶς ἡδονῶ.

Ἡδονῶ ὃ δηλῶσαι βελόμηροι δεκάεξ δρι-
θμὸν γράφουσιν. ἀπὸ γὰρ τέτων τῶ ἐτῶ, δέ-
χλω τῆς πρὸς γυναικας σωσσίας ἢ πρὸς τέκνα
ἡρέσεως, οἱ ἀνδρες ἔχουσι.

λγ'. πῶς σωσσίαν.

* Αἰ. αἰ. αἰ.
μὸν.

Σωσσίαν ὃ δηλῶντες, δύο δεκάεξ * δριθμὸς
γράφουσιν. ἐπειδὴ γὰρ τὰ τέκνα ἕξ ἡδονῶν εἰ-
πομήρῃναι: ἢ ὃ σωσσία, ἐκ δύο ἡδονῶν σωέση-
κεν, ἐκ τε ἕ ἀνδρός, καὶ τῆς γυναικός: διὰ ἕ τὰ
ἄλλα δεκάεξ πρὸς γράφουσι.

λδ'. πῶς ψυχῶ ἐνταῦθα πολὺν χρό-
νον διατερίβουσιν.

ψυχῶ

tionem; cuius, sicut & genitura, non facîle quis initium invenerit.

31. Quomodo gustum.

GVSTVM innuentes, oris initium pingunt. Omnis enim gustus eo usq; retinetur. Gustum autem perfectum intelligo. Nam ad innuendum gustum imperfectum, linguam ad motam dentibus pingunt: his enim omnis absolvitur gustus.

32. Quomodo voluptatem.

VOLVPTATEM demonstrare volentes, sedecim numerum pingunt: ab eo siquidem annorum numero, incipiunt viri consuetudine capi mulierum, ac procreanda sobolis desiderio.

33. Quomodo concubitum.

EVNDEM numerum 16. geminum pingunt, ubi viri fœminæq; congressum significare volunt. Cum enim liberi, ut diximus, voluptate procreentur; congressus autem duplici constet, maris inquam ac fœminæ, voluptate: propterea non immerito alia sedecim adscribunt.

34. Quomodo animam longo hîc tempore agentem.

Ψυχὴν ὅτι ἐν αὐτῇ πολὺν χρόνον διατρίβουσαν
 βελόμηροι γράψαι, ἢ πλημμύραν: φοίνικα
 τὸ ὅρεον ζωγραφῶσι. ψυχὴ μὲν, ἐπειδὴ πάντων
 τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πολυχρονιώτατον ὑπάρχει ἔτι
 τὸ ζῶον. πλημμύραν δ', ἐπειδὴ ἡλίξ ἐστὶν ὁ φοῖνιξ
 σύμβολον, ἔμμηδέν ἐστι πλείον κτ' τὸν κόσμον. πάν-
 των γὰρ ἐπιβαίνει, καὶ πάντας ἐξεξιδυνάει ὁ ἥλιος.
 εἴθ' ἔτι πολὺς --- ὀνομασθήτεται.

Lacuna etia
 in m. f.

λί. πῶς τὸν χρόνῳ ἀπὸ ξένης ἐπιδημεῖντα.

Καὶ τὸν χρόνῳ δ' ἀπὸ ξένης ἐπιδημεῖντα δη-
 λῶντες, πάλιν φοίνικα τὸ ὅρεον ζωγραφῶσιν.
 ἔτι γὰρ εἰς αἴγυπτον, ἐπὶ ὃν χρόνον ἔμοιρει τοῦ
 αὐτοῦ καταλαμβάνειν μέλλῃ, διὰ πεντακοσίων ἐ-
 τῶν ὥσθ' ἀγίνεται. καὶ ἀποδίδει, εἰς φθάσῃ ἐν τῷ
 αἴγυπτου τὸ χρόνον, κηρύσσεται μυστικῶς. καὶ ὅσα ἐπὶ
 τῶν ἄλλων ἱερῶν ζώων αἴγυπτιοι τελεῶσι, ταῦτα καὶ
 τῷ φοίνικι ὑπάρχειν ὀφείλει. λέγεται γὰρ μᾶλλον
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἡλίῳ χαίρειν ὑπὸ αἴγυπτίων,
 διὸ καὶ τὸν νεῖλον αὐτοῖς πλημμυρεῖν, ὑπὸ τῆς θερ-
 μότητος τετέλεσται. ὡς ἔμικρὸν ἔμμεσεν ὁ
 λόγος ἀποδοθήσεται [σοι] παρ' ἡμῶν.

* Alt. αἴγυ-
 πτίας.

λί. πῶς καρδίαν γράφει.

ANIMAM quæ diutissimè in hac vitâ moram traxerit, aut etiam inundationem, commonstrare volentes, Phœnicem avem pingunt. Animam quidem, quòd omnium quæ toto orbe sunt animantium, hoc maximè diuturnæ vitæ est. Inundationem verò, quòd velut signum Solis sit Phœnix, quo nihil in orbe majus, cum omnia subeat, omnes scrutetur & disquirat. Atq; adeo, πολλὸς, hoc est, multus vocitari solet.

35. Quomodo eum qui serò tandem è regione peregrina ad suos redeat.

QVIN & eum innuentes, qui longo tempore peregrinatus tandem in solum natale remeet, rursum Phœnicem avem pingunt. Hæc enim in Ægyptum, cum tempus mortis instat, quingentesimo demum anno regreditur: ubi si naturæ debitum persolverit, magna solennitate ac ritu funeratur. Quæcunq; enim in cæteris sacris animantibus religiosè observant Ægyptij, ea & Phœnici tribui debent. fertur siquidem Sole magis apud Ægyptios gaudere, quàm apud cæteras gentes: ideoq; Nilum ipsis ex hujus DEI calore inundare, cujus rei paulò antè à nobis ratio reddita est.

36. Quomodo Cor pingunt?

Καρδίαν βεβλήμενοι γράφειν, ἴβιν ζωγραφῶσι.
 τὸ γὰρ ζῶον, ἐρμῇ ὑπέκωται, πάσης καρδίας καὶ
 λογισμῶν δεσπότη, ἐπεὶ καὶ ἡ ἴβις αὐτὸ καθ' αὐτὸ
 τῇ καρδίᾳ ἐστὶν ἐμφορῆς. ὡς δὲ λόγῳ ἐστὶ πλείους
 παρ' αἰγυπτίοις φερόμενον.

αζ. πῶς παιδείαν.

Παιδείαν ὃ γράφοντες, ἔρανὸν δρόσον βάλλου-
 λοντα ζωγραφῶσι. δηλοῦντες, ὅτι ὥσπερ δρό-
 σον πίπυσσα, εἰς πάντα τὰ φυτὰ χωρεῖ· καὶ τὰ μὲν
 φύσιν ἔχοντα ἀπαλυῶνται, ἀπαλυῶν, τὰ δὲ σκλη-
 ρὰ μόνοντα ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, ἀδυνατεῖ τὸ αὐ-
 τὸ τοῖς ἐτέροις ἐκτελεῖν· ἔτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων,
 ἡ μὲν παιδεία κοινὴ καθέστηκεν, ὡς πρὸς ὁμὴν δύφυης,
 ὡς δρόσον ἀρπάζει· ὃ δὲ ἀφυῆς, ἀδυνατεῖ τῷ
 δρᾶσαι.

αθ. πῶς αἰγυπτῖα γράμματα;

Αἰγυπτῖα ὃ γράμματα δηλοῦντες, ἢ ἱερογγραμ-
 ματέα, ἢ πέτρας· μέλαν, καὶ κόσκινον, καὶ χοι-
 νίον ζωγραφῶσιν. αἰγυπτῖα μὲν γράμματα, διὰ
 τὸ τέρεν πάντα παρ' αἰγυπτίοις τὰ γραφόμενα
 ἐκτελεῖν. χοίνω γὰρ γράφουσι, καὶ ὁκ' ἄλλω ἰνί.

* Ald. ἐκθηλε-
 σθαι.

COR volentes indicare, Ibin pingunt, quod quidem animal Mercurio attributum ac dicatum est, cordis omnisq; rationis præsidi & moderatori. Nam & Ibis per se ipsa magna ex parte cordi adsimilis est, de quare plurimi apud Ægyptios agitantur sermones.

37. Quomodo eruditionem ac doctrinam.

DOCTRINAM autem indicantes, cælum pingunt rorem fundens, innuentes: quòd quemadmodum ros decidens, in omnes quidem plantas diffunditur, at eas duntaxat mollit, quæ ejus naturæ sunt ut molliiri possint, cæteras verò quæ suapte natura duræ sunt, non item: sic & doctrina communiter ad omnes pertingit homines, quam quisquis felici natus est ingenio, ut rorem arripit; qui verò ingenij facultate destituitur, idem efficere non valet.

38. Quomodo Ægyptias literas?

CÆterum Ægyptias literas, aut sacrum scribã, aut finem innuentes; atramentũ, cribrũ & juncũ pingunt. Ægyptias quidẽ literas, quòd his omnis apud eos scriptura cõpleatur: junco .n. & non alio quopiã scribũt.

κόσκινον ὅ, ἐπειδὴ τὸ κόσκινον πρῶτον ὑπάρχον
 σκῦθ' ἀρτοποιίας, ἐκ χοίνε γίνεται). δηλῶσιν οὖν
 ὅτι πᾶς ὁ ἔχων τὴν τροφήν, μαθήσεται τὰ γράμ-
 ματα. ὁ ὃ μὴ ἔχων, ἐτέρᾳ τέχνῃ χρησέται, ἀφ' ἧς καὶ
 ἡ παιδεία παρ' αὐτοῖς σβῶν καλεῖται: ὅτις ἐστὶν ἐρ-
 μινωδὺς, πλήρης τροφῆς. ἱερογραμματεῖα δὲ, ἐ-
 πειδὴ ζῶν ἢ θάνατον ἔχει διακρίνει. ἐστὶ ὅτι πρῶτον
 τοῖς ἱερογραμματαῦσι καὶ βίβλ' ἔχει, ἱερὰ καλε-
 σμένη ἀμβροσίας, δι' ἧς κρίνεται τὸν κατακλιθέντα ἀρ-
 ρώσων: πότερον ζώσιμός ἐστιν, ἢ ἔστι; ἔπειτα ἐκ τῆς κα-
 τακλίσεως ἔσονται ἀρρώστου σημειώματα. πέρας ὃ, ἐπειδὴ
 μαθὼν γράμματα, εἰς ὅρμον ζωῆς οὐδὸν ἐλήλυ-
 θεν, ὅθεν πλανώμεθα τοῖς ἔξω βίαις κακοῖς.

λθ'. πῶς ἱερογραμματεῖα;

Ἱερογραμματεῖα ὅτι πάλιν, ἢ θεωρήτω, ἢ ἐν-
 ταφιασθῶ, ἢ σπλῆνα, ἢ ὄσφρησιν, ἢ γέλωτα, ἢ
 πιαρμόν, ἢ δρεχλῶ, ἢ δικαστῶν βελόμηροι γρά-
 φειν: κυῶν ἡ ζωγραφῶσιν. ἱερογραμματεῖα μὲν, ἐ-
 πειδὴ πρὸς τὸν βελόμηρον ἱερογραμματεῖα τέλειον
 γίνεσθαι, καὶ πολλὰ μελετᾶν, ὑλακτεῖν τε συνε-
 χῶς καὶ ἀπηγεῖσθαι, μηδὲν ἄλλο * θεωρεῖσθαι, ὅθεν
 ὥστε οἱ κυῶες. θεωρήτω ὃ, ἐπειδὴ ὁ κύων ἀτε-

* Ald. χει-
 ζόμεν.

Cribrum Verò appingunt, quoniam hoc cùm primum sit panis conficiendi instrumentum, ex junco fit. Innuunt itaq; , cuicunq; victus suppetit, eum literarum studijs animum adjuncturum: cui Verò non suppetit, alijs vacaturum artibus. Vnde & apud eos eruditio Sbo vocatur, quod nomen si interpreteris, plenum alimentum sonat. Sacrum autem scribam, quoniam hic vitam mortemq; dignoscit. Nam est apud sacros scribas liber, sacram ambrem appellant, cujus ope iudicium de ægroto decumbente ferunt, sit vitalis, nec ne, id ex ægri decubitu signis quibusdam perspicientes. Finem denique; quoniam qui literas didicit, ad tranquillum vitæ portum pervenit, non jam vitæ incommodis oberans aut fluctuans.

39. Quomodo sacrum scribam.

R *VERSUM sacrum scribam, aut vatem, aut vespillonem, aut splenem, aut odoratum, aut risum, aut sternutationem, aut magistratum, aut iudicem volentes signare; canem pingunt. Sacrum quidem scribam: quoniam quicunq; voluerit, ut par est, & absolutissime hoc fungi munere, eum oportet multa meditari, assidueq; omnibus canum more allatrare, & ferum esse, nulliq; gratificari. Vatem autem, quòd canis*

νίζει πρὸς τὰ ἄλλα τῶν ζώων εἰς τὰ ἄλλα θεῶν εἰ-
 δωλα, καθάπερ περὶ φήτης. ὅντα φιασιν ὅτι τῶν ἱε-
 ρῶν, ἐπειδὴ καὶ ἔστι γυμνὰ καὶ ἀνατετμημένα θε-
 ωρεῖται ὑπὸ αὐτῶν κηδύμενα εἰδωλα. σπλήνα δὲ,
 ἐπειδὴ ἔστι τὸ ζῶον μόνον πρὸς τὰ ἕτερα, ἐλαφρότε-
 ρον ἔχει, εἴτε θάνατον αὐτῶν, εἴτε μαρτία περὶ τοῦ
 ὑπὸ τῷ σπλίνι γίνεσθαι. καὶ οἱ φεραπύοντες ὅτι τὸ
 ζῶον ἔστι ἐν ταῖς κηδείαις, ἐπειδὴ μὲλλωσι τε-
 λουταῖν, ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον σπλινικοί γίνονται. ὁσ-
 φραϊνόμενοι γὰρ τῆς τῷ ἀνατετμημένῳ κυνὸς ὑπο-
 φορεῖς, πάσχουσιν ὑπὸ τέττε. ὁσφρησιν δὲ καὶ γέλῳ
 καὶ παρμόν: ἐπειδὴ οἱ τέλειοι σπλινικοί, ἔτε ὁσ-
 φραῖνεσθαι, ἔτε γελᾶν, ἔτε μὲν πάρνουσθαι δυνάμει).

κ. Τίνι τρόπον δηλοῦσιν ἀρχὴν, ἢ
 δικασίαν.

Ἀρχὴν δὲ, ἢ δικασίαν ἐπὶ τῇ γράφῃ: περὶ
 θέας τε κυνὸς καὶ βασιλικῆς σολῆς πρὸς ἀκε-
 μνίαν, χῆμα γυμνόν. διότι ὡς περὶ ὁ κύων * καθά-
 περ περὶ εἰπον, εἰς τὰ τῶν θεῶν εἰδωλα ὁξυωπεῖ: ἔτω
 καὶ ὁ ἀρχων δικαστὴς ὢν ἐν τοῖς παλαμοτέροις χρό-
 νοις, γυμνὸν ἐθεώρει τὴν βασιλέα. διὸ καὶ ὅτι τῶν τέττε
 περὶ σφραγισμοῦ τῇ βασιλικῇ σολῇ.

* καθάπερ.

præter cætera animantia fixis in deorum simulacra, non secus ac vates consuevere, intentisq; prospiciat oculis. Sacrorum verò pollinctorem, quòd & hic nuda & resecta, quibus iusta facit, simulacra contempletur. Splenem, quoniam hunc inter cætera animalia canis levissimum habet: & siue ei mors siue rabies acciderit, ex splene id contingit. Enimvero & qui ejus funus procurant, ubi morituri sunt, magna ex parte splenetici fiunt. Siquidem gravi illo habitu & vapore qui ex incisio dissectoq; cane provenit, inficiuntur. Odoratum porrò, risum ac sternutamentum: quoniam qui absolutè splenetici sunt, nec odorari possunt, nec ridere, neq; etiam sternutare.

40. Quoniam modo magistratum innuunt aut judicem.

MAGISTRATVM verò aut judicem cùm designant: appingunt cani & regiam vestem, nuda figura appositam; propterea quòd ut canis, quemadmodum supra dixi, in deorum simulacra acutissimis intuetur oculis: sic & magistratus, qui & judex erat, vetustioribus temporibus nudum regem spectabat. Ac propterea regiam cani prætextam adiiciunt.

μδ. πῶς σημαίνεσι πασοφόρον.

Π Ασοφόρον ἢ σημαίνοντες, φύλακα οἰκίας
ζωγραφῶσι, διὰ τὸ ὑπὸ τέττε φυλάττειν τὸ
ιερόν.

μβ. πῶς ἐμφαίνουσιν ὠροσκόπον.

Ωροσκόπον ἢ δηλεῖντες, ἀνθρώπον τὰς ὥρας
ἐκδίδόντα ζωγραφῶσιν. ἐχ' ὅτι τὰς ὥρας ἐκδίδει
ὁ ἀνθρώπου, ἐν δὲ δυνατὸν: ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ τρο-
φαὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ τῶν ὥρων πορίζονται.

* Αἰδ. ἀγνοίαν
σημαίνει.

κν. πῶς δηλεῖσιν ἀγνείαν.

Α Γνείαν ἢ γράφοντες, πῦρ καὶ ὕδωρ ζωγραφῶ-
σιν. ἐπεὶ διατέτων τῶν στοιχείων, πᾶς καθαρι-
μὸς ἐκτελεῖται.

κο. πῶς ἀνιήθησιν ἀθέμιτον, ἢ καὶ
μῦσθ.

* Αἰδ. ἰχθυόν.

Α θέμιτον ἢ δηλεῖντες, ἢ καὶ μῦσθ: ἰχθυὺ ζω-
γραφῶσι, διὰ τὸ τιτὼ τέτων βρωσιν μισεῖσθαι
καὶ * μεμιᾶσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς. κενόποιον γὰρ ἰχθύς πᾶς,
καὶ ἀλληλοφάγον.

* μεμιᾶσθαι
σημαίνει.

κν. πῶς γράφει σῶμα.

41. Quomodo significant eum qui sacrum pallium gestat?

SIGNIFICANTES eum qui sacrum gestat pallium: domus custodem pingunt, quòd ab eo sacrum custodiatur.

42. Quomodo eum qui horarum rationem observat, exprimunt.

HORARVM inspectorem demonstrantes, hominem pingunt horis vescentem. non quòd horas homo comedat (idenim haud quaquam fieri potest) sed quòd hominibus cibi statis horis parentur & apponantur.

43. Quomodo puritatem innuunt.

PVRITATEM notantes, ignem & aquam pingunt, quòd his elemētis omnis lustratio fiat, atq; expiatio.

44. Quemadmodum latenter rem nefandam atq; abominandam indicant.

NEFARIAM autem innuentes, aut etiam abominationem: piscem pingunt, quòd horum esum, qui in sacris versantur, abhorreant atq; execrentur. Est enim ejus naturæ piscis omnis, ut quæ offenderit exhauriat, inq; suum ipse genus sæviat.

45. Quomodo os pingunt?

Σ Τόμα ὃ γράφοντες, ὅφιν ζωγραφῶσιν. ἐπει-
δή ὁ ὅφιν ἐδενί ἐτέρω τῶν μελῶν ἰσχύει, εἰ μὴ
τῷ σόματι μόνον.

μς. πῶς ἀνδρεῖον μὲν σωφροσύνης.

Α νδρεῖον ὃ μὲν σωφροσύνης δηλῶντες, ταύ-
ρην ὑγιά φύσιν ἔχοντα ζωγραφῶσι. θερμαν-
τικώτατον γὰρ ὑπάρχει τὸ ζῶον καὶ μόνον. ὥστε
ἅπαξ εἰς [τὴν] θήλειαν φύσιν καθεῖς τὸ ἑαυτοῦ, καὶ
δίχα πάσης κινήσεως, σπερμολογία. ἐὰν δέ ποτε
διαμάρτη τῆς φύσεως, καὶ εἰς ἕτερον ἔποντο τὸ σῶ-
μα τῆς βοῦς ἐρείσῃ τὸ ἀνδροῖον· τὴν καὶ ταύτην
ὑπερβαλλέσῃ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ὑπερβῇ τὴν θήλειαν.
ἀλλὰ καὶ σώφρων ἐστὶ, διὰ τὸ μηδέ ποτε τὸ θῆλεον
ἐπιβαίνειν μὲν τὴν σύλληψιν.

μς. πῶς ἀκοῖν.

Α κοῖν ὃ γράφοντες, ταύρου ὡπίον ζωγραφῶ-
σιν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ θήλεια ὀργῶσα πρὸς σύλ-
ληψιν ἢ, ὀργὰ ὃ ἐπλεῖον ἢ ἐφ' ὥρας τοῖς ἑτέροις τε μ-
καταμ μέγιστον. ἐν αἷς μὴ ὡρανομῆς τὸ ταύρε,
συμμύει τὴν φύσιν, μέχει τῆς ἑτέρας σιωδῆς. ὃ
δὲ σπανίως γίνεται. ἀκέραιον γὰρ τὸ ταῦρον ἀπὸ πολ-

OS significantes, serpentem pingunt, quoniam serpens nullo alio membro valet, nisi ore.

46. Quomodo fortem simul & temperantem?

FORTITVDINEM cum temperantiâ conjunctam inuenientes, taurum integra corporis constitutione præditum pingunt. Calidissimum enim est huic animali membrum, ita ut semel eo in fœminæ vulvâ immisso, vel absq; ullo motu semen effutiat. Quod si quando à vulvâ vacca aberrans, in aliam corporis partem membrum intenderit, tum ejus immodica intentione vaccam vulnerat. Quin & temperans est: quippe cùm nunquam post conceptum, vaccam ineat.

47. Quomodo auditum?

AVDITVM autem demonstrantes, tauri auriculam pingunt. Ubi enim concipiendi desiderio exardet ac stimulatür vacca (exardet autem non amplius quàm per tres horas) tunc vehementer mugit: quo tempore nisi taurus accesserit, ad alium usq; congressum vas genitale claudit: quod sanè rarò accidit. Audit enim protinus vel
ex lon-

* *Ald. π.* λξ διαστήματΘ. συωίεις * ἔ' ὀργᾶν, διὰ δρόμου
 ᾧ διαγίνεταιαι ἐν τῇ συωσίᾳ, ἔ' τ' μόνον ᾧ δια τῆ ἔτε-
 ρα τῷ ζώων ποιῶν.

μγ. πῶς αἰδοῖον ἀνδρὸς πολυγόνου.

Αἰδοῖον ἢ ἀνδρὸς πολυγόνου δηλῶντες, πρᾶ-
 γον ζωγραφῶσιν, ἐκέπ' οὖν ταῦτον. ἐπειδὴ
 ἔ' τ' μὴ μέγας ἔ' ἐνιαύσιΘ γήηται, ἔ' βιβάζει.
 πρᾶγΘ ἢ ἐβδομαῖΘ μὲν τὴν γῆν γῆν γῆν γῆν γῆν
 ὀχθύει: ἄγονον μὴ καὶ ἄπορον δ' ἀποκρινόμενΘ
 ἀπέρμα, βιβάζει ἢ ὅμως πρῶτον τῷ ἄλλων ζώων.

μδ. πῶς δηλῶσιν ἀκαθαρσίαν.

Ακαθαρσίαν ἢ γράφοντες, ὅρουγα ζωγραφῶσιν.
 ἐπὶ δὲ ἐπ' ἀνατολῇ ἐρχομένης τ' σελήνης, ἀ-
 γενίζων εἰς τὴν θεὸν, κρῶν γῆν ποιεῖται. ἐκ δὲ λογῶν
 αὐτῇ, ἔ' δὲ δὴ φημῶν: σημεῖον ἢ τέττα ἐναργέσα-
 τον. τοῖς γ' ἐμπερατοῖς αὐτ' σκέλεσιν ἀνθρώπων
 τὴν γῆν, ζωγραφῶν αὐτ' τὰς κόρας: ὡς περὶ ἀ-
 γανακτῶν καὶ μὴ βαλόμενΘ ἰδεῖν τὴν τ' θεῶν ἀνα-
 τολῇ. τὰ δὲ αὐτὰ ποιεῖ καὶ ἵππ' ἔ' ἡλίας θεῖς * ἄστρου
 ἀνατολῆς. διόπερ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, ἔ' ὠροσκοπεῖ
 σημαίνοντΘ αὐτοῖς τὴν ἀνατολῇ, ἵππ' καθίσαν-

* *Ald. ἀπὸ αἰ-
 ατολῆς.*

*ex longissimo intervallo taurus, cumq; eam intelligat
venere excitari, mox accurrit: id quod soli huic ex o-
mnibus animantibus, in congressu peculiare est.*

48. Quomodo penem fœcundi & semine
abundantis hominis.

AT Verò penem fœcundi hominis monstrantes; non
jam taurum, sed hircum pingunt. Ille enim ante-
quam annum attigerit, coire non solet: hic septem sta-
tim post ortum diebus congregitur, infœcundum qui-
dem & genituræ minimè accommodum semen excer-
nens. Prius tamen ac celerius cæteris animantibus
coit.

49. Quomodo innuunt immunditiam.

PORRO impurum scelestumq; notantes animum,
Orygem pingunt, quoniam ad ortum accedente Lu-
na, intentis in deam oculis prospiciens, vociferatur:
non ei benè dicens, nec fausta acclamatione gratulati-
onè ve prosequens. Cujus rei argumentum est aper-
tissimum, quòd anterioribus cruribus terram effodiens,
suas ipsius pupillas humi velut pingens defigit, quasi in-
dignabunda, invitaq; deæ ortum aspiciens. Idem quoq;
in exortu* dei Solis inquam efficit. Quapropter antiqui * Solis, dī sūni
reges, cum sibi ortū nunciaret horarum observator, huic fideris.

* Ald. ἀγνώ-
ειζον.

τες τὸ τῷ τῷ ζώῳ. διὰ μέλου αὐτῶ, ὡς ἰνῶν γνωμό-
νων, τὴν τῆς ἀνατολῆς ἀκρίβειαν * ἐγνώριζον. διὸ
ἢ οἱ ἱερεῖς ἔτ' μόνον τῷ πλῶν, ἀσφράγιζον ἐδί-
δου. ἐπειδὴ [ἀντιδικίαν] ἵνα πρὸς τὴν θεὸν ἔχον
φαίνεται. καὶ γὰρ κτ' τὴν ἐρημίαν, ἧ * ἐὰν λάβῃ
ὑγραγωγῆ ἔργα, πὸν τοῖς χείλεσιν ἀναταράσσει, καὶ
μιγνύει τῷ ὕδατι τὴν ὑλῆν: τοῖς δὲ ποσὶν εἰς αὐτὸ
ἐπιπέμπει κόνιν, πρὸς τὸ μηδενὶ ἐτέρῳ ζώῳ, τῶ
πόπμον ὑπάρξει. ἔτ' πονηρὰ καὶ ἀπεχθὴς ἢ ἔ
ὄρυγῃ ἐνομίῃ φύσις. ἐδὲ γὰρ ἐδὲ ἔτ' καθήκον
ἐργάζεται, τῆς θεᾶς αὐτῆς πάντα γυνώσεως καὶ
αὐξάνσεως ὅσα κτ' τὸν κόσμον ἐστὶ χεῖσιμα.

* ἀν λάβ. ὕδατος
γῶγῃ.

ἢ. πῶς ἀφανισμὸν;

Ἀφανισμὸν δὲ δηλοῦντες, μὴ ζωγραφῶσιν, ἐ-
πειδὴ πάντα ἐδίδου, μιάνει καὶ ἀχρηστοῖ. τῷ
αὐτῷ δὲ σημεῖω χρωνται καὶ κείσιν θέλοντες γράψαι.
πολλῶν γὰρ καὶ διαφόρων ἄετων κειμένων, ὁ μὺς τὸν
καθαρώτατον αὐτῷ ἐκλεξάμενος ἐδίει. διὸ καὶ
τῷ δρυκόπων κείσιν ἐν τοῖς μυσὶ γίνεται.

ἢ. πῶς ἰταμότητα;

* Ald. ὅτι.

Ἰταμότητα δὲ δηλοῦντες, μὴ ζωγραφῶσιν, * ἥπερ
συνε-

insidentes animali, per medium ipsum velut Gnomones quosdam, ortus rationem ac tempus accuratè certoq; cognoscebant: unde & sacerdotes solam hanc inter volucres non signatam comedunt, quod similitudinem quandam cum deâ exercere videatur. Etenim quemcunq; in deserto locum aquis scatentem nactus fuerit, posteaquam biberit, labris turbat, lutumq; aquæ commiscet, ac pedibus in eam pulverem conijcit: idq;, ut nulli alij animanti aqua sit ad potum idonea. Adeo prava ac infesta putatur Orygis natura. Nam ne hoc quidem officium deæ præstat, quâ ipsa omnia, quæ toto orbe sunt utilia, gignat, augeat, ac vegetet.

50. Quomodo subversionem ac interitum.

INTERITVM significantes, murem pingunt. Hic enim omnia corrodens inquinat, & inutilia facit. Eodem verò & signo utuntur, ut iudicium designent. Multis siquidem varijsq; apposis panibus, mus purissimum atq; optimum delectu habito rodit. Propterea & pistorum iudicium ex muribus sumitur.

51. Quomodo impudentiam.

IMPVDENTIAM notantes, muscam pingunt: quod

σωεχῶς ἐκβαλλομένη, ἐδ' ἐν ἡτίον πῶς γίνετο).

ιβ'. πῶς γινώσκιν ζωγραφῶσι.

* Ald. ζωγραφῶντες.

Γινώσκιν ὅτι* γράφοντες, μύρμηκα ζωγραφῶσιν. ὁ γὰρ αὐτὸ ἀσφαλῶς κρύψει ἀνθρώπου, ἔτι γινώσκει. ἐμόνον ὅτι: ἀλλὰ καὶ ὅτι, πῶς αὐτὰ ἕτερα τῶν ζώων, εἰς χειμῶνα ποιεῖζόμενοι ἐαυτὰς προφάς, ἐδιαμαρτάνει ἔτι, ἀλλ' ἀπαιεῖται εἰς αὐτὴν πῶς γίνεταί.

ιγ'. πῶς ὕον ζωγραφῶσιν.

Υἱὸν ὅτι βελόμενοι γράψαι, χλωαλώπεκα ζωγραφῶσι. ἔτι γὰρ τὸ ζῶον φιλοτεκνώτατον ὑπάρχει. καὶ γὰρ δίδωκεται πόλε εἰς τὸ συλληφθῆναι σὺν τοῖς τέκνοις, ὅτε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτὰς αὐθαγέτως διδύσιν ἐαυτὸν τοῖς κυνηγοῖς, ὅπως αὐτὰ τέκνα διασωθῇ. διὸ καὶ αἱ πᾶν τοῖς αἰγυπίοις ἐδοξε* σεβάζεν τὸ ζῶον.

* Ald. συμβάλλειν.

ιδ'. πῶς αἶουν;

Πελεκῶνα ὅτι γράφοντες, αἶουν τὴν, ἥδη καὶ ἀφρονα σημαίνουσιν. ἐπειδὴ δυνάμενοι ἐν τοῖς ὑψηλότεροις ἔργοις κατὰ θέαν αὐτὰς ἐαυτὰς ὡς, ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πετεινῶν, ἔτι ἐποιεῖ. ἀλλὰ
 γ

hæc et si crebrius abacta, nihilominus accedat.

52. Quomodo cognitionem pingunt.

COGNITIONEM pingentes, formicam pingunt. Si quid enim homo tutò occultarit, hæc cognoscit. Nec hoc solum nomine, sed & quòd præter cetera animantia sibi in hyemem cibos congerens, non aberrat à loco ubi condidit, sed absq; ullo errore ad ipsum peruenit.

53. Quomodo filium pingunt.

FILIVM volentes significare, vulpanferem pingunt. Hoc enim animal maxime amans est liberorum. Si quando enim ipsum venator simul cum parvulis persequatur, eo usq; ut capiatur, & pater & mater ultro se venatoribus dedunt, ut servantur parvuli. Quam ob causam Ægyptijs placuit * in hujus rei significationem hoc assumere animal.

* hoc animal colere.

54. Quomodo amentem.

PELICANVM autē pingentes, amentē simul ac imprudentem significant. Cū enim cæterarum volucrum more possit in locis editioribus ova reponere, id non facit :

γῶ καὶ ἀνорύξας γλῶ, ἐκεί κατὰ λίθον τὰ θρώμματα.
 ὅπως ἐπιγνόντες ἀνθρώποι, τῷ τόπῳ βοὸς ἀφ' ὁδύμα
 ξηρὸν περιθέασιν, ὃ καὶ πῦρ ὑποβάλλουσιν. θεατά-
 μιν θ' ὅ πελεκαν τὸν καπνὸν, τοῖς ἰδοῖσι πτεροῖς
 βελέμεν θ' ἀποσβέσαι τὸ πῦρ, ἐκ τῷ ἐναντίων
 καὶ τῷ κίνησιν ἐξάπτεται αὐτό. ὅφ' ἔ* κατακαύομεν
 ὅς τ' ἐαυτὸ πτερά, δύσλληπτότερον τοῖς κυνηγοῖς
 γίνεται. διὸ καὶ αἰτίαν οὐκ ἐνομιόθη ἐδίδειν ὅτι ἐξέ-
 ας αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀπαξ ἀπλῶς ὑπὲρ τέκνων ποιεί-
 ται τὸν ἀγῶνα. ἀγροπύων ὅι* λοιποὶ ἐδίδουσι, λέ-
 γοντες: ὅτι μὴ καὶ νῦν τῷ μάχῃ, ὥσπερ οἱ χλω-
 λώπενες, ἀλλὰ καὶ δύνοιαν ὁ πελεκαν ποιεῖται.

ν. πῶς δὲ χαρίσιαν δηλῶσι.

Εὐχαρίσιαν γράφοντες, κακὸν ζῶντα φε-
 ρει. διότι τὸ μόνον τῷ ἀλόγων ζῶντων ἐπιδαν
 ὑπὸ τῷ γονέων ἐκτεταφῇ, γηράσασιν αὐτοῖς, τῷ
 αὐτῷ ἀνταποδίδωσι χάριν. ἐν ᾧ γὰρ ὑπὸ αὐτῷ
 ἐξετεράφη τόπῳ, νεοσσιαν αὐτοῖς ποιήσας, ἵλλαι
 αὐτῷ τὰ πτερά. τροφὰς τε χορηγεῖ, μέχρις ἃ πτε-
 ροφυήσαντες οἱ γονεῖς, βοηθεῖν ἐαυτοῖς δυναθῶσιν.
 ὅθεν καὶ τῷ θεῶν σκήπτρων κακὸν φαίνεται ἀντι-
 ἔστι.

quin potius defossa terra, illic pullos collocat. Quod ubi deprehenderint homines, locum illum arido bovis stercore circumlinunt, cui & ignem subiiciunt. Pelicanus autem conspecto fumo, dum pennis suis ignem vult extinguere, è contrario earum agitatione accendit. Quo cum conflagrent ejus ale, facile ab aucupibus capitur. Quam ob causam non consentaneum existimarunt eo vesci sacerdotes, cum omnino pro liberis in discrimen sese conijciat. *Multi tamen ex Ægyptijs, eo vescuntur, ^{*Reliqui.} ut qui eum dicant non judicio ac prudentia quadam, ut vulpanseris, sed benevolentia duntaxat & mira in sobolem pietate certamen hoc suscipere.

55. Quomodo gratum indicant animum.

GRATVM indicantes animum, Cucupham pingunt, propterea quòd solum hoc ex mutis animalibus, posteaquam ab ipsis educatum fuerit, ejusdem senio confectis parem refert gratiam. Quo enim loco ab ipsis enutrita est, eodem nidum ipsis extruit, pennis eorum evulsis, cibumq; subministrat, donec renatis plumis parentes sibi ipsi opem ferre queant. Vnde & divinatorum sceptrorum Cucupha insigne atq; ornamentum apud eos esse solet.

πῶς ἀδικον, καὶ ἀχάεισον.

Ἀδικον δὲ καὶ ἀχάεισον: ἰπποποτάμις ὄνυχας δύο, κάτω βλέποντας, γράφει. ἔτι γὰρ ἐν ἡλικίᾳ θρόμβου, πειράζει τὸν πατέρα, πότε-
ρὸν ποτε ἰχθυεῖ μαχόμβου πρὸς αὐτόν. καὶ ἐὰν
μὴ ὁ πατὴρ ἐκχωρήσῃ, τόπον αὐτῷ μερίσας: ἔ-
τι πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἐπιγάμον ἦκει, καὶ
ἐὰν τὴν ζῶν. εἰ δὲ μὴ ἐπιτέψειν αὐτῷ ποιήσας
πρὸς τὴν μητέρα γάμον, ἀναρῇ αὐτόν, ἀνδρεί-
ότερος καὶ ἀκμαϊότερος ὑπάρχων. εἰς τὸ κα-
τώτατον μέρος ὄνυχας δύο ἰπποποτάμις: ὅπως οἱ
ἀνθρώποι ἔρρῶντες, καὶ τὸν πρὸ αὐτῶν λόγον ἐπι-
γνώσκοντες, πρὸ θυμότερος εἰς δὲ γενεάν ὑπάρ-
χωσι.

πῶς ἀχάεισον πρὸς ἑαυτοῦ δὲ γενέτας.

Ἀχάεισον καὶ μάχιμον τοῖς ἑαυτοῦ δὲ γενέταις
σημαίνοντες, πρὸς τὴν ζωγραφῆσιν. ὁ γὰρ
ἀρσενικὸς ἰχυρότερος θρόμβου, διώκει τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα ἀπὸ τῆς μητρός, καὶ ἔτι αὐτῇ πρὸς γά-
μον μίσγεται. καθαρὸν γὰρ τὸ ζῶον ὑπάρχων
δοκεῖ: ἐπειδὴ ἔσσης λειμώδους κατὰ σάσεως, καὶ
παντὸς ἐμψύχου καὶ ἀψύχου νοσηδῶς διαλυ-
μῆς

56. Quomodo iniustum & ingratum.

INIUSTVM Verò atq; ingratum, geminos equi fluvialis ungues deorsum vergentes pingunt. Hic enim cum ad etatis florem pervenerit, cum patre pugnans periculum facit, an præpolleat. Et si quidem pater cesserit, locum ei assignans, ipse cum sua ipsius matre connubium contrahit, & eum sinit vivere. Quòd si non permittat pater eum matri jungi; ipsum, cum fortior sit acrobustior, interimit. Cæterum ideo geminos ejus ungues deorsum maximè inflexos pingunt, ut qui hoc vident homines, hujusq; causam intelligunt, ad beneficentiam procliviores sint.

57. Quomodo ingratum in benè de se meritos.

INGRATVM ac infestum ijs à quibus beneficio affectus est significantes, columbam pingunt. Mas enim ubi robustior evaserit, ex consortio matris patrem expellit, itaq; ei connubio jungitur. Purum autem hoc animal esse videtur. Siquidem cum aëris constitutio pestilens est, omniaq; tam animata, quàm inanimata, eâ afficiuntur,

I quot-

μύη: ὁ δὲ ἐδιδόντας ἔτ' μόνον, ἔμεταλαμβάνει τὴν
 τῆς κακίας. διόπερ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἔ-
 διν' ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἐν προφῆς μέρει (ὡς ἀνέειπεν),
 εἰ μὴ μόνον περὶ τῆς. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς ἐν ἀγνείας
 ἔσι. διὰ τὸ ὑπερεῖναι τοῖς θεοῖς. ἰσορεῖται δ', ὅτι ἔ-
 χολιὴν ἔχει ἔτ' τὸ ζῶον.

πῶς τὸ ἀδυνάτον γινέσθαι.

Αδυνάτον δὲ γινέσθαι σημαίνοντες, πόδας ἀν-
 θρώπου ἐν ὕδατι περπατῶντος ζωγραφῶσιν.
 ἢ καὶ ἄλλως βελόμηροι τὸ αὐτὸ σημαίνειν, ἀκέφα-
 λον ἄνθρωπον περπατῶντα ζωγραφῶσιν. ἀδυνάτῳ
 δ' ἀμφοτέρω ὑπάρχοντι, διόλογος εἰς τὸ παρ-
 ειλήφασιν.

πῶς βασιλέα κάκισον.

Βασιλέα δ' κάκισον δηλοῦντες, ὅφιν ζωγραφῶ-
 σι κοσμοειδῶς ἐχηματισμὸν, ἔτι καὶ ἐραν' ἐν
 τῷ σώματι ποιῶσι. τὸ δ' ὄνομα τὸ βασιλέως, ἐν μέσῳ
 τῷ εἰλίγματι γράφουσιν, ἀντιόμηροι γράφειν, τὸν
 βασιλέα τὸ κόσμον κρατῆν. τὸ δὲ ὄνομα τὸ ὅφιν
 παρ' αἰγυπίοις ἐστὶ μεσί.

πῶς βασιλέα φύλακα.

ἐτέρως

quotquot hoc vescuntur animali, soli ab hac lue immunes servantur. Ideoq; eo tempore regi in cibo sumendo nihil aliud præter columbas apponitur, idemq; ijs, qui quod Dijs ministrent puri castiq; permanent. Traditur & hoc animal felle carere.

58. Quomodo id quod fieri non potest.

QUOD fieri nequeat, pedes hominis in aqua obambulantes pingunt. Atq; aliter idem significare volentes, hominem absq; capite gradientem pingunt: quorum utrumq; cum ex eorum numero sit, quæ fieri non possint, meritò ad hoc innuendum sumta sunt.

59. Quomodo regem pessimum.

REGEM autem pessimum significantes, anguem pingunt in orbis figuram, cujus caudam ori admovent, nomen verò regis in media revolutione scribunt, obscurè innuentes se regem pingere orbi imperitantem. Porro angui apud Ægyptios nomen est Meisi.

60. Quomodo regem custodem.

Ἐτέρως ὁ βασιλέα φύλακα δηλῶντες, τὸν μὲν ὅφιν ἐρηγορότα ζωγραφῶσιν· ἀντὶ ὃ ὄνοματ' ὁ βασιλέως, φύλακα ζωγραφῶσιν. ἔτ' ὁ φύλαξ ἐστὶ πάντες κόσμος. καὶ ἐκάστοτε τὸν βασιλέα, ἐπερηγόρην εἶναι.

ξδ'. πῶς μινύουσι κοσμοκράτῃρα.

Πάλιν δὲ τὸν βασιλέα κοσμοκράτῃρα νομίζοντες καὶ μινύοντες, αὐτὸν μὲν ὅφιν ζωγραφῶσιν. ἐν μέσῳ ὃ αὐτῷ, οἶκον μέγαν δεικνύουσιν δολόγως. ὁ γὰρ βασιλεὺς οἶκ' ἔχει, παρ' αὐτῷ ἐν τῷ κόσμῳ.

ξε'. πῶς λαὸν πειθύνει βασιλεὺς.

Λαὸν πρὸς βασιλέα πειθύνειον δηλῶντες, μέλισσαν ζωγραφῶσι. καὶ γὰρ μόνον τῶν ἄλλων ζώων, βασιλέα ἔχει, ὃ τὸ λοιπὸν τῶν μελισσῶν ἐπεταὶ πληθύνει, καθὸ καὶ οἱ ἀνθρώποι πείθονται βασιλεὺς.

* λείπει ἴσ.

γλυκύτητος, καὶ

* λείπει ἴσ. ὅ

τι καὶ τὸν βα

σιλέα.

* λείπει ἴσ. τὰς

πράξεις.

ἀνίστηνται ὃ ἐκ τῆς ὁ μέλιτος*

ἐκ τῆς ὁ κέντρους τοῦ ζώου δυνάμεως*

χρησὸν ἅμα καὶ ὅτινον εἶναι πρὸς*

καὶ διοίκησιν.

έν'. πῶς βασιλέα μέγας κόσμος κρατεῖται.

Βασιλέα

ALITER quoq; regem custodem signantes, anguem quidem vigilantem pingunt, sed pro regis nomine custodem adnectunt. Hic enim totius orbis custos est. Itaq; regem assidue vigilantem esse oportere.

61. Quomodo mundi notant dominum.

RVERSVS regem orbis moderatorem existimantes, & indicantes, ipsum quidem anguem pingunt, sed in ejus medio magnam domum effingunt ac representant: nec sanè absq; ratione. Regia enim domus quæ ab eo regitur in mundo est.

62. Quomodo populum regimorigerum.

POPVLVM principalibus jussis obsequentem innuentes, apem pingunt. Solæ enim hæ ex omni animalium genere regem habent, quem reliqua apum multitudo sequatur, cuiq;, non secus ac vulgus regi, obtemperet. Innuunt autem obscure, tum ex mellis insigni utilitate, tum ex vi quam in aculeo habet hoc animal, utilem simul ac potentem esse ad res gerendas regem.

63. Quomodo regem parti orbis imperantem.

Βασιλέα ὃς ἔσπαντὸς κόσμῳ κρατῆντα, μέγας
 ὃ βαλόμενοι σημεῖναι, ἡμίτρον ὄφιν ζωγρα-
 φῶσι. δηλῶντες τὸν μὲν βασιλέα διὰ τὴν ζώα· ἡμί-
 τρομον δὲ, ὅτι ἔσπαντὸς κόσμῳ.

εα. πῶς παντοκράτωρα.

Παντοκράτωρα ὃ ἐκ τῆς τὴν ζώα τελειώσεως ση-
 μαίνουσι, πάλιν τὸν ὀλόκληρον ὄφιν ζωγρα-
 φῶντες. ἔτω παρ' αὐτοῖς ἔσπαντὸς κόσμῳ τὸ διη-
 κον ἐπὶ πύσμα.

ει. πῶς γραφέα.

Γραφέα δὲ δηλῶντες, δύο πόδας ἀνθρώπου ἐν
 ὕδατι ζωγραφῶσι. ἔτ' δὲ, διὰ τῆς τῆς ἐξμὲν ὁ-
 μοιότητος δηλῶσι.

ες. πῶς μύια.

Μύια ὃ γράφοντες, σελιεύς χῆμα, καθὸ καὶ
 (πρόκει), ἔχον εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἰσημε-
 ρινὰς μόνας, ὅς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τῆς ἡμέρας
 ὑπαρχούσης ζωγραφῶσι, καθ' αἷς καὶ ἀνατέλλει·
 ταῖς ὃ λοιπαῖς δύο, ἐν δύο σελήναις.

εζ. πῶς ἀεπαγα, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμυρον.

ἀεπαγα

REGEM autem non toti orbi, sed parti duntaxat imperantem volentes significare, anguem dimidiatum pingunt, regem quidem per ipsum animal; non toti vero orbi imperantem, ex eo quod dimidiatus sit, designantes.

64. Quomodo latè rerum potentem.

OMNIVM autem moderatorem ex ejusdem animalis perfectione significant, rursus integrum pingentes anguem. Sic & apud eos spiritus est, qui per unversum orbem permeat.

65. Quomodo fullonem.

FVLLONEM indicantes, geminos hominis pedes in aqua pingunt: id quod ex Mercurij similitudine indicant.

66. Quomodo mensem.

MENSEM autem exprimentes, Lunæ figuram eodem qui supra expositus est habitu, pingunt: cōplectentem octo & viginti dies æquinotiales duntaxat, die ex viginti quatuor horis constituto, quibus & exoritur in nostro apparens hemisphærio: reliquis verò duobus in occasu est.

67. Quomodo rapacem, fœcundum,
aut furentem.

CÆTE-

ἈΡπαγα ᾗ, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμενον βε-
 λόμενοι σημήναι, κρηκόδειλον ζωγραφῆσι,
 διὰ τὸ, πολύγονον καὶ πολύτεκνον ὑπάρχειν καὶ
 μαινόμενον. ἐπὶ αὐτῷ γὰρ ἀεπάσαι τὴν βελόμενον ὀνό-
 μω. Συμβολαῖς, καθ' αὐτὴν μαίνεται.

ξδ. πῶς ἀνατολὴ.

ἈΝατολὴν ᾗ λέγοντες, δύο ὀφθαλμοὺς κρηκο-
 δέιλω ζωγραφῆσιν. ἐπεὶ δὲ ἡ πρὸς πάλιν σῶμα-
 τος ζωὴ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκ τῆς βυθῆς ἀναφαίνονται.

ξη. πῶς δύοσιν.

Δύσιν ᾗ λέγοντες, κρηκόδειλον κεκυφότα ζω-
 γραφῆσι. αὐτότερον γὰρ καὶ κατωφρεσὶ τὸ ζῶον.

ι. πῶς σκιάζουσι σκοτό.

ΣΚότος ᾗ λέγοντες, κρηκοδέιλω ἐκ τῆς ζωγρα-
 φῆσιν. ἐπεὶ δὲ ἡ σκὰ ἄλλως εἰς ἀφανισμόν καὶ
 ἀπώλην φέρει ὁ κρηκόδειλος ὅτι ἐὰν λάβῃ ζῶον,
 εἰ μὴ τῇ ἐξ αὐτῆς διαπληκίσας ἄρπον ὡρα-
 σκιδάσῃ. ἐν τῷ γὰρ τῷ μέρει ἢ τῷ κρηκοδέιλῳ ἰσχύς
 καὶ ἀνδρεία ὑπάρχει. ἰκανῶν ᾗ καὶ ἄλλων ὑπαρχόν-
 των σημείων, ἐν τῇ τῇ κρηκοδείλων φύσει, αὐτὰς
 κητὰ δόξαντα ἐν τῷ πρώτῳ συγγραμμάτι εἰπεῖν.

CÆTERVM rapacem, sæcundum, aut insanum volentes innuere; Crocodilum pingunt: quòd sæcundum maximè sit hoc animal, multosq; liberos procreet, insuper & crebrò in furorem agatur. Ubi enim ab expectatâ prædâ exciderit, indignabundus in se ipse furit.

68. Quomodo ortum.

ORTVM ostendentes, geminos Crocodili oculos pingunt: quoniam oculi huic animali veluti ex imo corpore emergunt.

69. Quomodo occasum.

AT occasum signantes, Crocodilum inflexum ac cernuum pingunt. Ad partum enim facile, & ad Venierem maximè proclive est hoc animal.

70. Quomodo tenebras adumbrant.

PORRO tenebras significantes, Crocodili caudam pingunt. Neq; enim aliter ad exitium & interuersionem perducit Crocodilus quodcunq; apprehenderit animal, nisi cauda prius cæsum, in validum reddiderit. Namq; in hac corporis parte præcipua est Crocodili vis ac robur. Ceterum cùm quamplurima alia in Crocodilorum naturâ signa comperiantur, hæc quæ in primum librum conferre visum est, nunc satis erunt.

ΩΡΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΩΟΥ

τῆς τῆς παρ' αἰγυπίοις ἱερογλυφικῶν γραμ-
μάτων ἐρμηνείας, βιβλίον
δύτερον.

Διὰ δὲ τῆς δυνάμεως πραγματείας, καὶ τῆς
λοιπῶν τὸν λόγον ὑγιῆσαι ὥσπερ ἔσονται. ἃ ὅ
ἢ ἔξ ἄλλων ἀντιγράφων, οὐκ ἔχοντα ἵνα ἐξηγη-
σιν, ἀναγκάως ὑπέταξα.

Τί ἀσέρεα γράφοντες δηλῶσιν.

*) ex m. f. in-
sertum.

Ἀσὴρ παρ' αἰγυπίοις γραφόμενον, ποτὲ μὲν
θεὸν σημαίνει, * ποτὲ δὲ δείλινον ποτὲ δὲ
νύκτα, ποτὲ δὲ χρόνον, ποτὲ δὲ ψυχὴν ἀνθρώπου
ἀρρενικόν.

Β. Τί ἀετὶς νεοσσόν.

* ἱε. νεοσσός.

Καὶ ἀετὶς * νεοσσόν, ἀρρενογόνον καὶ κυκλωθεὶς
σημαίνει, ἢ σπέρμα ἀνθρώπου.

Γ. Τί δύο πόδες σωτηγιδύες καὶ
βεβηκότας.

Δύο πόδες σωτηγιδύοι καὶ βεβηκότες, δρόμον
ἡλίου τὸν ἐν ταῖς χαμερμαῖς τροπαῖς σημαί-
ναι.

HORAPOLLINIS NILIACI,

de sacrarum apud Ægyptios insculptarum
literarum interpretatione,

Liber secundus.

SECVNDQ; autem volumine reliquorum tibi veram idoneamq; in medium afferam rationem: quæ & cum ab alijs autoribus nequaquam sint exposita, necessariò subjungenda censui.

1. Quid stellam pingentes, innuunt.

DEPICTA Ægyptijs stella nunc deum significat, nunc crepusculum, nunc noctem, nunc verò tempus, interdum etiam hominis masculi animam.

2. Quid aquilæ pullum.

ET aquile pullus masculinum, & orbiculatum quippiam vel semen hominis connotat.

3. Quid geminos pedes junctos ac stantes.

GEMINI pedes simul compacti ac firmati, Solis cursum cum in solstitio est hyberno, significant.

κ. Τί ἀνθρώπου καρδίαν φάρευγῃ ἡ-
τημύνη.

ΑΝθρώπου καρδία φάρευγῃ ἡρτημύνη, ἀγα-
θὸ ἀνθρώπου σόμα σημαίνει.

ι. πῶς πολέμους σόμα.

ΠΟλέμους σόμα δηλῶσιν ἀνθρώπου χεῖρες ζω-
γραφέμεναι, ἡ μὲν ὄπλον κρατῶσα, ἡ δὲ
τῆξον.

ι. Τί δάκτυλον.

Ανθρώπου σόμαχον δηλοῖ δάκτυλῳ.

ε. Τί αἰδοῖον χεὶρ κρατέμενον.

Αἰδοῖον χεὶρ κρατέμενον, σωφροσύνην δη-
λοῖ ἀνθρώπου.

ι. πῶς νόσον δηλῶσιν.

Ανθὴ δὲ ἀνέμωνος, νόσον ἀνθρώπου σημαίνει.

ε. πῶς ὀσφυὴ ἀνθρώπου.

ΟΣφυὴ, ἡ σάσιν ἀνθρώπου βελόμενοι ζω-
γραφῆν: τὸ νῶτιαϊον ὀσφυὴ γράφομεν. ἡ-
νὲς γὰρ λέγουσι τὸ σπέρμα ἐκείθεν φέρεσθαι.

ι. πῶς διαμονὴ καὶ ἀσφάλειαν σημαίνουσιν.

4. Quid hominis cor faucibus appensum.

HOMINIS cor faucibus appensum, boni viri os designat.

5. Quomodo belli aciem, ac frontem exercitus ad prælium instructi.

BELLI aciem indicant, hominis depictæ manus, hæc quidem scutum, illa verò arcum tenens.

6. Quid digitum.

HOMINIS stomachum demonstrat digitus.

7. Quid pudendum manu compressum.

PENIS manu cohibitus ac tectus, continentiam hominis innuit.

8. Quomodo morbum significant.

FLORES autem Anemones, morbum hominis significant.

9. Quomodo lumbum hominis.

LVMbum, aut statum constitutionemq; hominis volentes notare: os spinæ dorsi pingimus. Sunt enim qui dicant, hinc semen defluere.

10. Quomodo permanens aliquid & tutum significant.

Ὁ ΡτυγΘ ὅσέον ζωγραφέμενον, διαμονιῶ
καὶ ἀσφάλειαν σημαίνει: διότι δυσπαθές
ἐστὶ τὸ ζῶν ὅσέον.

α. πῶς ὁμόνοιαν.

Ἀνθρώποι δύο δεξιέμενοι, ὁμόνοιαν δηλοῦσι.

β. πῶς ὄχλον.

ἈνθρώπΘ καθωπλισμένῳ, καὶ τξάων,
ὄχλον *σημαίνει.

*θιλοῖτ. f.

γ. πῶς ἀναμέτρησιν.

Ἀνθρώπος δάκτυλῳ, ἀναμέτρησιν σημαίνει.

δ. πῶς γυνῆκα *ἐγῆσον.

*ἐγῆσον m. f.

Γυνῆκα *ἐγῆσον βελόμενοι δηλώσασιν, ἡλίου
κύκλον σὺν ἀσείρι μῦ ἡλίου δίσκου, δίχα τε-
τμημένους σημαίνουσιν.

ε. πῶς αἴεμον.

Τὴν ἀνατλήν ἱέραξ ἐπὶ μετεώρῃ θεῶν, αἴε-
μος σημαίνει. ἐπὶ καὶ ἄλλως ἱέραξ διατέτα-
μένῳ τὰς πτέρυγας ἐν αἴρει, οἷον πτέρυγας ἔχων,
αἴεμον σημαίνει.

*ἴσ. ἔχοντα ἰδν.

ς. πῶς πῦρ.

COTVRNICIS os *pictum, stabile ac tutum quippiam indicat, quòd difficile hujus animalis os afficitur ac patiatur quicquam.*

11. Quomodo concordiam.

DVO homines, magistratus ornati insignibus, concordiam innuunt.

12. Quomodo turbam ac tumultum.

ARMATVS homo sagittasq; jaculans, tumultum significat.

13. Quomodo dimensionem.

HOMINIS digitus *dimensionem notat.*

14. Quomodo * desponsatam mulierem.

* *pregnantem*
m. f.

DESPONSATAM mulierem volentes ostendere, solis circulum, simul cum stellâ & ipso disco solis bipartito pingunt.

15. Quomodo ventum.

ACCIPITER ortum versus in sublime tendens, ventos ostendit. Item & aliter: Accipiter expansas in aëre alas habens, ventum, qui alas quasdam habere videtur, significat.

16. Quomodo ignem.

Καπνὸς εἰς ἔρανὸν ἀναβαίνων, πῦρ δηλοῖ.

ιζ. πῶς ἔργον.

* Decet in Al-
dino.

* Βοὺς] ἄρρεν & κέρας γραφόμηνον, ἔργον σημαίνει.

ιη. πῶς ποινῶ.

* Desideratur
ibid.

* γράφ. κ. πο.
ιστ.

* Βοὺς] ὃ θηλείας κέρας γραφόμηνον, * ποινῶ
σημαίνει.

ισ. πῶς ἀνοσιότης.

Προβομήσιν μαχαίρα γραφομένη ἀνοσιότη-
τα δηλοῖ.

κ. πῶς ὥραν.

Ἴπω & ποτάμω & γραφόμηνω ὥραν δηλοῖ.

κα. πῶς πολυχρόνιον.

* Ελαφ & κατ' ἐνιαυτὸν βλασάνει [τα] κέρατα.
ζωγραφομένη ὃ, πολυχρόνιον σημαίνει.

κβ. πῶς ἀποσερφῶ.

Λύκω, ἢ κύων ἀπεσεραμμένη & ἀποσερφῶ
δηλοῖ.

κγ. πῶς μέλλον ἔργον.

Ἀκοὴ ζωγραφομένη, μέλλον ἔργον σημαίνει.

FVMVS *in cælum ascendens, ignem indicat.*

17. Quomodo opus.

MASCVL[*bovis*] *animantis cornu pictum, opus notat.*

18. Quomodo pœnam.

AT *fœmina cornu depictum, * ultionem ostendit.*

*Vel, laborem

19. Quomodo impietatem.

IMAGO *umbilico tenuis cum gladio depicta, impietatem innuit.*

20. Quomodo horam.

HIPPOPOTAMVS *depictus horam significat.*

21. Quomodo longævum ac diuturnum.

CERVIS *quotannis cornua renascuntur. Hic depictus longissimam vitam significat.*

22. Quomodo aversionem.

LVPVS *aut canis aversus, aversionem monstrat.*

21. Quomodo futurum opus.

AVRIS *picta, futurum opus significat.*

Vide Notas.

κζ'. πῶς φνοέα, ἢ αἷμα κροκοδείλου.

Σ φῆξ ἀερωπετής, ἢ τριῖμα κροκοδείλου βλαπτικόν, ἢ φόνον σημαίνει.

κεί. πῶς θανάτον.

*) ex m. f. in-
scriptum.

Ν ὕψικόραξ, θανάτον σημαίνει. ἀφνω γὰρ ἐπέρχεται τοῖς νεοσσοῖς* τῷ κορωνῶν] κτ' τὰς νύκτας, ὡς ὁ θάνατος ἀφνω ἐπέρχεται.

κς'. πῶς ἔρωτα.

*) ἴσ. θανάτη-
φόρον.
*) ἴσ. πτερόν.

Π Ἀγίς ἔρωτα ὡς θήραν* θανάτ* τερόν, ἀέρα σημαίνει. ---όν, ὕόν.

κζ'. πῶς παλαμότατον.

Λ ὀγοι καὶ φύλλα, ἢ βιβλίον ἐσφραγισμῶν, παλαμότατον δηλοῖ.

κη'. πῶς πολιορκίαν.

Κλίμαξ, πολιορκίαν, διὰ τὸ ἀνώμαλον.

κθ'. πῶς ἀπειρὸν, ἢ μῦσαν, ἢ μοῖραν.

*) Ald. πρὸς-
ματα.

Γ Ράμματα ἐπὶ τὰ, ἐν δυοῖν δακτύλοις ἀνιέχοντα μῦσαν, ἢ ἀπειρὸν, ἢ μοῖραν σημαίνει.

λ'. Τίσημαίνει γραμμὴ, ἢ πεκαμμένη ἐτέρα.

γραμ-

24. Quomodo percussorem aut sanguinem Crocodili?

VESPA per aërem volans, aut Crocodili noxium sanguinem, aut cadem designat.

25. Quomodo mortem.

NYCTICORAX mortem significat: quemadmodum enim hic derepente pullos [cornicum] noctu, sic & mors homines nec opinato invadit atq; opprimit.

26. Quomodo amorem.

LAQUEVS amorem, ut *feram quandam [ala, aë-^{indaginem} rem] significat. ~~verbisferam~~

27. Quomodo vetustissimum.

SERMONES & folia, aut signatus liber, vetustissimum indicant.

28. Quomodo obsidionem.

SCALA obsidionem, quòd inequalis sit atq; acclivis.

29. Quomodo inexpertum, musam, aut fatum.

LITERÆ septem, duobus incluse digitis, musam, inexpertem aut fatum significant.

30. Quid linea significat super alteram inflexa.

*) ἐ m. f. Γραμμὴ ὁρεθὴ μία, ἅμα γραμμῇ ἑπικεκαι-
μυρῇ * ἡ] δέκα, γραμμάς ἑπιδέδως σημαί-
νυσσι.

λβ. τίδηλῶσι χελιδόνα γράφοντες.

Τὼ ὁλοχερῇ σημαίνειν βελόμβροικτῆσιν γο-
νικῶ καταλειφθεῖσαν τοῖς ὑέσι, χελιδόνα
ζωγραφεῖσιν. ἐκείνη γὰρ κυλίου ἐαυτῷ εἰς πηλὸν,
καὶ κίλζει τοῖς νεοττοῖς φωλεὸν μέλλουσα τεθναῖναι.

λβ. τίμέλαιναν φεισεραὶ.

Γυναικα χήραν ἑπικείναςαν ἄχει θανάτου θέ-
λοντες σημεῖναι, φεισεραὶ μέλαιναν ζωγρα-
φεῖσιν. αὕτη γὰρ ἐ συμμίγνυται ἐτέρω ἀνδρὶ, ἕως ἔ-
* αὐτὴ χηρεῖν. * χηρεῖσιν.

λγ. τίἰχνύμονα.

Ἄνθρωπον ἀσθενῆ, καὶ μὴ δυναθέντα ἐαυτῷ
βοηθῆσαι δι' ἑαυτῶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἄλλων ἑπι-
κρείας θέλοντες δηλῶσαι, ἰχνύμονα ζωγραφεῖ-
σιν. ἐκείνη γὰρ ὅταν ἴδῃ ὄφιν, ἐ πρῶτερον ἑπὶ λίθῳ
αὐτῷ, ἀλλὰ βοῇ ὅτι ἄλλος ἑπικαλεμυρῇ, ὅτε
ἐναντιῶται τῷ ὄφει.

λδ. τίδηλῶσιν οὐρίγανον ἰεργλυφεῖντες.

λεῖψον

RECTA linea simul cum altera supernè inflexa, decem planas lineas indicat.

31. Quid innuunt, hirundinem pingentes.

OMNES parentum opes filijs relictas volentes innuere, hirundinem pingunt. Illa enim jam morti proxima, luto seipsam volutat, & pullis latebras comparat.

32. Quid nigram columbam.

MVLIEREM viduam, quæ ad mortem usq; in eo permanserit vitæ statu, volentes significare, nigram pingunt columbam. Hæc enim quamdiu vidua est, alteri viro non miscetur.

33. Quid Ichneumonem.

HOMINEM invalidum, & qui sibi per se ipse opem ferre nequeat, sed aliorum se tueatur auxilio, volentes monstrare, ichneumonem pingunt. Hic enim conspecto serpente non protinùs in eum irruit, sed vocatis priùs clamore alijs, tum demum ei resistit.

34. Quid notant, origanum in sacris insculpentes.

Λ εἴψον μυρμηκῶν βεβλήμενοι σημῆναι, ὁρί-
γανονίεργλυφῶσιν. αὕτη γὰρ ποιεῖ λείπειν
σὺ μύρμηκας ἀπολιθεμένη ἐν ῥήτῳ ὁπόθεν ἐξέρ-
χονται.

λβ. τίσκορπίον, καὶ κροκόδειλον.

Α ἄνθρωπον ἐχθρόν, ἐτέρῳ ἴσῳ ἐναντιώμενον
σημῆναι θέλοντες, σκορπίον καὶ κροκόδειλον
ζωγραφεῖσιν. ἐκάτερον γὰρ ἀναιρεῖ. εἰ δὲ ἐναντίον καὶ
ἀναιρεῖται. ὅτε ἐτέρῳ σημαίνουσι, κροκόδειλον ζω-
γραφεῖσιν, ἢ σκορπίον. ἀλλ' εἰ μὲν ὁξέως ἀναιρεῖται,
κροκόδειλον ζωγραφεῖσιν· εἰ δὲ βραδέως ἀναιρεῖται,
σκορπίον, διὰ τὸ δυσκίνητον.

λγ. τίγαλιῷ.

Γιωαῖκα ἀνδρὸς ἔργα πράττεσαν βεβλήμενοι
σημῆναι, γαλιῷ ζωγραφεῖσιν. αὕτη γὰρ ἄρ-
ρεν ὁ αἰδοῖον ἔχει, ὡς ὁ σάειον.

λδ. τίχοῖρον.

Οτε βέλονται ἄνθρωπον ἐξώλην σημῆναι,
χοῖρον ζωγραφεῖσιν, διὰ τὸ τὴν φύσιν ἔχει
ἐκταυάτῳ εἶναι.

λε. πῶς θυμὸν ἀμετρον.

FORMICARVM absentiam ac discessum volentes significare, origanum inter sacras sculpturas pingunt. Hæc siquidem eo in loco condita, unde formicæ prodeunt, eas fugat.

35. Quid Scorpion & Crocodilum.

INIMICVM cum pari congregientem inimico, indicare volentes, scorpion & crocodilum pingunt: uterque enim alteri mutuum affert exitium. Sin verò victores alterum, quiq; inimicum sustulerit innuant, aut Crocodilum pingunt, aut Scorpion: si celeriter quidem sustulerit, Crocodilum: si lentè, Scorpion, ob ejus difficilem tardumq; motum.

36. Quid mustelam.

VBI mulierem quæ viri præstat opera, volunt exprimere, mustelam pingunt: quòd hæc maris pudendum habeat velut officulum.

37. Quid porcum.

VOLENTES perniciosum & pestiferum hominem monstrare, porcum pingunt: quod ejusmodi sit porci natura.

38. Quomodo immodicam iram.

Εἰς θυμὸν ἀμετρὸν, ὥς τε καὶ ἐκτέττε πυρέθην
τὸν θυμέμβρον· λέοντα γράφουσιν, ἐκσοίζοντα
σὺν ἰδίᾳ σκύμνῳ· καὶ λέοντα μὲν, διὰ τὸν θυμόν.
σὺν σκύμνῳ δὲ ἐκσοίζομεν, ἐπειδὴ τὰ ὅσα τῶν
σκύμνων κοπήομεν, πῦρ ἐκβάλλει.

λβ'. πῶς γέροντα μεσικόν.

Γέροντα μεσικόν βελόμβροι σημήναι, κύκνον ζω-
γραφῶσιν. εἶτ' ὅ γ' ἠδύτατον μέλ' ἄδει γη-
ράσκων.

μ'. πῶς αἰδῶσι δηλᾶσι συγγινόμενον τῇ
ἐαυτῷ γυναικί.

Αἰδῶσι συγγινόμενον τῇ γυναικί αὐτῷ κτ' μί-
ξιν βελόμβροι σημήναι, δύο κορώνας γρά-
φουσιν. αὗται γ' συμμίγνυνται ἀλλήλαις, ὥς μί-
γνυται αἰθρῶν κτ' φύσιν.

μδ'. τί δηλᾶσι καίθαρον τυφλὸν γράφοντες.

Αἰδῶσι [δὲ] ὑπὸ ἡλιακῆς ἀκτίνης πυρέξαντα
καὶ ἐντοῦθεν ἀποθανόντα βελόμβροι σημή-
ναι, καίθαρον τυφλὸν γράφουσιν. εἶτ' ὅ γ' ὑπὸ τῆς
ἡλὸς τυφλόμβρ' ἀποθνήσκει.

με'. τί δηλᾶσιν ἡμίονον γράφοντες.

QUOD si immoderatam iracundiam, ex qua qui ea est commotus, febrim contraxerit: Leonem pingunt proprios catulos caudâ flagellantem. Leonem quidem, ob iracundiam; catulos verò caudâ caesos, quod catulorum ossa, si inter se collidantur, ignem emittunt.

39. Quomodo senem Musicum.

SENEM musicum volentes commonstrare, Cygnum pingunt: quòd hic senescens suavissimum edat concentum.

40. Quomodo virum innuunt cum sua ipsius uxore congregientem.

VIRVM qui cum uxore sua consuetudinem veneram habeat, innuere si velint: geminas cornices pingunt: quòd hæ eodem secum invicem modo naturaliter coëant, quo homines.

41. Quid significant cæcum scarabæum pingentes.

HOMINEM qui ex solaribus radijs contracta febre perierit, notantes; cæcum pingunt Scarabæum, ut quod in splendore Solis excæcatus intereat.

42. Quid mulam.

ΓΥΝΑΙΚΑ[ῶ] ΣΕΪΡΑΝ ΒΕΛΟΜΥΡΟΙ ΣΗΜΗΝΑΙ, ΗΜΕ-
ΟΝΟΝ ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ. ΑΥΤΗ γ' ΔΙΑ ΞΤ ΣΕΪΡΑ ΕΣΙ, ΔΙΑ
ΤΗ ΜΗ' ΕΧΕΙΝ ΤΩ ΜΗΤΕΡΑΝ ΕΠ' ΟΥΘΕΙΑΣ.

μλ. πῶς δηλῶσι γυναικα χυρήσασαν

θήλεα βρέφη.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΧΥΡΗΣΑΣΑΝ ΘΗΛΕΑ ΒΡΕΦΗ ΠΡΩΤΩΣ
ΒΕΛΟΜΥΡΟΙ ΣΗΜΗΝΑΙ, ΤΑΥΡΟΝ ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΣ ΕΡΑ
ΝΟΟΥΝΤΑ ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ. ΕΙ ῥ' ΑΡΡΕΝΑ, ΠΑΛΙΝ ΤΑΥΡΟΝ
ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ ΝΟΟΥΝΤΑ ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ. ΕΚΕΙΝΘ' γ' ΔΠΟ
ΤΗΣ ΟΧΕΙΑΣ * ΚΑΤΑΒΑΪΝΩΝ, ΕΙ ΜΗ' ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΣ ΕΡΑ
ΚΑΤΕΛΘΟΙ, ΘΗΛΥ * ΧΥΝΑΤΑΙ. ΕΙ ῥ' ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ ΚΑΤ-
ΕΛΘΟΙ ΔΠΟ ΤΗΣ ΟΧΕΙΑΣ, ΑΡΡΕΝ ΠΙΚΤΕῖ).

* Ald. κατα-
βαίνων.

* Idem, γεν-
νασθαι σημαί-
νει.

μλ. πῶς δηλῶσι σφήκας.

ΣΦΗΚΑΣ ΒΕΛΟΜΥΡΟΙ ΣΗΜΗΝΑΙ, ΝΕΚΡΟΝ ΙΠΠΟΝ
ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ. ΕΝ ΓΑΡ * ΤΕΤΤΕ ΔΠΟΘΑΝΟΝΤΘ',
ΠΟΛΛΟΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΦΗΚΕΣ.

* Ald. αὐτῷ.

μλ. πῶς δηλῶσι γυναικα ἐκπιτρώσκουσαν.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΚΠΙΤΡΩΣΚΟΥΣΑΝ ΒΕΛΟΜΥΡΟΙ ΣΗΜΗΝΑΙ,
ΙΠΠΟΝ ΠΑΤΕΣΑΝ ΛΥΚΟΝ ΖΩΓΡΑΦΕΣΙΝ. Ε ΜΟΝΟΝ
γ' ΠΑΤΕΣΑ ΕΝ ΛΥΚΟΝ ΕΚΠΙΤΡΩΣΚΕΙ Η ΙΠΠΘ', ΑΛΛΑ

καὶ

STERILEM volentes indicare mulierem, mulam pingunt. Hæc namq; eò sterilis est, quòd matricem re-
tam non habet.

43. Quomodo mulierem quæ puëllos
fœmineos pepererit.

MVLIEREM fœminas primùm infantes enixam
significantes, taurum sinistrorsum spectantem
pingunt. Mares verò, rursus taurum dextrorsum. Is e-
nim ex congressu discedens, si ad levam conversus fuerit,
genitam esse fœminam indicat, si ad dexteram, marem.

44. Quomodo vespas.

VESPAS designantes, cadaver equi pingunt. Ex
eo enim multæ procreantur vespæ.

45. Quomodo mulierem abor-
tientem.

ABORTIENTEM mulierem significantes, equam
quæ lupum conculeet, pingunt. Non solum
enim si lupum calcarit, abortum facit equa: sed

καὶ τὸ ἶχνος ἐὰν πατήσῃ ἔλκεα, ὡραχῆμα ἐκ-
πιτρώσκει.

κς. πῶς ἀνδρῶπον ἰατρὸν δύνανται αὐτὸν
ἀπὸ χησμεῖ.

ΑΝδρῶπον ἀπὸ χησμεῖ ἰατρὸν δύνανται αὐτὸν βε-
λόμυροι σημεῖναι, φάσαν κρατῆσαν φύλ-
λον δάφνης ζωγραφῆσαι. ἐκείνη γὰρ ὅτε ἀρρώστῃ,
φύλλον ἐπὶ λίθοι δάφνης εἰς τὴν νοσίαν αὐτῆς καὶ
ὕγιαίνει.

κς. πῶς κώνωπας πολλὰς.

Κώνωπας πολλὰς ἐπιφοιτῶντας βελόμυροι
ζωγραφῆσαι, σκώληκας γράφουσιν. ἐκτέττων
γὰρ θνῦνται οἱ κώνωπες.

κη. πῶς ἀνδρα μὴ ἔχοντα χολιῶ, ἀλλ' ἀφ'
ἐτέρου δεχόμενον.

ΑΝδρα μὴ ἔχοντα χολιῶ αὐτοφυῶς, ἀλλ'
ἀφ' ἐτέρου δεχόμενον γράφοντες, ὡς ἰσχυρὰ
ζωγραφῆσαι, ἔχουσιν αὐτὰ ὀπίδια ὁρᾶ. ἐν ἐκείνοις
γὰρ τὴν χολιῶν ἔχει.

κς. πῶς ἀνδρῶπον ἀσφαλῶς οἰκῶντα
πόλιν.

ἀνδρῶ.

Et silupicalcarit vestigium, abortit protinus.

46. Quomodo hominem, qui sese re-
sponso ab oraculo accepto
sanarit.

HOMINEM, qui se ipse ex oraculo, pristinae sanitati
restituerit, volentes innuere: palumbum pin-
gunt lauri folium tenentem. Hic enim ubi morbo labo-
rat, lauri folium in nidum suum inferens, convalescit.

47. Quomodo culicum copiam.

EXCRESCENTEM & adventantem culicum copiam
exprimere cupientes, vermes pingunt. Siquidem ex
his gignuntur culices.

48. Quomodo hominem, qui cum ex se bi-
liosus non sit, ab altero tamen
bile comoveatur.

HOMINEM qui suapte natura bile careat, sed eam
ab altero suscipiat, notantes; columbam pingunt
dorso erecto: illic enim bilem habet.

49. Quomodo hominem qui tuto urbem
incolat.

Ἄνθρωπον ἀσφαλῶς οἰκῆντα πόλιν σημεῖναι
 βελόμηροι, ἀετὸν λίθον βασιάζοντα ζωγρα-
 φῆσιν. ἐκεῖνθ' γὰρ ἀπὸ θαλάσσης, ἢ ἀπὸ [τῆς]
 γῆς λίθον ἐπάγει, καὶ πύθηναι εἰς τὴν ἰδίαν νοσταν.
 διὰ τὸ ἀσφαλῶς μένειν.

πῶς ἄνθρωπον ἀδενῶς ἔχοντα, καὶ ὑφ'
 ἑτέρου καταδιωκόμενον.

Ἄνθρωπον ἀδενῶς ἔχοντα, καὶ καταδιωκό-
 μενον ὑπὸ ἰσχυροτέρου βελόμηροι σημεῖναι,
 ὅτι δα καὶ ἵππον ζωγραφῆσιν. αὕτη γὰρ ἵππιαται ὅ-
 ταν ἰδὴ ἵππον.

πῶς ἄνθρωπον δηλῆσαι περὶ σφύγοντα
 τῷ ἰδίῳ πάτρωι καὶ μὴ βοηθέμενον.

Ἄνθρωπον περὶ σφύγοντα τῷ ἰδίῳ πάτρωι,
 καὶ μὴ βοηθέμενον, θέλοντες δηλῶσαι: σρε-
 τὸν καὶ γλαῦκα ζωγραφῆσιν. ἐτ'θ' γὰρ θηροδό-
 μενθ', περὶ τὴν γλαῦκα τέχει, καὶ περὶ αὐτῇ
 ὦν πέζ(ε').

πῶς ἄνθρωπον δηλῆσαι ἀδενῆ καὶ
 περὶ σφύγοντα.

VT hominem significant, qui tuto urbem habitat; aquilam pingunt, quæ lapidem gestet. Hæc enim è mari vel terrâ sublatum lapidem in suum infert nidum, quo tutior sit ac firmior.

50. Quomodo inferiorem debilioremq;
hominem, quem alius persequatur.

DEBILIOREM hominem, quem validior ac potentior insectetur, volentes designare, otidem & equum pingunt. Hæc enim equo conspecto protinus a-
volat.

51. Quomodo eum qui ad proprium patronum confugiens, nullum tamen
ab eo sentit auxilium.

HOMINEM qui ad proprium patronum confugiat, nec ejus sublevetur auxilio, monstrare cupientes, passerem & noctuam pingunt. Hic enim dum aucupum venatione petitur, ad noctuam accurrit, à qua mox opprimitur.

52. Quomodo hominem, qui cum viribus
non valeat, temerè tamen aliquid suscipit,
ac audacius gerit.

ΑΝθρωπον ἀδενῇ καὶ περιπετλούμενον βε-
λόμενοι σημήναι, νυκτερίδα ζωγραφῶσιν.
ἐκείνη γὰρ μὴ ἔχουσα πτερὰ, ἵπταται.

π. πῶς γυναικα θηλάζουσαν, καὶ καλῶς
ἀνατρέφουσαν.

* pro ὧς men-
dosè τρυγὸνα
legitur apud
Aldum, quod
etiam inter-
pres relinque-
rat.

ΓΥναῖκα θηλάζουσαν, καὶ καλῶς ἀνατρέφου-
σαν βελόμενοι ζωγραφῶσαι, * νυκτερίδα
πάλιν ἔχουσαν ὀδόντας καὶ μαστῆς) ζωγραφῶσιν.
αὕτη γὰρ μόνη τῶν ἄλλων πηλώων, ὀδόντας καὶ μα-
στῆς ἔχει.

π. πῶς ἀνθρωπον κηλέμενον ὀρχήσει.

ΑΝθρωπον δι' ὀρχήσεως καὶ αὐλητικῆς κηλέ-
μενον βελόμενοι σημήναι, τρυγὸνα ζωγρα-
φῶσιν. αὕτη γὰρ ἐπὶ αὐλῆ καὶ ὀρχήσεως ἀλίσκει).

π. πῶς ἀνθρωπον μουσικόν.

* Ald. τιλκίτην.

ΑΝθρωπον ὃ μουσικόν, καὶ * τελεσιῶ βελό-
μενοι σημήναι, τέτιγα ζωγραφῶσιν. ἔτι
γὰρ διὰ τῶς ὀμάτης ἐλαλεῖ, ἀλλὰ διὰ τῆς ῥάχε-
ως φθεγγόμενος, καλὸν μέλος αἰδεῖ.

π. πῶς βασιλεὺς ἰδιόζοντα, καὶ μὴ ἐλεῶντα
[ὄν] ταῖς παισίμασι.

Βασιλεὺς

IMBECILLVM hominem, lascivientem tamen, & audacius aliquid molientem, cum monstrare voluerint, Vespertilionem pingunt. Hæc enim etsi * alas non habe-^{* pennas.} at, volare tamen conatur.

53. Quomodo lactantem mulierem, optimeq; nutrientem.

MVLIEREM lactantem ac benè nutrientem ubi pictura exprimere volebant, Vespertilionem rursus pingebant. Sola enim inter omnes Volucres, hæc dentes ac mammas habet.

54. Quomodo hominem qui tripudio capiatur ac demulceatur.

HOMINEM saltatione tibiariūq; cantu gaudentem notantes, turturem pingunt. Hæc siquidem tibia ac saltatione capitur.

55. Quomodo sacris initiatum hominem.

REBVS sacris ceremonijsq; addictum significantes, cicadam pingunt. Hæc enim non ore, sed dorso resonans, pulcherrimum edit dulcissimumq; concentum.

56. Quomodo seorsum agentem regem, nec subditorum lapsibus veniam dantem.

Β Ασιλέα ἰδιάζοντα, καὶ μὴ ἐλεῖντα ἐν τοῖς πλάσ-
μασι βελόμβροι σημήναι, ἀετὸν ζωγραφῶσιν.
 * *Ald. νοσσιὰν*
 * *καὶ ὑψηλότε-*
 * *ρον.*
 ἔστι γὰρ ἐν τοῖς ἐξήμοις τόποις ἔχει τὴν * νεοσιαν,
 καὶ ὑψηλότερον πάντων τῶν πετεινῶν (ἰπία).

ν. πῶς δὲ ποκατάσασιν πολυχρόνιον.

Α Ποκατάσασιν δὲ πολυχρόνιον βελόμβροι
σημήναι, φοῖνικα τὸ ὄρεον ζωγραφῶσιν.
ἐκείνῳ γὰρ ὅτε γηναῖται, δὲ ποκατάσασιν γίνεται
πραγμάτων. γηναῖται δὲ τοῖς τῷ τρόπῳ: ὅταν
μέλλη τελευτᾶν ὁ φοῖνιξ, ῥήσκει ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν
γῆν, καὶ ὁπλὴ ἐν τῇ ῥήγματι λαμβάνει, καὶ ἐν
τῇ χῶρῳ τὴν καταρρέοντα [διὰ τῆς ὀπῆς] ἄλλῳ
 * *τῇ περὶ φου-*
 * *ισί Ald.*
 γηναῖται: ἔρς τε ἅμα * τῇ περὶ φουῖσαι, σὺν τῇ
πατρὶ πορεύεται εἰς τὴν ἡλίαν πόλιν τὴν ἐν αἰγύ-
πτῳ, καὶ ὡς αἰγυρόμβρο ἐκεῖ, ἅμα τῇ ἡλίᾳ ἀνατο-
λῇ, ἐκεῖ σὲ τελευτᾷ. καὶ μὲν τὸν θανάτον τῆς πατρὸς.
ὁ νεὸς δὲ πάλιν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα ἀπείσιν.
οἱ δὲ εἰρεῖς τῆς αἰγύπτου ἔσιν τὸν ἀποθανόντα φοῖ-
νικα θάπτουσι.

νι. πῶς φιλοπάτορα.

Φ Ιλοπάτορα βελόμβροι σημήναι, ἀνθρώπον,
πελαργὸν ζωγραφῶσιν. ἵππὸς γὰρ τῶν γηνη-

REGEM qui solitudine gaudeat, quiq; errata non condonet, si velint significare: aquilam pingunt. Hæc enim desertis in locis nidum sibi construit, sublimiusq; cæteris volatilibus volat.

37. Quomodo diuturnam rerum
instaurationem.

INSTAVRATIONEM autem diuturnam, & quæ post multa fiat secula, volentes indicare, phœnicem avem pingunt. Hic enim dum nascitur, rerum vicissitudo fit & innovatio. Gignitur autem hunc in modum: jam-jam moriturus Phœnix in terram sese summo impetu projicit, unde & vulnus accipit. Ex sanie verò [vulneris] defluente, alius gignitur, qui simul ac pennæ ei natæ sunt, cum patre Heliopolim, quæ in Aegypto est, proficiscitur: quo cum pervenerit, pater illic, simul ac Sol ortus est, moritur: post cujus mortem pullus in propriam redit patriam. At Phœnicem hunc defunctum Aegyptij sacerdotes sepulturæ mandant.

38. Quomodo patris amantem.

PATRIS studiosum hominem innuentes, ciconiam
N 2 pingunt.

σάντων ἐκτραφεῖς, ἔχεται τῇ ἰδίῳ πατέ-
ρων, ἀλλὰ πατρὶς αὐτῶν ἀχρεὶς ἐχάτε γήρας,
θεραπείαν αὐτῶν δ' ἀποδίδωμι.

π. πῶς γυναῖκα μισῶσαν τὴν ἐαυτῆς
ἀνδρα.

Γυναῖκα μισῶσαν τὴν ἰδίαν ἀνδρα, καὶ ἐπιβε-
λούσαν αὐτὰ εἰς θάνατον, μόνον δὲ διὰ μί-
ξιν κολακίδεσσιν αὐτὸν βελόμβροι σημεῖναι ἔ-
χιν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ὅταν συγγίνηται τῷ
ἀρρενι, σόμα σόμα* ἐμβαλεῖσα. καὶ μὲν τὸ δ' ἀπο-
ζουχθῆναι, δ' ἀποδακῆσαι τὴν κεφαλὴν τῷ ἀρρένῳ
ἀναγρῶν.

ξ. πῶς τέκνα δηλοῦσιν ἐπιβελόντα
ταῖς μητέρας.

Τέκνα ἐπιβελόντα ταῖς μητέρας σημεῖναι
βελόμβροι, ἔχιδναν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ
ὅν τῇ ἔλκεται, ἀλλ' ἐκβιβρώ-
σκουσα τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς ἐκπορεύεται.

ξδ. πῶς ἀνθρώπον δηλοῦσιν ὑπὸ κατηγορίας
λοιδορηθέντα καὶ ἀδενήσαντα.

ΑΝθρώπον ὃ ὑπὸ κατηγορίας λοιδορηθέντα
καὶ

pingunt. Hæc enim à parentibus enutrita, nunquam ab ipsis sejungitur, sed ad extremum usq; senium una permanet, pietatem ipsis observantiamq; rependens.

59. Quomodo uxorem quæ virum suum odio habeat.

MVLIEREM quæ virum odio prosequens, ejus vitæ insidietur, solumq; ei in coitu blandiatur, designare volentes: viperam pingunt. Hæc enim cum mare congregiens, os ori inserit, & à coitu discedens, marem morso capite interimit.

60. Quomodo liberos matribus insidiantes.

LIBEROS matri insidiantes ut demonstrent, viperam pingunt. Nam hæc non juxta cæterorum animantium naturam in lucem editur, sed exeso diruptoq; matris prodit urero.

61. Quomodo hominem, qui ab accusatore convitijs affectus, morbum inde contraxerit.

HOMINEM, qui ex accusatione convitijs affectus,

*Ald. αὐτοῖς
σημῶντα.

καὶ* νοσήσαντα ἐν τοῦθεν βελόμβροι σημεῖναι, βα-
σιλίσκον ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ ὁδὸν πλησιά-
ζοντας τῷ αὐτῷ φυσήματι φονδύει.

εβ'. πῶς ἀνθρώπον ὑπὸ πυρὸς κατόμβρον.

ΑΝθρώπον ὑπὸ πυρὸς κατόμβρον βελόμβροι
σημεῖναι, σαλαμαίνδραν ζωγραφῶσιν. αὕτη
γὰρ ἐκατέρᾳ τῇ κεφαλῇ ἀναρρεῖ.

εγ'. πῶς ἀνθρώπον τυφλόν.

ΑΝθρώπον τυφλόν βελόμβροι σημεῖναι, ἀ-
πάλακα ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ ὁ φθαλι-
μὸς ἐκ ἔχει, ὅτε ὁρᾷ.

εδ'. πῶς ἀνθρώπον ἀπερίτν.

ΑΝθρώπον ἀπερίτν βελόμβροι σημεῖναι,
μύρμηκα καὶ πτεροὶ νυκτερίδῳ ζωγραφῶ-
σιν. διότι πτεμένων τῶν πτερῶν εἰς τὴν νεοσιανὴν τῶν
μυρμηκῶν, ὃ ἀπερέχεται αὐτῶν.

εε'. πῶς ἀνθρώπον διὰ τῆς οἰκείας ἔξωλείας
βλαπτόμβρον.

ΑΝθρώπον διὰ τῆς ἰδίας ἔξωλείας βλαπτό-
μβρον σημεῖναι βελόμενοι, κάσσορα ζωγρα-
φῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ καταδιωκόμενῳ, εἰς τὴν ἀ-
γρὰν

in aegritudinem inciderit, significare cupientes, basiliscum pingunt. Hic enim propius accedentes afflatu suo perimit.

62. Quomodo hominem qui igne
uratur.

HOMINEM qui igne comburatur dum significant.
Salamandram pingunt. Hæc enim utroq; capite interimit.

63. Quomodo cæcum hominem.

COECCVM significantes, talpam pingunt: qui neq;
oculos habet, neq; omnino videt.

64. Quomodo hominem qui domi sese
continet.

HOMINEM qui domo non exeat significantes, formicam simulq; pennas vespertilionis pingunt.
Huius enim pennis ad formicarum nidos admotis, nulla ex ipsis egreditur.

65. Quomodo hominem qui sibi ipsi damni ac pernicipi autor sit.

EVUM qui proprio & à se illato damno ledatur, volentes signare, castorem pingunt. Hic enim cum se venatione

γραν οὖν ἰδίαις διδύμους ἀποσπῶν ρίπτει.

ξ'. πῶς ἀνθρώπον κληρονομηθέντα ὑπὸ με-
μισημιδρῦς τέκνα.

Ἀνθρώπον κληρονομηθέντα ὑπὸ μεμισημιδρῦς
τέκνα βελόμενοι σημήναι, πίθηκον ἔχοντα
ὀπίσω ἕτερον μικρὸν πίθηκον ζωγραφῶσιν. ἐκείνος
γὰρ γυνᾷ δύο πθήκας· καὶ τὸν μὲν ἕνα αὐτῷ, φιλεῖ
λίαν· τὸν δ' ἕτερον μισεῖ. ὃν δὲ φιλεῖ, ἐμπαροῦσεν
βασιάζων, φονδύει· ὃν δὲ μισεῖ, ὀπίθεν ἔχει, καὶ
ἐκείνον ἐκτερέφει.

ξ'. πῶς ἀνθρώπον τὰ ἰδια ἐλαττώματα
κρύπτοντα.

Ἀνθρώπον τὰ ἰδια ἐλαττώματα κρύπτοντα βε-
λόμενοι σημήναι, πίθηκον ἐξῆντα ζωγραφῶ-
σιν. ἔτι γὰρ ἐξῶν, κρύπτει τὸν ἰδίον ἕρον.

ξ'. πῶς ἵνα κτ' τὸ μάλλον ἀκρόντα.

Τὴν δὲ κτ' τὸ μάλλον ἀκρόντα θέλοντες ση-
μήναι, αἶγα ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ἀναπνεῖ
διὰ τῶν ῥωθῶνων, καὶ τῶν ὠτων.

ξ'. πῶς ἄστατον.

Τὴν δὲ ἄστατον καὶ μὴ μύροντα ἐν ταύτῃ, ἀλλ' ὅτε
μύρον

natione peti videt, proprios testes evulsos in pradam objicit.

66. Quomodo hominem, qui sibi inviso filio hæreditatem reliquerit.

HOMINEM, *cujus bonis invisus filius successerit, innuentes, simium pingunt, retroq; parvum alterum. Is enim cum geminos pariat, ex his alterum supra modum diligit, alterum odit. Quem autem diligit, ante se assiduè gestans, suffocat. At quem odit, retro habet, ac deinceps educat.*

67. Quomodo hominem lapsos suos regentem.

QVVM *notare eum volunt, qui delicta aut errata sua occultet, simium mejentem pingunt. Hic enim mejens urinam occulit.*

68. Quomodo eum qui auditu magis valeat.

EVM *qui acutiùs audiat volentes innuere, capram pingunt, quæ & naribus, & auribus respirat atq; audit.*

69. Quomodo instabilem.

INSTABILEM *quempiam, neq; in eodem persistentem statu,*

* γρὰ φ. κ. βα-
σύν.
* γρ. κ. δ' ἰλόν.

μὲν * ἰχυρὸν, ὅτε δ' ἔ* ἀσθενῇ, βαλόμενοι σημήναι,
ύαιναν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ὅτε μὲν ἄρρ' ἔλ-
ται, ὅτε δ' ἐθ' ἡλεια.

ο. πῶς ἀν' ἄνθρωπον ὑπὸ ἐλατιόνων ἡ πόμυρον.

ΑΝ' ἄνθρωπον δ' ἐπὶ πόμυρον ὑπὸ [τῷ] ἐλατιόνων
βαλόμενοι σημήναι, δύο δέσματα ζωγρα-
φῶσιν, ὧν τὸ μὲν, ύαινης ἐστὶ τὸ δ' ἄλλο, παρδαλέ-
ως. ἐὰν γὰρ ὁ μὲν * τεθῇ τὰ δύο ταῦτα δέσματα τὸ μὲν
τῆς παρδαλέως ἀποβάλλει τὰς τείχας, τὸ δ' ἔ-
ἄλλο, ἔ.

* Ald: τιδῇ:
forte rectius
τιδῇται vel
τεδῇται.

οδ. πῶς ἀν' ἄνθρωπον ἔτιδ' ἔχθρ' ὡς ἰχθυόμενον.

ΑΝ' ἄνθρωπον ἔτιδ' ἔχθρ' ὡς ἰχθυόμενον δηλῶν-
τες, ύαιναν ἐπὶ τὰ δεξιά σρεφόμενον ζωγρα-
φῶσιν: ἐὰν δ' ἐνικώμενον, ἀνάπαλιν ἐπὶ τὰ αἰσ-
τὰ σρεφομὲν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ διωκομένη,
ἐὰν ἐπὶ τὰ δεξιά σρεφῇ, ἀναγρῆ τὸν διώκοντα:
ἐὰν δ' ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἀναγρῆται ὑπὸ τοῦ διώκοντος.

οε. πῶς ἀν' ἄνθρωπον παρελθόντα τὰς ἐπενεχθεί-
σας αὐτῷ συμφορὰς ἀφόβως.

ΑΝ' ἄνθρωπον παρελθόντα τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ
συμφορὰς ἀφόβως, ἄρ' ἔθ' ἡλεια, βαλόμενοι
δη.

statu, sed interim robustum & audacem, interim verò imbecillum ac timidum volentes designare, hyenam pingunt. Hæc enim nonnunquam mas est, nonnūquam fœmina.

70. Quomodo eum qui ab inferioribus victus sit.

EV_M qui inferiori & invalidiori cesserit, cum innuere volunt, geminas pelles pingunt, hyenæ unam, alteram pardi. Hæ enim si simul jungantur, pardi quidem pellis pilos abijcit, altera non item.

71. Quomodo hominem inimico superiorem.

EV_M qui inimico superior evaserit, monstrantes, hyenam ad dextram versam pingunt: rursus eandem sinistrorsum, victum docentes. Hæc enim cum ab adversario invaditur, si ad dextram deflexerit, persequentem interimit: si ad sinistram, ab eodem perimitur.

72. Quomodo eum qui intrepidè oblatas sibi pertulerit calamitates.

EV_M qui ad extremum usq; vitæ spiritum omnes in quas incidit calamitates æquo & constanti supera-

δηλῶσαι, δέξμα ὑαίνης ζωγραφῶσιν. ἐὰν γάρ τις τὸ
δέξμα ἔτ' ὠκυβάλληται, καὶ παρέλθῃ διὰ πινων
ἐχθρῶν· ἔμὴ ἀδικηθήσεται ὑπὸ ἱν Θ, ἀλλὰ παρ-
έρχεται ἀφόβως.

γ'. πῶς ἀνθρώπον διανθέντα τοῖς ἰδίοις
ἐχθροῖς.

* *Αἰ. κατὰ.* **Α**νθρώπον διανθέντα ὑπὸ τῷ ἰδίῳ ἐχθρῶν,
καὶ * μὲν ζημίας μικρὰς ἀπαλλαχῆντα, βε-
λόμηροι σημήναι, λύκον ζωγραφῶσιν, ἀπολέσαν-
τα τὸ ἄκρον τῆς ἐξῆς. ἔτ' Θ [γδ] μέλλων θεοδύε-
σθαι, ἀποβάλλει τὰς τεύχας, καὶ τὸ ἄκρον τῆς ἐξῆς.

δ'. πῶς ἀνθρώπον φοβέμενον τὰ ἐπισημ-
βαίνοντα αὐτῷ ἐκ τῶν ἀφανῶν.

* **Α**νθρώπον φοβέμενον τὰ ἐπισημβαίνοντα ἐ-
αυτῷ ἐκ τῶν ἀφανῶν βελόμηροι σημήναι, λύ-
κον καὶ λίθον ζωγραφῶσιν. ἔτ' Θ γδ, ἔτε σίδηρον,
ἔτε ῥάβδον φοβεῖται, ἀλλὰ μόνον λίθον. ἀμέ-
λει ἐάν τις περσεύῃ τέτω λίθον, δύνει σκεῖν αὐτὸν
πρὸς μέτρον. καὶ ὅπερ αὐτὸν πληγῇ τῷ λίθῳ ὁ λύκος,
σκόληκας ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρει.

ε'. πῶς ἀνθρώπον ἐπὶ θυμῷ σωφρονισθέντα
ὑπὸ πυρός.

ἀνθρώ-

rit ac passus sit animo, si velint monstrare, pellem pingunt hyænæ. Hac enim succinctus quis, et si per medios hostes feratur, intrepidus indemnusq; præteribit.

73. Quomodo hominem ab hostibus oppressum.

CIRCVMVENTVM oppressumq; ab hostibus; & qui minimo sese à discrimine & damno exemerit, indicare volentes, lupum pingunt amissa extrema caudâ. Hic enim à venatoribus indagandus, pilos extremamq; caudam refecat.

74. Quomodo hominem, ea timentem quæ sibi ex improviso, occultaq; quadam ratione contingunt.

EVVM qui discrimina timeat sibi ex insperato occultoq; objecta, dum monstrare voluerint, lupum ac lapidem pingunt. Hic enim neq; sibi à ferro neq; à virga, sed à lapide duntaxat timet. Nimirum si quis in eum lapidem conjecerit, derepente consternatum deprehendet: & ubicunq; lapis ei vulnus inflixerit, ibi succrescere solent pullulareq; vermes.

75. Quomodo hominem ob iracundiam igne castigatum.

ΑΝθρωπον ὑπὸ πυρὸς σωφρογιθέντα, καὶ ἴππῳ
 θυμῷ, θέλοντες δηλῶσαι, λέοντας καὶ δᾶδας
 ζωγραφῶσιν. ἔδεν γὰρ ἄλλο φοβεῖται ὁ λέων, ὡς
 τὰς ἀνημιμύρας δᾶδας: καὶ ὑπὸ ἔδενος δαμάζει
 ὡς ὑπὸ τέτων.

•. πῶς ἄνθρωπον πυρέθοντα καὶ ὑφ' ἐαυ-
 τῷ θεραπευθέντα.

ΑΝθρωπον πυρέθοντα καὶ ὑφ' ἐαυτῷ θεραπευ-
 θέντα βελόμηροι δηλῶσαι, λέοντα ζωγρα-
 φῶσι πίθηκον τρώγοντα: ἐκείνου γὰρ ἐὰν πυρέξῃ,
 φαγὼν πίθηκον ὑγιαίνει.

•. πῶς ἄνθρωπον [ὑπερῶν] σωφρογιθέντα
 ἀπὸ τῆς πρῶτης ἰζωλείας.

ΑΝθρωπον ἀπὸ ἰζωλείας τῆς πρῶτης ὑπερῶν
 σωφρογιθέντα βελόμηροι δηλῶσαι, ταῦ-
 ρον ζωγραφῶσιν περικειμένον ἀγριοσυκία. ἔτος
 γὰρ ὅταν ὀρεγᾷ, δεσμεῖται ἀγριοσυκῇ καὶ ἡμερεῖται.

•. πῶς ἄνθρωπον σωφροσιώλῳ ἔχοντα
 δὲ μετὰ βλητόν.

ΑΝθρωπον σωφροσιώλῳ ἔχοντα δὲ μετὰ βλη-
 τόν, καὶ μὴ σαθροῦν, βελόμηροι σημῆναι,
 ταῦρον

HOMINEM igne castigatum, idq; ob furorem, volentes monstrare, Leones & faces pingunt. Nihil enim æquè timet Leo, atq; accensas faces, nullaq; magis re domatur, quàm his.

76. Quomodo febricitantem hominem, qui sibi ipse medeatur.

EV^M qui febris laborans se ipse curet, monstrantes, Leonem pingunt, qui simiam voret. Hic enim febre correptus, si simiam vorarit, protinus convalescit.

77. Quomodo hominem prioribus damnis & calamitatibus admonitum ac emendatum.

EV^M qui ex ijs in quas paulo antè incidere calamitatibus postea modestior evaserit, si innuere velint, taurum pingunt caprifisco revinctum. Hic enim si ferociat, caprifisco ligatus mansuescit.

78. Quomodo hominem necdum certâ stabiliq; temperantia præditum.

DV^BIA parumq; stabilis temperantia hominem volentes

ταῦτον ζωγραφεῖσι, τοῖς δεδεμμένον τὸ δεξιὸν γό-
 * *Ald. γόνати.* νυ. τέττον γὰρ εἰὰν δήσῃς πρὸ δεξιῶ * γόνυι, καρπο-
 δέσμιον τῷρα κολλεθέντα διγῆσεις. αἰεὶ δὲ ταῦτε
 εἰς σωφροσύνην τῷρα λαμβάνεται, διότι ἐδέ πο-
 τε τὸ θήλεως ἐπιβαίνει μὲν τὴν σύλληψιν.

•• πῶς ἀνθρώπον τορβάτων καὶ αἰγῶν
 φθορόικον.

• **Α**ΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΡΒΑΤΩΝ ἢ Αἰγῶν φθορόικον
 βελόμηναι σημῆναι, αὐτὰ τὰ ζῶα γράφει
 πρῶγοντα κόνυζαν. ταῦτα γὰρ φαγόντα κόνυζαν,
 ἀποθνήσκει, διψῇ καταχεθέντα.

• πῶς ἀνθρώπον πρῶγοντα δηλᾷσιν.

• **Α**ΝΘΡΩΠΟΝ ΠΡῶγοντα βελόμενοι σημῆναι,
 κρηκόδειλον ζωγραφεῖσιν, ἔχοντα τὸ σῶμα
 ἀνεωγμένον. ἔτθ γὰρ ---

videtur.

• πῶς ἄρπαγα ἀνθρώπον καὶ ἀνενέργητον
 σημαίνουσιν.

• **Α**ΡΠΑΓΑ ἀνθρώπον καὶ ἀνενέργητον βελό-
 μενοι σημῆναι, κρηκόδειλον ἔχοντα ἰβέως
 πλερὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζωγραφεῖσι. τέττε γὰρ εἰὰν
 ἰβέως πλερῶ θίγῃς, ἀκίνητον [αὐτὸν] διγῆσεις.

lentes ostendere, taurum pingunt, dextro genu alligatum. Hunc enim si dextro genu vinxeris, juncturam pedis consequi deprehendes. Porro taurus semper in temperantiae exemplum & indicium assumitur, propterea quod nunquam post conceptum faeminam init.

79. Quomodo domesticum ovium & caprarum mactatorem.

EVUM qui mactandis ovibus & capris domum exhaurit & perdit, volentes significare, ipsa pingunt animantia conyzâ vescentia. Hanc enim herbam ubi pasta fuerint, siti detenta pereunt.

80. Quomodo hominem edentem innuunt.

VESCENTEM hominem significantes, pingunt Crocodilum ore aperto. Hic enim ---.

81. Quomodo rapacem & inertem.

RAPACEM simul & pigrum inertemq; hominem significant, Crocodilum pingentes, qui* Ibis pennam ^{* Ibidem alam.} in capite habeat. Hunc enim si Ibis pennâ tangas, immotum deprehendes.

πβ. πῶς γυναικα γυνήσασαν ἅπαξ.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΥΝΗΣΑΣΑΝ ἅπαξ βελόμυροι σημή-
ναι, λέαναν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ δις ἐκκύσκει.

πγ. πῶς ἀνδρωπον γυνηθέντα κτ' τιὼ δέ-
χλω ἄμορφον.

ΑΝΔΡΩΠΟΝ ἄμορφον γυνηθέντα κτ' τιὼ δέ-
χλω, ὕστερον δὲ μορφωθέντα βελόμυροι ση-
μήναι: ἀρχὸν ἐγκυμονῶσαν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ
αἷμα συναεραμύρον καὶ πεπηγὸς ἵκται, ὕστερον
δὲ ἔρταλπόμενον ἐν τοῖς ἰδίοις μηροῖς διατυπῶ-
ται, καὶ τῇ γλώσῃ λειχόμενον τελειῶται.

πδ. πῶς ἀνδρωπον ἰχυρὸν, καὶ τῷ συμφε-
ρόντων ὅσφρανικόν.

ΑΝΔΡΩΠΟΝ ἰχυρὸν, καὶ τῷ συμφερόντων ὅσ-
φρανικὸν βελόμενοι σημήναι, ἐλέφαντα
ζωγραφῶσιν, ἔχοντα τιὼ περβοσκίδα. ἐκείνῳ
γὰρ ταύτῃ ὁσφραίνεται, καὶ κρατεῖ τῷ περσπι-
πόντων.

πε. πῶς ἀνδρωπον βασιλέα φύγοντα
μωρίαν καὶ ἀφροσύνην.

ΑΝΔΡΩΠΟΝ βασιλέα φύγοντα μωρίαν καὶ
ἀφρο-

82. Quomodo mulierem semel enixam.

SE MEL enixam mulierem significant, leanam pingentes. Hac enim bis uterum non fert.

83. Quomodo hominem primùm rudem, informemq; editum.

HOMINEM, qui initio quidem informis natus sit, sed postea formam acceperit, innuunt depictâ ursâ pregnante. Hac namq; sanguinem primùm condensatum & concretum parit, hunc postea proprijs fovens fecundioribus, efformat, linguaq; lambens perficit.

84. Quomodo robustum hominem, quæq; è re suâ sint subolfacientem.

EV M qui simul & viribus & ingenio valeat, ad ea dignoscenda quæ utilia sint, volentes significare, Elephantum pingunt cum suâ proboscide. Hac enim odoratur, & incidentia consequitur.

85. Quomodo regem à stultitia impudentiaq; abhorrentem.

REGEM qui omni studio stultitiam fugiat ac imprudentiam

ἀφροσύνην βελλόμενοι σημήναι, ἐλέφαντα καὶ κριὸν
ζωγραφῶσιν. ἐκείνη γὰρ θεωρῶν τὸν κριὸν φύγει.

πς. πῶς βασιλέα φύγοντα φλύαρον
ἀνθρώπον.

Βασιλέα φύγοντα φλύαρον ἀνθρώπον βελλό-
μενοι σημήναι, ἐλέφαντα ζωγραφῶσι μετὰ χοί-
ρας. ἐκείνη γὰρ ἀκέων φωνῆς χοίρου, φύγει.

πς. πῶς ἀνθρώπον ὀξύμυρὸν καὶ τὴν κίνησιν,
ἀσκέπως δὲ καὶ ἀνόητως κινέμενον.

* **Α**νθρώπον ὀξύμυρὸν καὶ τὴν κίνησιν, ἀσκέπως
δὲ καὶ ἀνόητως κινέμενον βελλόμενοι σημή-
ναι, ἔλαφον καὶ ἔχιδναν ζωγραφῶσιν. ἐκείνη γὰρ
ὀρῶσα τὴν ἔχιδναν, φύγει.

πς. πῶς ἀνθρώπον παροξυζόμενον τῆς ἰδίας

* παφῆς.

* τροφῆς.

* γε. καὶ οἰκίας. **Α**νθρώπον παροξυζόμενον τῆς * ἰδίας τροφῆς
βελλόμενοι σημήναι, ἐλέφαντα ζωγραφῶσι
κατρεύοντα δὲ ἰδίους ὀδόντας. [ἐκείνη γὰρ ὅταν
ἴδῃ δὲ ἰδίους ὀδόντας πίπτοντας, καταδράττεται
τέτρων, καὶ] τέτρως * γὰρ πεσόντας, λαβὼν κατ-
ρεύει.

* γε. καὶ οἰκίας.

illa () inclusa
et m. f.

δούρτι.

dentiam significant, elephantum & arietem simul pingentes. Ille enim viso ariete fugit.

86. Quomodo regem qui nugatorem
averfetur.

REGEM qui nugacem vitet hominem, elephantum cum porco pingentes. Is enim voce porci auditâ, aufugit.

87. Quomodo hominem qui celeriter quidem, sed inconsulto inconsiderateq; moveatur.

EVM significantes qui agilis sit & velox, sed qui tamen absq; iudicio ac ratione feratur, cervum depingunt, & viperam. Hac siquidem conspecta, temerè in fugam vertitur cervus.

88. Quomodo hominem qui suæ prospiciat sepulturæ?

VT denotent eum qui de suâ sollicitus est sepulturâ, elephantem pingunt, proprios dentes defodientem. Hos enim ubi exciderint acceptos, in terram condit.

π. πῶς ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον.

ΑΝθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον θέλοντες δηλώσαι, κορώνῳ λποθανῶσαν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὺ ζῆκατὸν ἔτη κατ' αἰγυπίας. τὸ δ' ἔτος κατ' αἰγυπίας τεσσαρῶν ἐνιαυτῶ.

π. πῶς ἄνθρωπον ἐν ἑαυτῷ κρύπτοντα κακίαν.

ΑΝθρωπον ἐμφωλδύοντα ἑαυτῷ κακίαν, καὶ λποκρύπτοντα ἑαυτὸν, ὥς ἐμὴ γνωθῶναι τοῖς ἰδοῖς, θέλοντες σημῆναι, πάρελαλιν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὺ κρύφα τὰ ζῶα θηροῦσι, μὴ συγχωρεῖσα τῷ ἰδίῳ * ὅσμιλῳ ἀφίεναι, καταδιωκτικῶν ἔσαν τῷ ἄλλων ζώων.

* ὁρμὴν αἰδ.

π. πῶς ἄνθρωπον ἔξαπατῶμενον διὰ κολακείας.

ΑΝθρωπον ἔξαπατῶμενον διὰ κολακείας βελόμενοι σημῆναι, ἔλαφον μὲν αὐλητῶ ἀνθρώπου ζωγραφῶσιν. αὕτη γὺ θηροῦται ἀκέραια ἡδὲ αὖτε σείσματα ἀδόντων, ὥς κατακλιθεὶς ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

π. πῶς πρὸς γνῶσιν οὐκαρπίας οἶνον.

89. Quomodo hominem qui plenam justamq; ætatem vixerit.

EV^M qui justam hominis ac legitimam vixerit ætatem, volentes monstrare, cornicem mortuam pingunt. Hæc enim centum juxta Aegyptiorum morem computatis annis vivit. Constat autem Aegyptiacus annus quatuor usitatis & communibus annis.

90. Quomodo hominem qui suum ipsius scelus ac maleficium tegat.

DESIGNANTES hominem, qui scelestum suum ac malignum occultet animum, ne à suis noscatur, pardum pingunt. Hic siquidem clanculum alia persequitur animantia, nec sinit impetum ac pernecitatem innotescere, qua in illis persequendis utitur.

91. Quomodo hominem adulatione deceptum.

EV^M qui assentatione captetur, innuentes, cervum cum tibicine pingunt. Hic enim dum suavissimum audiens capentium modulatum, ingenti velut demulcetur voluptate, sic facile in venatorum manus incidit.

92. Quomodo præfagium copiosæ vindemiæ.

Πρόγνωσιν δὲ καρπίας οἶνε βεβλόμενοι σημή-
 ναι, ἔποπα ζωγραφῶσιν. ἐκεῖνοι γὰρ ἐὰν παρὰ
 θεοῦ καὶ ἑστὶν ἀμπέλων κρᾶζι, δυνάμειαν σημαίνει.

• γ. πῶς ἀνθρώπον ὑπὸ σαφυλῆς βλαβέντα.

* γρ. καὶ πειρα-
 σθέντα.

Ανθρώπον ὑπὸ σαφυλῆς βλαβέντα, καὶ ἐ-
 αὐτὸν * θραπύοντα βεβλόμενοι σημήναι, ἔ-
 ποπα ζωγραφῶσι, καὶ ἀδιάντον τὴν βοτάνην. ἔ-
 τῷ γὰρ βλαβεὶς ὑπὸ σαφυλῆς, ἀδιάντον δὲ πο-
 θέμεν εἰς τὸ ἐαυτοῦ σῶμα, παροδύεται.

• δ. πῶς ἀνθρώπον ἐαυτὸν φυλάττοντα διὰ
 ἐπιβεληῆς ἐχθρῶν.

Ανθρώπον διὰ ἐπιβεληῆς ἐχθρῶν ἐαυτὸν φυ-
 λάττοντα βεβλόμενοι σημήναι, γέρανον γρη-
 γορῶσαν ζωγραφῶσιν. αὐταὶ γὰρ ἐαυτοὺς φυλάσ-
 σαι γρηγορῶσαι κατ' ὅρον ἐν πάσῃ τῇ νυκτί.

• ε. πῶς παιδερασίαν.

Παιδερασίαν βεβλόμενοι σημήναι, δύο πέρι-
 κας ζωγραφῶσιν. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπὶ αὐτὴν χηρδύσω-
 σιν, ἐαυτοὺς ἀποκείρωται.

• ς. πῶς γέροντα ὑπὸ λιμῆς ἀποθανόντα.

Γέροντα ὑπὸ λιμῆς ἀποθανόντα θέλοντες δη-
 λῶσαι,

PRÆSAGIVM copie vini significantes, upupam pingunt: Quasi ante vitium tempus cecinerit, in signem vini bonitatem simul ac copiam prænunciat.

93. Quomodo hominem, cui uvæ usus nocuerit.

Vvæ seu offensum & sese curantem notantes, upupam pingunt, & Adiantum herbam. Hæc enim si uvæ comesta læsa fuerit, Adiantum ori inferens, certo decurso spacio pristinam recipit valetudinem.

94. Quomodo hominem sibi ab hostium inimicorumve insidijs caventem.

Sibi ab adversariorum insidijs caventem cum volunt significare, grucem vigilantem pingunt. Hæ enim hoc se ipsas præsidio custodiunt, totâ nocte per vices excubias agentes.

95. Quomodo obscœnum puerorum amorem.

PRÆDICATIONEM designantes, geminas perdicæ pingunt. Quæ cum viduæ sunt, se invicem abutuntur.

96. Quomodo senem fame enectum.

SENEM qui fame perierit, volentes monstrare, a-
Q
quilam

* *Ald. ἱπικι-
καμ. κινησι;
ἐκ π. σ.*

λῶσαι, ἀετὶν * ἄπο κεκαμμένον ἔχοντα τὸ ῥάμβος
ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ γηγάσκων, ἄπο κάμπτε-
ται τὸ ῥάμφῳ αὐτῷ, καὶ λιμῶ ἄπο θνήσκει.

* 3. πῶς ἀνθρώπον αἰετὶν κινήσει καὶ θυμῶ
διάγοντα.

" **Α**Νθρώπον αἰετὶν κινήσει καὶ θυμῶ διάγοντα,
καὶ μήτε ἐν τῷ τρέφεσθι ἡσυχάζοντα βελέ-
μνροι σημήναι, κορώνης νεοσῶς ζωγραφῶσιν. αὐ-
τῇ γὰρ ἱπτάμνη τρέφει οὗτο νεοσῶς.

* 4. πῶς ἀνθρώπον εἰδὼτα τὰ μετέωρα.

" **Α**Νθρώπον εἰδὼτα τὰ μετέωρα θέλοντες σημή-
ναι, γέρανον ἱπτάμνον ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ
γὰρ ὑψηλῶς πάνυ ἱπτάται, ἵνα θεάσῃται τὰ νέφη,
μὴ ἄρα χεῖμάζη, ἵνα ἐν ἡσυχίᾳ διαμνῇ.

* 5. πῶς ἀνθρώπον ἄπο ταξάμνον τὰ ἴδια
τέκνα δι' ἀπορίαν.

" **Α**Νθρώπον ἄπο ταξάμνον τὰ ἴδια τέκνα δι' ἀ-
πορίαν βελέμνροι σημήναι, ἱέρακα ἐγκύ-
μονα ζωγραφῶσιν. ἐκείνῳ γὰρ πικτων τρία αἰᾶ, τὸ
ἐν μόνον ἐπιλέγεται καὶ τρέφει, τὰ δ' ἄλλα δύο,
κλαῖ. ἔσθ' ὅποιε, διὰ τὸ κατ' ἐκείνον τὴν χερόνον οὗτο
ὄνουχας

quilam pingunt aduncæ rostro. Huic enim senescenti aduncum fit rostrum, itaq; inediâ perit.

97. Quomodo hominem in perpetuo motu atq; animi agitatione degentem.

EV^M qui in continuo motu & animi intentione usq; adeo versetur, ut ne rescens quidem quiescat, significantes, cornicis pullos pingunt. Hæc enim etiam volans pullos pascit.

98. Quomodo hominem sublimium rerum peritum.

SI^DER^ALIS scientiæ gnârûm cûm significant, gruem volantem pingunt. Illa enim altè admodum volat, ut nubes è proximo conspiciat, neq; tempestate agitetur, atq; ita altam agat quietem.

99. Quomodo hominem proprios à se dimittentem liberos ob paupertatem.

HOMINEM qui inopiâ pressus, liberos valere iussit, notantes, accipitrem prægnantem pingunt. Is enim cum tria ova pariat, unicum quod nutriat seligit, reliquis duobus fractis. Hæc autem facit, quod per id

όνυχας ἀπολλύειν, καὶ ἐντοῦθεν μὴ δυνάμεται
τρία βρέφη τέφειν.

ε. πῶς ἀνθρώπον ὀκνοῦντα τὴν διὰ τῶν πο-
δῶν κίνησιν ποιεῖας.

ΑΝθρώπον ὀκνοῦντα τὴν διὰ τῶν ποδῶν κίνη-
σιν ποιεῖας βελόμηροι σημεῖναι, κάμηλον
γράφουσιν, ἐκείνη γὰρ μόνη τῶν ἄλλων ζῶων τὴν μη-
ρὸν κάμπει, διὸ καὶ * κάμηλον λέγεται.

* κάμηλον.

εα. πῶς ἀνθρώπον ἀναιδῆ καὶ κτὶ τὴν
ὄρασιν ὀξύ.

ΑΝθρώπον ἀναιδῆ, καὶ κτὶ τὴν ὄρασιν ὀξύ
θέλοντες δηλώσαι, βάτραχον γράφουσιν.
ἔσθ' ὅτι αἷμα ἐκέχει, εἰ μὴ ἐν μόνοις τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς. οὗτο δὲ ἐκείνου αἷμα ἔχοντας, ἀναιδῆς καλεῖ-
σιν, διὸ καὶ ὁ ποιητής· οἶνοβαρές, κυνὸς ὀμματ' ἔ-
χων, κροδίω δ' ἐλάφιο.

εβ. πῶς ἀνθρώπον μὴ δυνηθέντα κινεῖας.

ΑΝθρώπον πολὺν χρόνον μὴ δυνηθέντα κι-
νεῖας, ὕστερον δὲ κινηθέντα τοῖς ποσὶ βελόμηροι
σημεῖναι, βάτραχον ἔχοντα οὗτο ὁπιδίως πόδας
ζωγράφουσιν. ἐκείνου γὰρ ἡνᾶται ἄπας, ὕστερον
δε

tempus ungues amittat, ideoq; tres pullos simul educare non possit.

100. Quomodo hominem movendis pedibus cunctabundum ac lentum.

HOMINEM pedum motu tardum & segnem volentes monstrare, camelum pingunt. Hic enim solus ex omnibus animantibus crus inter eundum inflectit, unde & appellationem nactus est: cum Græcè κάμηλον & quasi κάμηλον à crurum inflexione dictus videatur.

101. Quomodo impudentem hominem, acutiq; ac celeris visus.

HOMINEM in verecundum & visu celerem designantes, ranam pingunt. Hæc enim non alibi sanguinem habet quàm in oculis. Porro, qui illos sanguine respersos habent, impudentes dicunt. Vnde & poëta: *iliad. 2.* Ebrie, luminibus canis, effrons, pectore cervi.

102. Quomodo hominem qui sese movere nequeat.

HOMINEM qui cum diu sese movere non potuerit, postea tandem pedibus moveatur, demonstrantes, ranam pingunt, posteriores pedes habentem. Hæc e-

δὲ αὐξανόμενον, περιλαμβάνει οὗτο ὁπιδίε
 * Ald. πόδας. * πρῶτερον.

εἰ. πῶς ἀνθρώπον πάντων ἐχθρῶν.

ΑΝθρώπον πάντων ἐχθρὸν ἢ ἀπεχθονισμῶ-
 ὦν θέλοντες σημῆναι, ἐγχειλω ζωγραφῶ-
 σιν· αὕτη γὰρ ἐνὶ τῇ ἰχθύων σινδουρίσκειται.

εἰ. πῶς ἀνθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν θαλάσῃ.

ΑΝθρώπον σώζοντα πολλὰς ἐν θαλάσῃ θέ-
 λοντες σημῆναι, νάγκη τὴν ἰχθυὺ ζωγρα-
 φῶσιν. αὕτη γὰρ ὅταν ἴδῃ οὗτο πολλὰς τῇ ἰχθύων
 μὴ δυναμίδας κολυμβᾶν, συλλαμβάνει πρὸς ἐ-
 αυτῷ καὶ σώζει.

εἰ. πῶς ἀνθρώπον, τὰ χεῖρσιμα καὶ τὰ ἄχρηστα
 κακῶς ἀνὴλωκότα.

ΑΝθρώπον τὰ χεῖρσιμα ἢ τὰ ἄχρηστα κακῶς
 ἀνὴλωκότα βελέμενοι σημῆναι, πολὺ πόδα
 ζωγραφῶσιν. ἐκείνη γὰρ πολλὰ καὶ ἀσώτως ἐδί-
 ων, ὥρα πηθεταί τινι τροφῇ εἰς τὰς θαλάμους, ἢ
 ὅταν ἀναλώσῃ τὰ χεῖρσιμα, ὅτε καὶ ἄχρηστα ἐκ-
 βάλλει.

εἰ. πῶς ἀνθρώπον τῷ ὁμοφύλῳ κερτήσαντα.

ἀνθρώ-

nim primum sine pedibus nascitur, sed postea dum auge-
tur, pedes assumit posteriores.* * prius.

103. Quomodo omnibus inimicum atq;
 inuisum hominem.

OMNIBVS infestum, & qui ceterorum consortium
 fugiat, ostendere volentes, anguillam pingunt.
Hæc enim cum nullo alio pisce commercium habere de-
prehenditur.

104. Quomodo hominem multos in
 mari servantem.

HOMINEM multos in mari servantem, signare vo-
 lentes, torpedinem piscem pingunt. Hæc enim ubi
 pisces multos viderit, qui natare non possint, ad se tra-
 hit, ac eos servat.

105. Quomodo hominem qui utilia simul
 & inutilia malè consumserit.

HOMINEM qui utilia simul & inutilia malè con-
 sumserit, indicantes, polypum pingunt. Ille enim
 cum multa eaq; intemperanter voret, cibum in caver-
 nas reponens congerit, & cum utilia consumserit, tum
 & quæ sunt inutilia abjicit.

106. Quomodo cum qui suæ gentis ho-
 minibus imperitat.

^α **Α**Νθρωπον τῷ ὁμοφύλων κρατήσαντα βελόμενοι σημήναι, κάραβον καὶ πολύποδα ζωγραφῶσιν. ἔτι γὰρ αὐτὸ πολύποδας κρατεῖ, καὶ τὰ πρῶτά αὐα φέρει.

* γρ. καὶ γίναι.

ιβ'. πῶς ἀνδρα συζυχθέντα γυναικί.

^α **Α**Νδρα συζυχθέντα γυναικί ἀπὸ πρῶτης * ἡλικίας ἐν ἣ ἐτέχθη βελόμενοι σημήναι, πίννας ἐγκύους ζωγραφῶσιν. αὐταὶ γὰρ θυνώμναι ἐν τῷ κόγχῳ, καὶ ὀλίγον συζύγνυνται ἀλλήλας ἐνδὸν τῷ κόγχῳ.

εγ'. πῶς ἀνδρῶπον μὴ περνοέμνον ἐαυτῷ.

ΠΑτέρα, ἢ ἀνδρῶπον μὴ περνοέμνον ἐαυτῷ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ οἰκείῳ περνοέμνον θέλοντες σημήναι, πίνναν καὶ καρκίνον ζωγραφῶσιν. ἔτι γὰρ ὁ καρκίνος μύει κεκολλημένῳ τῇ σαρκὶ τῆς πίννης, καὶ καλεῖται πιννοφύλαξ, ἀκολουθῶν τῷ ὀνόματι. ἢ ἐν πίννα διόλου κέχλωεν ἐν τῷ κόγχῳ πεινώσα. ὅταν ἐν αὐτῇ κελυφῇ παρυσέλθῃ ἰχθύδιόν τι, ὁ πιννοφύλαξ δάκνει τὴν χιτῶν τὴν πίνναν, ἢ ὡς αἰσθημένη καταμύει τὸν κόγχον, καὶ ἔτιως κωηγετεῖ τὸ ἰχθύδιον.

SVÆ nationis & generis hominibus imperantem cum denotare volunt, carabum & polypum pingunt. Ille enim polypis imperat, interq; eos primas tenet.

107. Quomodo hominem junctum mulieri.

HOMINEM mulieri ab ineunte ætate, adeoq; primis unguiculis junctum innuentes, ostrea prægnantia pingunt. Hæc enim cum in conchâ gignantur, paulo post intra eandem concham sibi invicem junguntur.

108. Quomodo hominem qui sui curam rationemq; non habeat.

PATREM aut hominem qui seipse non curet, sed à domesticis & propinquis curetur, Volentes significare, ostreum & cancerum pingunt. Hic enim carni ostrei velut agglutinatus manet: Vnde & ex consecutione nominis, οὐστρεὺς, quasi ostrei custos vocatur. Ostreum igitur plane hiat in concha esuriens. Si itaq; dum hiat, pisciculus aliquis irrepserit, mordet cancer ungula ostreum: quod sentiens, concham claudit, atq; ita pisciculum venatur.

ε. πῶς ἀνθρώπον λάμειαν ἔχοντα.

λάμειαν π. ς.

ΑΝΘΡΩΠΟΝ* ΛΑΜΕΙΑΝ ἔχοντα βελόμηροι ση-
μῆται, σκάρον ζωγραφῶσιν. ἔτθ γδ μόνος
τῷ ἰχθύων μαρυκάται, καὶ πάντα τὰ πρὸς πίπλον-
τα ἰχθύδια ἐδίει.

ε. πῶς ἀνθρώπον τῷ ἑαυτοῦ προσφιλῶ ἐμῖντα.

ΑΝΘΡΩΠΟΝ ἐμῖντα τῷ ἰδίῳ προσφιλῶ, ἢ πά-
λιν ἀπλήσως ἐδίοντα βελόμηροι σημῆται,
* ἐνάλιον γαλέον ζωγραφῶσιν. ἔτθ γδ κύει μὲν
διὰ τὸ σόματθ, ἢ χόμηθ ἢ κατὰ πίνει τὸν γόνον.

* Αἰδ. ἐνάλιον.

ε. πῶς ἀνθρώπον ἀνθρώπων ἀλλοφύλων
χεώμηρον μίξει.

ΑΝΘΡΩΠΟΝ ἀνθρώπων χεώμηρον μίξει ἀλλο-
φύλων βελόμηροι σημῆται, * μύραναν ἰχ-
θύν ζωγραφῶσιν. αὕτη γδ ἐκ θαλάσσης ἀναβαί-
νεσα, τοῖς ἔχεισι μίγνυται, καὶ οὕτως εἰς τὴν θά-
λασσαν ἵπτεται.

* μύραναν
π. ς.

ε. πῶς ἀνθρώπον ἐπὶ φόνῳ κολαδέντα.

ΑΝΘΡΩΠΟΝ ἐπὶ φόνῳ κολαδέντα, καὶ μεταμέ-
ληθέντα βελόμηροι σημῆται, ἱρυγόνῳ πε-
πλεγμένῳ ἀγκύρω ζωγραφῶσιν, αὕτη γδ κα-
ταχε-

109. Quomodo hominem in gluvie laborantem.

HOMINEM gula deditum designare volentes, scarum pingunt. Hic enim solus ex piscibus ruminat, & omnes occurrentes pisciculos devorat.

110. Quomodo hominem cibos vomentem.

EVm qui ubi sumtos cibos evomuerit, avidè rursum vorat, & ita ut satiari non possit, significantes, fœlem aquaticum pingunt. Hæc enim ore parit, & natans fœtum absorbet.

111. Quomodo hominem qui cum alienigenis commercium habeat.

HOMINEM alienigenarum commercio gaudentem innuentes, murenam piscem pingunt. Hæc enim è mari flumina ascendens, viperis miscetur, ac protinus in mare recurrit.

112. Quomodo hominem ob cædem factam supplicio affectum.

HOMINEM qui cædis admissæ pœnas dederit, quem-que pœnituerit, designare volentes, turturem la-

ταχθεῖσα, ῥίπνι τὴν ἐν τῇ ἐξ᾽ ἀκανθαν.

πῶς ἀνθρώπον ἀφειδῶς κατεδίοντα
τὰ ἀλλότρια.

Ἀνθρώπον ἀφειδῶς κατεδίοντα τὰ ἀλλότρια,
καὶ ὑστερον κατανηλωκότα τὰ ἴδια, βελόμηροι
σημῆναι, πολὺ ποδα ζωγραφῶσιν. ἐκεῖν' γὰρ ἐὰν
ἀπορήσῃ τροφῆς τῆς ἀπὸ ἄλλων, τὰς ἰδίας πλεκτά-
νας ἐδίδει.

πῶς ἀνθρώπον ἐπὶ καλῶ ὀρμήσαντα.

Ἀνθρώπον ἐπὶ καλῶ ὀρμήσαντα, καὶ αὐτὸς
τὰ κακῶ φειπεσόντα, βελόμηροι σημῆναι,
σηπῖαν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ ἐὰν ἴδῃ ἵνα βελό-
μενον αὐτῷ θηράσῃ, (περὶ) εἰς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς
κοιλίας τὸ μέλαν, ὥστε ἐκ τῆς μηκέτι αὐτῷ
βλέπεσθαι, καὶ ἔτω * διαφύγει.

πῶς ἀνθρώπον γόνιμον.

Ἀνθρώπον γόνιμον βελόμενοι σημῆναι, σε-
δίον * πυρίτῳ ζωγραφῶσιν. ἔτ' γὰρ ὑπὸ
ὀργῆς ἀμέτερος, καὶ πολυσπερμίας ὀχλόμεν',
ἐπὶ ἀκίς μίγνυται τῇ θηλείᾳ, ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἀφροῶς
σπερμάτων.

πῶς ἀνθρώπον συνοχέα καὶ ἐνωπκόν;

ἀνθρώ-

* αὐτὸς φεύγει.

* γρ. καὶ πυρί-
τῳ.

queo implicitam pingunt. Hæc enim capta, spinam quam in caudâ habet abjicit.

113. Quomodo eum qui profusiùs alienis vescatur.

EV^M qui & aliena intemperanter decoquat, & demum sua consumserit, designantes: polypum pingunt. Is enim si victu aliunde quæsito indiguerit, propria edit flagella.

114. Quomodo eum qui rerum honestarum amore flagret.

EV^M qui toto pectore in res pulcherrimas incumbit, ac ideo sese periculis objicit, volentes innuere; sepiam pingunt. Hæc enim si viderit à quopiam sibi insidias strui, in aquam ex alvo nigerrimum effundit sanguinē: ex quo fit, ut jam conspicua non sit, atq; ita evadat.

115. Quomodo fœcundum & veneri addictum hominem.

SEMINE abundantem hominem volentes designare, passerulum pyrgiten pingunt. Hic enim & immodicâ irâ & copiâ seminis ductus, septies in hora fœminam init, copiosum confertimq; semen effutiens.

116. Quomodo hominem, qui vim quandam habeat sibi alios conciliandi ac devinciendi.

ΑΝθρωπον σιωχέα καὶ ἐνωπικὸν βεβλόμενοι
σημῆναι, λύσαν ζωγραφῶσιν. αὕτη γὰρ σιω-
χείαν φυλάττει τῷ ἰδίῳ κρεμάτων.

εἰς. πῶς ἄνθρωπον πάλαι μὲν ἀποσανίων τῷ ἰδίῳ
νοημάτων, ὕστερον δὲ τῆς ἐαυτοῦ φρονήσεως.

ΑΝθρωπον πάλαι μὲν ἀποσανίον τῷ ἰδίῳ
νοημάτων, ὕστερον δὲ τῆς ἐαυτοῦ γεγονότα
φρονήσεως, καὶ ἰάξιν* ἐπαγαγόντα τῇ ἐαυτοῦ ζωῇ
βεβλόμενοι σημῆναι, σύριγχα γράφουσιν. αὕτη γὰρ
ἐπισχεπτική ἐστι, καὶ ἀναμνηστική τῷ καταδυμῶς
πεπταγμύρων αὐτῶν, καὶ μάλιστα τεταγμύρον ἐκ-
τελῶσα φθόγον.

* Ald. ἀπα-
γόντα.

* Ald. ἴσον.

εἰς. πῶς ἄνθρωπον ἴσως πᾶσι τὸ δίκαιον ἀπονέμουσα.

ΑΝθρωπον ἴσως πᾶσι τὸ δίκαιον ἀπονέμοντα
βεβλόμενοι σημῆναι, σρεθοκαμήλῃ πτερὸν
γράφει. ἔτι γὰρ τὸ ζῶον πανταχόθεν ἴσα ἔχει τὰ
πτερυγώματα ὡς τῷ ἄλλων.

εἰς. πῶς ἄνθρωπον φιλοκλίσην.

ΑΝθρωπον φιλοκλίσην βεβλόμενοι σημῆναι,
χεῖρα ἀνθρώπου γράφουσιν. αὕτη γὰρ ποιεῖ
πάντα ἐκκλίσματα.

Cùm hominem significant, qui alios sibi continenter devinciat & demereatur, lyram pingunt. Hæc enim continenter suum retinet concentum.

117. Quomodo eum, qui antea mente alienatus fuerit, sed postea resipuerit.

EV^M volentes ostendere, qui cùm quondam mente alienatus esset, ad se demum redierit, certumq; vitæ suæ ordinem ac rationem instituerit: fistulam pingunt. Hæc siquidem animum demulcet, & ea in memoriam reducit, quæ ex animi sententiâ & cum voluptate quis gesserit. Insuper & maximè compositum edit sonum.

118. Quomodo eum qui jus ex æquo omnibus tribuat.

EV^M qui jus æqualiter omnibus impertiatur significare volentes, struthiocameli pennam pingunt. Hoc enim animal præter cætera pennas alarum undiquaq; æquales habet.

119. Quomodo hominem ædificandi studiosum.

ÆDIFICANDI cupidum hominem volentes innuere, hominis manum pingunt. Hæc enim omnia absolvit opera.

IN HORAPOLLI-
NEM OBSERVATIONES
IOANNIS MERCERI.

“ΩΡΑ ΑΠΟΛΛΩΝΩ”] Sol Ægyptijs ὦρΩ dicitur,
idq; ut infra apud hunc autorem videre est, ΔΥΟ
ΣΤΩ ὥρΩν κρεττεῖν, quòd ejus motu (ut qui non tem-
porum modò, quemadmodum scribit Plinius libri 2. cap.
6. terrarumq; ; sed siderum etiam ipsorum cœliq; rector
sit) horarum ac temporum distinguantur intervalla.
Vide igitur, num fortè rectius hujus auctoris nomen den-
so spiritu scribendum sit. Quanquam non est magni
momenti hæc res.

ἱερωγλυφικά] Hoc nomine enigmatica quedam
in rebus sacris sculpturæ, & sacra quedam apud Ægy-
ptios monumenta seu characteres. ac notæ intelliguntur.
Illi enim, prius quàm usitatissima esset literarum ac scri-
pturæ ratio, vel ne facile vulgò sacra profanerentur my-
steria : non literis hæc, sed sculptis rerum animaliumq;
figuris designabant. Inter eorum characteres ille vel ma-
ximè nobis memoratu dignus videtur, à nostro tamen
autore prætermisus, quòd crucis insigni vitam futuram
significabant, id figuræ Serapidis pectori insculptentes.
Atq; haud scio an morem illum Ægyptij (ut sunt eorum
linguæ vicinæ) ab Hebræis sumserint : apud quos, ut
testis

testis est Hieronymus in nonum Ezechielis caput, antiquis literis, cujusmodi & eo tempore erant Samaritanorum, *ta* litera crucis habet similitudinem. Sed hac forsitan *πάρεργα*.

πῶς αἰῶνα σημαίνει] In Venetiano quoque exemplari σημαίνει legitur. Vide autem num rectius σημαίνεσσι legatur, nisi *μα*vis σημαίνει referre ad *ιεργλυφικά*. At in sequentibus semper verbum plurale reperies, σημαίνεσιν, δηλῶσιν, ἐμφαίνεσιν: ut planè ad Ægyptios referri debeat. [Atque idè sanè libentiùs legerim, quòd hi tituli, qui capitibus superscribuntur, non ipsius sint auctoris, ut ex manuscripto Codice perspicuū est, in quo hæc ad marginem notantur, sed à diligenti postea lectore adjecti, sicut & in alijs plerisque accidit.]

διὰ τὸ αἰῶνια] αἰὼν & ævum, hoc est τὸν & κόσμους σύστασιν καὶ χρόνον ἔχουσιν, mundi constitutionem temporisq;, quoad orbis constiterit, productionem notat & æternitatem, ac planè idem quod *אין* apud Hebræos. *HOLEM*. Ideo αἰῶνια verto æterna, æνιῳ; seu temporis continuum fluxum producentia. Porro æternam esse celestibus naturam, stulta credebant antiquitas.

ἐργαῖον] Et si nomen hoc & Græcum sit, & ἀπὸ τῆς ἐργῆς deducatur, hic tamen ut nomen Ægyptium sumi debet, idem valens quod Græcè βασιλεία. Porro

lib. 29. cap. 4.
 & 8. cap. 21.

quod hic de basilisco traditur, firmat Plinius, addens & alios serpentes olfactu necare, & hominem vel si aspiciat tantum interimere, & non contactos modò, verum & afflatos frutices necare. De varijs autem serpentum generibus vide eundem cap. 23. libri 8. [Antea ἔγραϕον λεγέβatur: sed nos ἔβαλλον ex m. f. cod. restituiimus, quæ vox est Ægyptia, ut ex nostro autore licet discere, basiliscum significans. Haud scio an ab Hebræo OB, quod Pythonem solent vertere.]

pag. 3.

τὸ ἐαυτῷ ἐδίδοντα ἔραν.] Vnde & à Latinis annus vertens dicitur, quòd semper in se sua per vestigia volvitur annus.

[ἐπειδὴ φαίνεται ἐν τῇ ἀνατολῇ ἰε. μοῖραι ὑπάρχειν.] Sic antea legebatur: sed lectio m. f. μοῖραι ὑπάρχουσιν, multò rectior, ut quæ Lunæ cursum apertè doceat. Porro quindecim Lunæ partes, quindecim dies intellige: nam ἔρστ, ubi de ejus occasu loquitur, dicit ἐν δριττῷ μὲν τῶν λ'. ἡμερῶν πληρώσασαν.]

ὑπάρχουσιν.] Id est, quòd in ortu quidem dicant eam, quum est 15. partium, sursum erectis cornibus apparere: at in occasu, 30. diebus completis, cornua deorsum inflexa gerere.

pag. 6.

βελόμφοι τε ἔτ' εἰπεῖν, τέταρτον λέγουσιν.] Annum antea ita pontificum vitio turbatum, quem ad modum

admodum est apud Suetonium, ut nec messium seræ æ-
stati, nec vindemiarum autumno quadrarent, in eum
digessit ordinem Cæsar, Sosigenis opera: ut cum annus
ex 365. diebus & quadrante, utpote sex horis constaret,
quarto quoq; anno Februario mensi unus intercalaretur
dies, qui & ob id bissextus dici solet: cujus nominis ra-
tionem optimè noster Celsus sub titulo de verborum si-
gnificatione exponit, eo Legis capite, cujus initium est,
Cum bissextus.

ἡ ὕλη] In Aldino exemplari interjiciuntur hæc, Pag. 7.
ἡ ἀρεα, ἡ ἀφροδίτη, aut Martem aut Venerem,
quorum in sequentibus capitibus ratio traditur. Ea &
nos adnectenda curavimus. Porro ἱεραξ malui acci-
pitrem vertere, quàm quod alij verterant aquilam: et si
pleraq; ex ijs quæ de naturâ τῶν ἱερογῶν dicuntur, a-
quilis quoq; conveniant. De varijs autem accipitrum
generibus vide Plin. cap. 8. lib. 10.

τῆ ἱερογῶ βοτάνη] Lactuca caprina Plinio dicitur,
Apulejo lactuca sylvatica, dicitur & Sonchites. Ean-
dem hieraciam nonnullis vocari (vulgo hieraceum no-
minant) idem tradit Plinius, quoniam accipitres scal-
pendo eam, succoq; oculos tingendo, obscuritatem cum
sensere, discutiant. De ejus facultatibus Plinium ipsum
lib. 20. cap. 7. & medicos consule.

[Ἀπείνωσις δ'ε] Ita in exemplari Aldino legebatur, sed nos Ἀπείνωσιν emendauimus, ut præcedentibus ac subsequētib; respondeat. [adde, quod nostræ lectioni subscribit vetus exemplar.]

Pag. 9.

τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν συμπαθές] Ita in veteri legebatur: sed vera est m. s. codicis lectio, διὰ τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν συμπαθεῖν, quam & nos reposuimus. Est autem συμπάθεια philosophis & medicis ille naturæ consensus, cum iisdem rebus affici moreriq; solemus.

ὥς κ' ἡ ψυχὴ τέφεται] Est enim sanguis ὀχηματῆς ψυχῆς, vehiculum animæ. Ceterum in exemplari etiam Aldino ὥς legitur, sed ὧ legendum existimo. [Quanquam & hæc lectio rejicienda non est, quam & in m. s. inuenimus.]

Pag. 11.

δύο κορώνας] De cornicum naturâ vide Plinium lib. 10. cap. 12.

αὐτῷ ὁμονοίας] Vnde & cornicum concordia pro-verbio celebratur: de quâ est in Alciati emblematis carmen elegantissimum:

Cornicum miraminter se concordia vita est,
Inq; sicem nunquam contaminata fides. &c.

ἐν τοῖς γάμοις ἐκκοεῖ κοεῖ] Verba hæc ἐκκοεῖ κοεῖ ita transtulimus, ut ἐκκοεῖ verbum illud sit, quod
in nu-

qui sententiam hanc de Sole intellexerit, cujus expressim nulla est facta mentio: cum & contextus ratio & veritas ipsa ex Astrologorum petita fontibus satis apertè commonstret relativum αὐτὸς ad τὸν κόσμον mundū, referri debere. Quis enim nescit inter astrologos, cælum illud quod primum mobile appellant, singulis diebus ab ortu in occasum rapidissimè circumagi. Solem verò ac cetera sidera adverso motu ferri ab occidente in orientem? quod eleganter Ovidius Metamorph. secundo, versibus illis docuit:

*Adde quòd assiduà rapitur vertigine cælum,
Sideraq; alta trahit, celeriq; volumine torquet.
Nitor in adversum, nec me qui cetera vincit
Impetus, & rapido contrarius evehor orbi.*

Quodenim ab hoc autore dictum est, ὅτι τὸ ἀπηνλιώ-
τε εἰς λίβα, & ὅτι λίβος εἰς ἀπηνλιώτῳ, idem cū
eo est, quod paulo antè dixerat, ὅτι ἀναβλῆς εἰς δύσιν,
& similiter ὅτι δύσεως εἰς ἀναβλῶ. ἀπηνλιώτης
enim, qui Latinis subsolanus dicitur, ut docet in Meteo-
rologicis Aristoteles, & Gellius libri 2. cap. 22. ab ortu
verno flat. λιβὶ qui Latinis Africus, ab occasu bruma-
li. Adversatur enim vulturno, qui ab ortu spirat hy-
berno. Vide & Plinium de ventorum ratione pulchrè
differentem libri 18. cap. 33. & 4. & lib. 2. cap. 46. & 7.

τῇ ἐν ἀτῇ ᾧ καὶ ὀγδόν] *Mendosam hanc lectionem esse, satis apparet ex precedentibus, & pro ὀγδόν substituendum εἰκοσῇ.*

ταύτῃ γ' τὴν ἡμέραν] *Sic & in Venetiano exemplari legitur. Sed locum hunc ita potes emendare, si unicam adjicias literam, ταύτῳ γ' τὴν ἡμέραν, vel potius, quod & meo quidem judicio aptius cum sequentibus cohærebit, ταύτῃ γ' τῇ ἡμέρᾳ &c. ut συνοδίου nomen sit substantivum, & sensus sit : Eo enim die existimat coitum esse Lunæ & Solis, in superq; mundi generationem, hoc est rerum quæ in mundo gignuntur ortum ac productionem.*

ἤρεσις ᾧ] *Lego ἤρεσιν, etsi Venetianus quoq; codex refragetur.*

εἰσὶ ᾧ καὶ καθάρων ἰδέαι τεεῖς] *Vide Plinium, qui & alia quædam videtur horum statuere genera.*

εργυλοειδὲς ᾧ γίνεται] *Legendū videtur εργυλοειδεῖς ᾧ γίνονται, nisi subitam numeri mutationem Hebræo magis quàm Græco sermoni familiarem admittere libet. Sic & in Venetiano legitur. [Sed jam nihil dubium, quin ita sit immutanda hæc lectio ex fide m. s. exemplaris.]*

ἐν ἡλίῃ πόλει] *ἡλίόπολις, vel divisim ἡλίῃ πόλιν.*

urbs est Ægypti, hoc (ut Diodorus Siculus testatur) nomine ab Ægyptijs appellata, à Græcis verò Θήβαι. Hæc centum portis clara fuit. Vnde Iuvenalis:

Atq; vetus Thebe centum iacet obruta portis.

Et Homerus Iliados 1.

οὐδ' ὅσα Θήβας
αἰγυπίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματ' αἰτᾷ.
αἳθ' ἐκατόμυλοι εἰσι, δικόσιοι δ' αὖ ἐκάστη
ἄνδρες Ἴξοι χυθυσὶ σὺν ἵπποισιν ἢ ὄχεσφιν.

Hæssus ita reddidit:

*Aut etiam veteres Ægyptiamænia Thebas,
Urbem diuitijs celebrem, quam limina centum
Portarum claudunt, per quarum quamlibet unam
Agmina sæpe Viri bello pulcherrima ducunt,
Curribus instructi rapidis, & equestribus armis.*

Ubi Homeri interpres Θήβας αἰγυπίας exponens, τὰς inquit νῦν καλεσθῆναι διόσπολιν. Hanc eam esse credunt, quæ in scripturis sacris modò יְרֵחוֹ modò יְרֵחוֹ dicitur, Genes. 41. & 46. Item Ezechielis 30. Nam quæ יְרֵחוֹ Hebræis dicitur, etsi nomen Solis præferat, longè tamen alia est: utpote quæ teste Iosepho Græcis dicitur Scythopolis. Hæc in tribu Iudæ erat, ut Iosue 15. scribitur: etsi ejusdem nominis urbs & in tribu Naphtali & Isachar fuerit, quemadmodum docet historia Iosue cap. 19.

[Quamquam

On. Aven.

Berk Schemes

[*Quaquam & hujus nominis urbem in Ægypto memorat Jeremias 43. cap. & hanc eam esse credunt, quæ Isaia 19. HIR HAHERES nominatur.*]

δουτέρα ἢ ὕψος ἀνδρῶν] In quodam, inquit Plinius, genere eorum grandi, cornua prelonga, bisulcis dentata forcipibus in cacumine cū libuit ad morsum coeuntibus, &c. Porro præter ea quæ hoc loco noster auctor de mirâ Scarabæorum naturâ prodidit, ex Plinio adde & quæ sequuntur: Scarabæum ex asinorum corpore exanimato nasci, sicut equorum vespas atq; crabrones, & juvencorum apes; mutante naturâ ex alijs quædam in alia, lib. 11. cap. 20. Eundem magnam Ægypti partem inter numina colere, quod solis operum similitudo quædam, sicut & ex nostro Horo colligere est, huic animalis sit, lib. 30. cap. 11. Scarabæum etiam visum exacuere, lib. 29. cap. ultimo. Sed hæc satis. Nam cætera diligens lector assiduâ poterit lectione perscrutari.

καθὰ ἢ (Bis) Hanc & Ægyptij inter numina sua habuere. Testis est Plinius lib. 10. cap. 38.

ἢ ἑρμῖαν) Non ignoro Uraniam unam ex novem Musis esse, fuisse quoq; hoc Veneris apud varias gentes epitheton. Cæterum ego hoc loco ἑρμῖαν novè interpretor, ut nihil amplius significet quàm ἑρμῖον. Hoc enim & infra admonet, quod scilicet Ægyptij ἀπὸν ἡγῶν

ται ἀγσενικῶς δηλοῦν τὸν ἔρανόν. Ideo ἔρανίαν hic genere fœmineo Ægyptiorum more potius, quàm ἔρανόν masculino extulit. Observabis tamen interim non eodem ordine rei hujusce rationem postea esse redditam, quo proposita fuerat. Nam id penultimo loco facit. Vide igitur num rectius ἢ ἔρανίαν subneckeretur post ἢ ἦραν.

Pag. 17.

ἢ δὲ ἤρσις αὐτῶν) De hac Plinius lib. 10. cap. 6. hunc in modum scribit: Nidos nemo attigit. Ideo etiam fuere; qui putarent illos ex adverso orbe advolare, falsò. Nidificant enim in excelsissimis rupibus.

τῶς βορέαν ἀνέλκον) Dictionem hanc vetus interpretes omisit. Debet autem meo judicio ad τὴν φύσιν referri, ut illè sumperstet indemneq; ad Boream, vas genitale vulturis.

[ἀνέλκον) Ne te hac dictio torqueat, quæ me aliàs torsit: est enim ex m. s. legendum ἀνέμων, sicut & nos reposuimus. Paulo post ποθεῖσα, magis quadrat ad verbum præcedens ὀργώση.]

ἀ τὸ ἀνέμῃ συλλαμβάνοντα) Locus hic corruptus est, & aliter à vetere interprete lectus, quàm à nobis legatur. Legebat ille cum negatione ἀ ἔχ' τὸ ἀνέμῃ συλλαμβάνοντα. At nos nullam hoc loco negationem interjiciendā censemus, sed postea ubi dicitur, γυπῶν δὲ ἔχ' τὸ κλέμειον &c. ut sit hujus loci hic sensus.

* Bernard.
Trebatio.

sensus: quoddam esse vulturum genus, quod ex vento quidem concipiat, sed ova ad esum duntaxat, non etiam ad fœtum utilia, quæ ὑπὲρ νείμια Græcis quasi Latine subventanea dicuntur. At eos vultures, qui non coitu tantum utuntur subventaneo, & in quo ex vento nihil omnino concipiat, ova hujusmodi edere, quæ possint ζωογονεῖν, hoc est vivificari ac fœtum producere. Quod si veteris interpretis lectionem sequi malis, liberum est: sed omnino diversus erit sensus, aliud inquam esse vulturum genus, quod nequaquam ex vento concipiat, horumq; ova esui solum, non item genitura accommodata esse. At omnes illos vultures, qui ex vento comprimuntur & concipiunt, ova parere ad fœtum gignendum accommodatissima. Cæterum lectionem sententiamq; nostram firmare videtur, quod ab Erasmo in proverbio ὑπὲρ νείμια ἕλκται. i. subventanea parit, scribitur, usurpari id adagij de levibus frivolisq; inventis, translatumq; esse ab avibus, quæ Veneris imaginatione concipiunt ova, sed inania, & unde fœtus non gignatur, quæ Græci tum ὑπὲρ νείμια tum ζεφύρια dixerunt. Unde & apud Homerum Iliad. δ'. ἀνέμωλια βάλεις, vana ac frivola loqueris. Ubi Homeri interpretes ἀνέμωλια exponit ἀνέμω φθορεῖ ἢ ἀνέμοις ἐοικότεα, τέττις ἢ ἀφάνῃ.

Et in libris epigrammatum, in illo Pallada carmine:

ὦ γῆ & ἀνδράπων ἀνεμώλιος αὐτοχόλωτος
μήχερ τέλεις βίους μὴ σὲν ἐπισάβρον.

Dicuntur etiam ἀνεμίδα & ἀνεμοφθόγητα. [Ceterum paulò alia lectio est in m. s. quæ sanè haud scio an recipienda sit: nam pro ἔστι ἢ ἢ ἄλλα γῆν γυπῶν, illic legitur ὀρνέων γῆν: & tùm sequenti sententia non erit adjicienda negatio. Erit enim sensus: alia quidem esse avium genera, quæ ex vento concipiant, sed quorum ova esui tantùm, non genitura sint accommoda. At vulturum ova, etsi ex vento concipiant, ad generandum valere.]

Pag. 18. V. 9. leg. sed quorum ova adesum &c.

Ὡς ἡμερῶν ἐπὶ α) Plinius scribit, vultures tri-duò antè aut biduò volare, ubi cada vera futura sunt. Unde proverbialis sententia, Si vultures, cadaver expecta. Vide Erasum. in proverbio, vulturis umbra.

Pag. 19.

ἐκατὸν γ' εἴκοσι ἡμέρας ἔγσει & μῆραι) Versio-nem nostram in hunc locum si cum vetere interprete cõ-feras, eum, locum hunc aut aliter legisse, aut nequaquam intellexisse comperies. Nam cum trecentos sexaginta quinq; anni dies, in tres partes, hoc est, in ter centum vi-ginti dies, ita Græcus contextus dicat vulturem distribu-ere, ut centum quidem ac viginti diebus ἔγσει &, vel ut nos legimus ἔγην & maneat, totidem diebus pullos nutriat.

nutriat, totidem se ipse curet, reliquis quinque ex vento concipiat. Vetus interpres centum ac viginti dies duobus primis membris ascribit, postremo ducentos & quadraginta, quo & modo dierum anni numerus 360. completur, verum non ut in contextu Græco distributi sunt. Porro pro ἔγχει & lego ἔγκυ & , quod mihi magis vulturis nature consonum videtur. Enimvero illud animadversione dignum, ubi in contextu Græco legitur, ταῖς ὀλιπέσαις ἐκατὲν, minorem desiderari numerum, καὶ εἰκοσι, qui & sæpe prætermitti solet, & infra omittitur, ubi dicit ἐν ταῖς ἐκατὲν ἡμέραις, ἐν αἷς τὰ ἑαυτῆς ἐκτρέφει τέκνα. At hoc loco, ut dierum anni numerus omni ex parte absolutus sit, necessariò adscribendum censuerim. (Ceterum in m. s. utroque legitur, quo modo & nos restituimus.)

ὅπερ ἐστὶ θηλείας ἔργον) Hoc ad vocē ipsam ἡρέσις, quæ fæminea est, referri debet.

Pag. 20. V. 7. leg. centum ac viginti, sui curam. μηκυώ τὴν λόγον --- αἰγύπιοι) Desiderari in hac lacunâ verbum δηλῶσι, aut aliud simile, vetus quoque sensit interpres.

μήτηρ γὰρ ἐστὶ θηλυκὴ (ζῷον) Potest ut vertimus intelligi, matrem sexus esse fæminei. Potest & de vulture accipi, quòd mater sit fæminei animalis. Nunquam

Pag. 20

enim nisi fœminam tulit, qui & ipse fœmineus est, ex se procreat.

δράχμα δὲ δύο) propter σωπέειαν superiorum, lego δράχμας δὲ δύο.

ἔτε δὲ σενικοῖς) Hic aliquid deesse videtur. Potest tamen sensus elici, et si nonnulli ita hunc locū suppleant, ἔτε δὲ σενικοὶ ἀναγκαῖοι. (Sed sequamur lectionem m. s. exemplaris, ubi ita legitur; ἔκ τε δὲ σενικῶν καὶ θηλυκῶν ὑπάρχοντων, id est, Ipsis enim videtur mundus ex mare & fœmina constare.)

δὲ σενοθήλεις) Hoc ex poëtarum fabulis satis notum est, qui mollem effœminatūq; deum Vulcanum, Pallas viripotentem & bellatricem deam statuunt.

εἰμαρμένη δὲ) Lego εἰμαρμένῳ, ut præcedentibus & subsequentibus respondeat.

pag. 23.

πέντε μόνοι ἔξ αὐτῶν κινέμενοι) Cur non potius septem omnes planetae, nisi forte ex hoc numero Saturnum & Martem, ut infesta graviaq; sidera eximi voluerunt.

κυνοκέφαλον (ωγραφεῖα) De Cynocephalo Plin. lib. 8. cap. 54. Unde colligere licet, animale esse Cynocephalum homini haud absimile, monstribusq; annumerari, sicut & satyros, sphinges, similiaq; apud scriptores celebrata portentorum genera.

ἐβδομήκοντα δύο χώρας) *Hæc climata appellant,*
à poli inclinatione & elevatione.

καὶ Πριμελείας τυγχάνοντες) *Locum hunc cor-*
ruptum alioqui, quod ad illas duas dictiones attinet
τυγχάνοντες & τέτεις, ita emenda, ut quod & o-
rationis ipsa monet structura, pro τυγχάνοντες legas
τυγχάνοντας, & pro τέτεις, τέτεις.

καὶ ἑκάστω ἡμέραν νεῖδεῖ μιν) *Dubitabamus*
antea, quomodo locus esset restituendus, ac ἐδεῖ μιν
vel ἐδιόμιν substituebamus. Sed jam planè locus e-
rit restitutus, si ex veteri legas νεῖδεῖ μιν.

καὶ χοινίον) *Hoc nomine stilum appellat ex juncis*
concinatum: χοῖν & enim juncus est.

καὶ ἐγγράφει) *Potest hoc referri vel ad Cynoceph-*
alum, ut nos vertimus, vel ad sacerdotem, ut sit sensus:
& ubi sacerdos ex eo genere Cynocephalum esse perspexer-
it, quod literis addictum est, eum inter animalia sacra
refert, & in ordinem sacrum cooptat. Id enim significa-
tus sæpe habet verbum ἐγγράφειν.

ἐπεὶ ἐρμῇ ἐνεμήθη τὰ πάντων μετέχοντι γραμ-
 μάτων) *Est enim Mercurius orationis ac eloquentiæ*
præses: quem & Plato ἐρμῷ quasi εἰς ἐρμῷ, deum sci-
licet qui dicendi rationem excogitaret, dictum vult.
Unde:

Unde olim apud Græcos in foris, ἐγμῆς ἀγοραῖ. Θ.

ἀλλ' ἐδὲ ἰχθυώμευ Θ ἀγρον) Ita emendo, ἀλλ' ἐδὲ ἰχθυέμευ Θ ἀγρον, vel potius ἀγρός, sed neq; si piscibus alatur, quod tamen ejus natura repugnat; propterea ignavus est, aut inertia torporiq; deditus; quem admodum externi sacerdotes. Ægyptios enim sacerdotes sapientia studia & optimas quasq; artes magnâ coluisse diligentia, eminentissimi prodiderunt autores, inter quos & Aristoteles circa initium τῷ μὲ τὰ φυσικά. [In veteri legitur ἰχθυώμευ ἀγρον, ut sit ab ἰχθυάω.]

χῆματα) Hæc dictio in Venetiano quoq; exemplari ascribitur, sed longius à cæteris distans, quod ostendit aliquid hoc loco desiderari. [Verùm in m. s. prorsus omititur.]

πῶς ἰσημερίας δύο) Græci dierum, Latini noctium rationem habuerunt. Unde factū est, ut quas Græci ἰσημερίας, Latini æquinoc̃tia vocarint, cū vox Græca æquidia sonet. Hæc contingunt Sole æquatorem quem vocant circulum perlustrante, sub signis ariete & librâ. Bis enim in anno noctes diebus æquantur, vere mense Martio, & autumnō mense Septembri.

Pag. 17.

δωδεκάκισ τῆς ἡμέρας καθ' ἑκάστω ὥραν ἑπεί) Atq; hinc duodecim horarum origo fuisse creditur. Quodam enim tempore Trimegistus, cū esset in Ægypto
sacrum

sacrum quoddam animal Serapi dedicatum, quod in toto die duodecies urinam fecisset, pari semper interposito tempore, per duodecim horas diem dimensum esse coniecit, & exinde hic horarum numerus custoditur. Alij dicunt ex quadraturâ cæli, quæ secundum musicam rationem in 12. partes dicitur esse divisa, horas 12. esse nominatas. Aquam enim per totum diem exceperunt tenuissimâ cavernâ defluentem, & hanc majores nostri in 12. partes dividerunt, ex his partibus horis nomen imposuerunt. Hæc insignis Rhetor Victorinus in luculentis illis commentarijs, quæ in rhetoricos Ciceronis edidit. Quæ ideo huc ad verbum transferre visum est, quòd ad sequentium intellectum faciant. Sacrum autem animal, nostrum intelligit Cynocephalum.

ἵνα δὲ μὴ διγύττερον) Corruptus est locus hic, & ita meo judicio restituendus, ut τὸ ὕδωρ quod priori loco habes expungatur, & pro κατὰ σκεδάσματα, unitatis numero κατὰ σκεδάσμα legatur, sic: ἵνα δὲ μὴ διγύττερον κατὰ σκεδάσμα ὑπάγῃ, δι' ἃ τὸ ὕδωρ &c. [Ceterum quod hic legimus διαφράσεις, in veteri haud scio an rectius legitur δειξάντες, q. fibula traïcientes.]

κεφαλῶν ὅς ἔχει μεγάλων) Caput habet Leo maximum, & fortissimum, si Plinio credimus lib. 8.

Pag. 29.

cap. 36. Caterum de leonum naturâ amplè apud eundem,
eiusdem lib. cap. 16.

Pag. 31.

κοιμώμενος ὃ ἀνεωγότες τὰς ὄψεις) Paten-
tibus dormit oculis, quod uno verbo κορυβαλιᾶν Gra-
ci dicunt; ut & autore est Plinius lib. 11. cap. 37.

αἰγυπία νοῦν, ἐρμηνεύει δὲ σημαίνει νέον)
Et νεῖλ & quoq; Grecis, autore Servio, dicitur νεῖλ τὸ
νέαν ἰλιν ἐλκεν, quòd novum secum limum facemq;
trahat.

νεῖς ὑδρίας) Nunc ὑδρίαν genere fæminino, nunc
ὑδρεῖον neutro dicit. Utrunq; nomen vas denotat a-
quarium.

Pag. 33.

ὁ ἥλιος εἰς λέοντα ἡρόμενος) Idem testatur Plin-
ius lib. 1. cap. 18. his verbis: Nilus ibi coloni vice fun-
gens, evagari incipit, ut diximus, à solstitio aut novâ lu-
nâ, ac primò lentè, deinde vehementiùs quandiu in Le-
one Solet. Mox pigrescit in Virginem transgresso, atq;
in Librà residet, & reliqua.

τὰς χολέδας) Ego libentius κλεψύδας lege-
rim, aut certè modica immutatione facta χολύδας:
quo nomine canales innuantur; νεῖλ τὸ ἐν αὐτῇ ὡς
αὐτὴ χολᾶν τὸ ὕδωρ, quòd in illis videatur aqua ger-
minare ac pullulare.

κατ' ὄχλιν πλεονασμῶ ὑγρότητι (Θ) Potest ex-
 pleri locus hic, si adjicias τῷ αὐτῷ σημείῳ χεῶν, idem
 signum, Leonem inquam, adhibent, cū ob immodicam
 Nili inundationem preces fundunt. Exundat autem
 præter modum Nilus, si 16. cubitos exuperaverit. Ut e-
 nim ibidem inquit Plinius, si 12. cubitos non excessit, fa-
 mes certa est, nec minùs si 16. exuperavit.

τὸ --- ὁμοιῶντες) puto legendum τὸ νέον ὁμοιῶντες.
 Hoc enim antè dixit nomen esse Nilo apud Ægyptios, nisi
 mavis legere τὸν νεῖλον. Quæ enim sequuntur, Nilo ac-
 commodantur. [At in veteri legitur, τὸ μὲν ὕδρεϊον.]

ἤρεταιραν εἶναι) Fortè quòd in hac gustus sit, sine
 quo nullum esse animal tradit Aristoteles: cū tamen
 lingua carere testudinem marinam scribat Plin. lib. 11.
 cap. 27.

πεῖρον ὃ ὑπὲρ τῶ ὀμβρων) Vide de hac re Pom-
 ponium Melam.

ὄνοκέφαλον) Quoddam animalis genus, cui ab asi-
 nino capite nomen est. Alij asini caput simpliciter expo-
 nunt.

Pag. 38.

πῶς φυλακτῆριον) Amuletum Latini appellant,
 omne id scilicet, quod efficax est ad arcendum venenum
 ac discrimen: vocant ἔ Græci ἀλεξιφάρμακον.

Pag. 37.

καὶ χεῖς γραμμάτων) Hujusmodi ferè sunt omnia hæc Ægyptiorum sacra symbola & celatura.

ἄπλασόν ἢ αὐτῶπον) ἔμβρυον aut ἔμβρύονα uno appellant nomine, fœtum nimirum adhuc imperfectum, qui etiamnum in utero est: βρέφει ab Homero dici existimat ejusdem interpretes Iliados ψ.

Pag. 39.

τῷ μὲν ἐτέρῳ μέρει αὐτὸ βατέαχω) Hoc eleganter declarat Ovidius Metamorph. 1.

Ἐξ eodem corpore sape
Altera pars videtur, rudis est pars altera tellus.

Τὰ δ' οὐτε γέῃα ἢ ταύτης τοῖς ὀφθαλμοῖς) Nec immerito: cum nulla ex parte, ut scribit Plinius libri 11. cap. 37. majora sint animi indicia, homini maximè. Voces autem sunt τῷ ἐν τῇ ψυχῇ παθῶν σύμβολα, ut scribit Aristoteles in lib. περὶ ἐμυλίας.

ἐν τριακοσίῳ ἐξηκονταπέντε ἡμερῶν ἔτεος ἑω-
άροντ) Extrecentis (ut antè dictum est) 65. diebus naturalibus, cum quadrante, id est, sex horis, conflatur annus, quæ quotannis collectæ, quarto anno diem constituunt, ut venuste Ovidius lib. Fast. 3. illo expressit disticho:

Is decies senos tercentum & quinque diebus
Iungit, & pleno tempora quarta die.

σημειῖται ὡς ὧρα πεποδισμῶν] indicatur cum lingua præpeditum. Facilis lectio ex m. s. Nam quod anteale-

tea legebatur, ὡς παρείπετο διαμύρον: difficile poterat intelligi. Facile verò fuit ex δεξαπεποδισμύρον, ignaro praesertim aut oscitanti scribere, facere παρείπετο διαμύρον.

Pag. 41. Τὰ τέκνα Ἰξ ἡδονῶν] m. f. Τὰ δεκάεξ, id est, quum enim voluptas, ut diximus, à sexto decimo anno sumat initium. quæ lectio est melior.

πάντων γὰρ Ἰπβαίνειν) lego Ἰπβαίνει.

πολὺς ὀνομαδῆς) Ita ἔ in Venetiano legebatur, sed quis non videt ὀνομαδῆσεται legendum, ubi futurum pro praeterito Hebræorum forsàn more usurpatum notabis, sicut ἔ infra ὁ λόγος ἀποδοθήσεται, nisi utrobique; maius aoristum substituere ὠνομάδῃ ἔ ἀπεδόθη. [Ceterum h. l. inter πολὺς ἔ ὀνομαδῆς ἔ] spaciū quoddam interjicitur in m. f. quasi desit verbū.]

Pag. 43.

διὰ πεντακοσίων ἔτ') Plinius tradit annis sexcentis sexaginta vivere, libri 10. cap. 2. ubi mirum sanè ejus describit ortum. Senescentem, inquit, castia thurisq; surculis constituere nidum, replere odoribus ἔ super emori: ex ossibus deinde ἔ medullis ejus nasci primò ceu vermiculum, inde fieri pullum, principioq; justa funeri priorì reddere, ἔ totum deferre nidum prope Panchaiam in Solis urbem, ἔ in ara ibi deponere.

ἡλίῳ χαίρειν ἔπ' ἀγυπτιῶν) Libentius legerim

ἐπ' αἰγυπίων. Scribit & ibidem Plinius, sacrum in Arabia Soli esse.

Pag. 45.

ἢ ἱβίς καθ' αὐτὴν τῇ καρδίᾳ ἐστὶν ἐμφερής) significat Ibi cor esse maximum, ut tota penè nihil aliud, quàm cor esse videatur. [Pro ἐμφερής in m. s. legitur ἀμερής, quasi cor Ibidis dividi nō possit; quod non perinde placet.

ἢ πέρους) Nonnulli lineam vel punctum exponunt: sed malo finem vertere, cūm huic sensui quadret optimè ratio quæ postea subjungitur.

Pag. 47.

πᾶς ὁ ἔχων τινὲν προσφιλὲς, μαθήσεται τὰ γράμματα, καὶ τὰ λογιὰ) Unde Juvenalis:

*Haud facile emergunt, quorum virtutibus obstat
Res angusta domi.*

Et illud Alciati emblemata:

*Dextra tenet lapidem, manus altera sustinet alas.
Vt me pluma levat, &c.*

ἀμβρής) Nomen est Ægyptium, quantum conjicere licet.

μαθὼν γράμματα εἰς ὄρμον) Nam juxta senariū proverbialem, διπλῶν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα. Et, βακτηρία γάρ ἐστι παιδεία εἰς. Et in lib. epigram.

ἢ δ' ἀρετὴ σταθερὸν τι καὶ ἄτροπον, ἧς ἐπὶ μύνης
κύματα θαρσαλέως ποντοπόροι βιότῃ.

Pag. 49.

περσικῆ ἀσιπιδικῆ βασιλικῇ πολλῇ παρχειμύλῳ χῆμα γυμνόν) Nec defuerunt, autore

Plinio

Plinio libri 6. cap. 30. qui canem pro rege haberent, motu
ejus imperia augurantes. Caterum ubi legitur χῆμα
γυμνόν, malim dandi casu legere, χῆμα γυμνῶ, nisi
maius dicere, pendere hunc accusandi casum à participio
ἀσφαλειδύω ex τι prepositionis, ut saepe fit.

πῶς δηλῶσαι ἀγνοίαν) Miror non advertisse* τῶ-
terem interpretem, ἀγνείαν, hoc est, paritatem legen-
dū esse, non, ut ipse vertit, ignorantiam, hoc est ἀγνοίαν,
quod rationi, quæ subsequitur, non est consonum. Quæ
causa fortassis cū impulit, ut pro dictione καθαρμός,
quæ purgationem lustrationemq; significat, corruptio-
nem converterit.

Pag. 51.
* Bernardus.
Trebati.

ἰχθῦν ζωγραφῶσαι) pro ἰχθῦν et si Venetiano
exemplari refragante, lego ἰχθῦν.

κενοποιῶν γὰρ ἰχθῦς πᾶς) Non desunt ex piscibus,
qui hamum devorent, aut mordeant, atq; escā spolient.
Et omninò de astu piscium varijs locis Plinius lib. 9.

καὶ ἀλληλοφάγον) De similitudine piscium inter sese,
idem lib. 9. cap. ultimo.

ἅπαξ εἰς θήλειαν φύσιν καθεῖς ῥέωσιν) In tau-
ris conceptionem uno initu peragi autor est idem Plin.
lib. 8. cap. 45. quæ si forte pererrarit, 20. post die marem
fœmina repetit. Hos non sæpius quàm bis die inire, idem
attestatur.

Pag. 53.

Pag. 54.

ὄρυγα (ζωγραφεῖσι) Orygem Plinius tradit animal esse unicorne ac bisulcum lib. 11. cap. 46. Hunc quidam dicunt contrario pilo & ad caput verso, vestiri, lib. 8. cap. 54. De eodem, canicula vim exponens lib. 2. cap. 40. ita scribit: Orygem appellat Ægyptus feram, quam in exortu ejus contrā stare, & contueri tradit, ac velut adorare, cum sternuerit. [Caterum nos ex m. s. codice pro ὄρυγα reposuimus ὀρυγα coturnicem: propterea quod infra huic animanti alas tribuat. Negocium tamen videtur faceßere, quod anteriora crura nominat, nisi anteriorem crurum aut pedum partem in coturnice intelligas. Faceßit & illud, quod dicat huic animanti priscos reges in sedisse, quodq; labia nominet.]

(ζωγραφεῖς ἐωρῶντες κόρες) Pupillas oculorum ita depingit, eoq; colore inficit, ut indignantis tristantisq; habitu conspiciatur, aut certè humi oculos defigens, velut eos pingere pulveri imprimens videtur.

Pag. 56.

ὡς ἰνῶν γινώσκων) γινώσκων norma à Valla-verti solet: stylus ex cujus umbra horarum sumitur indicium.

ἔρ μόνον τῷ πλωῶν) Mirum sanè est, quod hoc loco Orygem inter volatilia annumeret, quod à nemine, quod sciam, est proditum. Itaq; totum hunc locum corruptum existimarim. Nec quæ ratione possit restitui succurrit, nisi fortè pro τῷ πλωῶν legimus τῷ ἰνῶν.

[ἔρ

[Ὁ οὐ μόνον τῷ πλῶν) Hoc Orygi accommodari non poterat: propterea commodum occurrit vetus exemplar quod nobis totum hunc eximeret scrupulum. Caterum antea post ἐπειδὴ dictio una desiderabatur, quam ex veteri codice contextui inseruimus, ἀντιδικίαν.]

ὁ μῦς τὴν καθαρώτατην αὐτῷ ἐκλεξάμενος) Hoc idem Plin. lib. 8. cap. 37. de muribus Ponticis tradit, quorum, inquit, palatum in gustu sagacissimum autores quonam modo intellexerint, miror.

μύρμηκα (ζωγραφεῖσι) Miram formicarum industriam, & ingenium vide apud Plin. lib. 11. cap. 30.

Pag. 85.

χλωαλώπεκα) Chenalopeces, quasi Latinè vulp-
anferes dicas, in anserum genere connumerat Plin. lib. 10. cap. 22. [Quod hic legebatur συμβάλλειν, rectè ex veteri exemplari est immutatum in σεβάζειν.]

ὁ χαρίσιαν γράφοντες, κκκφὰν (ζωγραφεῖσι)
Nomen hoc peregrinum esse ac barbarum satis apparet. Caterum hanc esse eam avem existimo, quam Græci πελαργὸν, Latini ciconiam appellant. Ciconiæ, inquit Plin. lib. 10. cap. 22. nidos eosdem repetunt, genitricum senectam invicem educant. Unde & factum est verbum ἀντιπελαργεῖν, pro eo quod est promerentibus gratiam in tempore referre. Cujus rei rationem totam Suidas diligenter his verbis explicat: quæ ideo adscribere visum

Pag. 86.

est, quòd his Ἐ ciconia ἔ hippopotami, de quo proximo capite, naturæ apertè ac eleganter exprimuntur. ἀντιπελαργεῖν, ἀντιδιόνομαί τις χάριτας. λέγει γὰρ; ἔδὴ πελαργὸς γεγενηκότας ἔδὴ γονεῖς τρέφειν. Αἰετοτέλης δὲ φησι τὸν πελὶ τῆς πελαργῶν λόγον ἀληθῆ· ὁμοίως ἢ αὐτοῖς φησὶ ποιεῖν καὶ ἔδὴ αἰετοπόδας. διὸ ἐν τοῖς σκήπτοις ἀνωτέρω μὲν πελαργὸν τυπᾷσι, κατωτέρω ἢ ἵπποπόταμον: δηλῶντες, ὡς ὑποτέτακ' ἡ βία τῇ δικαιοπραγίᾳ. οἱ γὰρ πελαργοὶ δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἔπ' τῆς πτέρυγων βασιλεύουσι ἔδὴ γεγενηκότας γονεῖς· οἱ ἢ ἵπποπόταμοι, ζῶν ἀδικώτατον. Est in hanc rem Alciati emblemata:

Aërio insignis pietate Ciconia nido. ἔδ.

ὄνοιαν] γράφ. ἢ ἄνοιαν.

pag. 62.

ἵπποπόταμος ὄνυχας.) Hippopotamum describit Plinius lib. 8. capite 25.

ὡσεῖς ἐραν (ὡγραφεῖσι) De columbis Plin. lib. 10. cap. 34.

pag. 64.

Βασιλέα ἢ κἀκίσον) Antequam in Venetianum exemplar incidissem, quoniam in exemplari nostro legabatur κἀκίσον, legendum credebam κἀκίπσον, potentissimum: cui sanè lectioni quadrat optimè id, quod sub-

necti-

πεδίται, ἀνιπόμφοι γράφειν τὴν βασιλέα ἔκός-
μικρατῆν.

παρ' αὐτῶν --- ἐν τῷ κόσμῳ) *Lacunam hanc re-
plendam existimo interjecto verbo κυβερνᾶται aut
ἰσάσχει, ut intelligatur, ab eo non secus regi mundū,
ac domum regiam, quæ in orbis ambitu utiq; continetur.*

Pag. 66.

ἐκ τῆς ἑμέλιτ' --- ἐκ τῆς ἑκέντεξ) *Lacunas
huius sententiae ita replendas existimo, ut legas, ἐκ τῆς
ἑμέλιτ' χησότητ' ἢ ἐκ τῆς ἑκέντεξ ἑζώ
δωάμεως, βασιλέα χησὸν ἅμα ἢ ὄρνον εἶναι
ἰσθὲς διοίκησιν.*

κροκόδειλον (ὡγραφῶσι) *De quo Plin. lib. 8. cap.*

Pag. 70.

25.

αὐτόρπον ἢ κατωφερὲς) *αὐτόρπον per se ac facile
pariens. Nam ἑ paulò ἀντὶ πολυγόνον esse dixit. κα-
τωφερὲς exprosi, in ventrem pronum. Significat ἑ
hoc nomen in humum deflexum ac despicieus.*

IN LIBRVM SE- CVNDVM.

Pag. 71.

Κ αὐὰ ἐτῶ νεοσσὸν) νεοσσὸς lego, & ubi in Venetiano paulò post κυκλονδὸν legebatur, lego κυκλῶιδες. Caterùm existimo libri huius initia mutila esse, ex eo potissimum, quòd cùm caterorum rationem diligentissimè attulerit, in his rationem subticuerit, idq; ad illud usq; caput, cuius est titulus, τί δηλῶσι, χειλιδόνα γραφοντες. Nisi fortè horum omnium rationes præmittendas autor ipse censuit, quòd vel omnino ignotæ essent, vel quod potius credendum sit, quòd apud Ægyptios vulgò notissimæ essent.

δύο πόδες σωνηγόμμοι) Lego vel σωνηγμόροι, vel σωνημμόροι, aut si libet σωναγόμμοι. Progressus siquidem Sol ad ultimum punctum Cancrī vel Capricorni, jam ibi defixus subsistere videtur, quòd non ultrà, austrum vel aquilonem versus progrediatur, sed incipiat vel à nobis abscedere, vel ad nos rursum propius accedere. Græci conversionis Solis rationem habentes, τεσπὰς χειμεριὰς καὶ θεριὰς dixere, quæ Latini hyberna æstivaq; solstitia, nomine ex ejusdem statione desumpto, quòd ibi stare videatur.

Pag. 73.

αὐδοῖον χειλιδόνα) Unde & legimus quòd-
dam

dam extitisse philosophum, qui in somno manum alteram ori, alteram pudendis admooveret; innuens nimirum hæc duo esse in homine membra, quæ moderamine egeant, frenatūq; difficilima sint.

ἀνθη ὅ ἀνεμώνης) De anemone papaveris genere vide abunde Plin. lib. 22. cap. 23. & Erasmus in proverbio ῥόδον ἀνεμώνη συγχέειν. Insuperq; medicos, præcipuè Dioscoridem lib. 2. cap. 169.

Pag. 78.

γυαῖνα ἔγγυον) Vide num ἔγγυον legi possit, & quod post sequitur σημαίνει, structuræ sensusq; ratio postulet, ut in ζωγραφῶσι commutetur.

οἶον πλέγυγας ἔχων) ἔχοντα legendum existimo, quod & oratio satis indicat.

ὥσαν δηλοῖ) potest & per horam, & per anni pulcherrimam partem verti. Sed cum ratio hujus ex autore non appareat, fit ut non satis assequamur, utro hic modo sumi debeat.

Pag. 79.

Φνοέα] lege Φονέα.

ὥς θήσαν --- τὸν ἀέρα) Et hic locus mutilus est, nec restitutu facilis, nisi dictionem τὸν ἀέρα, ut super vacuum expungas.

Pag. 79.

πράγματ' ἐπ' αἰ) Malim cum veteri interprete legere γράμματ'. Sed & hujus rationem rei ignoramus.

- Pag. 81. ἰχθυόμονα (ζωγραφεῖν) De Ichneumone Plinius
 lib. 8. cap. 24.
- Pag. 83. ὀείγανον (εὐργλυφεῖν) Herba est sic dicta, quod
 montibus gaudeat, vel, ut alijs placet, quod visum a-
 cuat. De hac & varijs ejus generibus Plin. lib. 20. cap.
 17. Hac & cunila dicitur. Autor Diosc. quem vide lib.
 3. cap. 28.
- Pag. 85. ἐκσοῖζοντα) Verti cum vetere interprete, caudā
 flagellantem: significat propriè hæc dictio idem quod
 ἐκ τῆς σοῆς ἐκβάλλοντα, quasi à porticu & antro suo
 pellentem.
- Pag. 87. διὰ τρεῖς ἑσάεσι) De hac re vide Plin. lib. 8. cap. 44.
 ταῦρον Ἰππία δεισεῖν) Item Plin. ejusdem lib.
 cap. 45.
- αἰετόν λιθονοσάζοντα) de aquilis Plin. lib. 10. ca. 3.
- Pag. 92. ὠπίδα) Avem hanc dictam putat Plin. quod sit au-
 ribus plumeis eminentibus, quam describit lib. 10. cap.
 22. & 2.
- Pag. 95. ῥήσσει legunt nonnulli ῥίπτει, sic & pro ῥήγματι &
 ῥίμματι &, & pro ὀπλῷ, κοπλῷ: quam lectionem nō
 improbo.
- Pag. 97. σόμα σόμαλ ἐμβάλλει) Vipera mas, inquit Plin.
 lib.

lib. 10. cap. 62. caput inserit in os, quod illa abrodit voluptatis dulcedine.

αὐτῇ γ' ἐν τῇ --- ἔ' ἔκτεται) Videtur deesse ἐν τῇ φυσικῇ τάξει, naturali ordine ac ratione, aut simile quippiam.

σαλαμανδραν ζωγραφῶσιν) De hac Plin. lib. 10. cap. 66. Pag. 93.

ἀσπάλαχα ζωγραφῶσι] Talpis visum non esse, oculorum tamen inesse effigiem, si quis pratentam detrahat membranam, autor Plin. lib. 11. cap. 37.

ἀνδρῶπον διανθέντα] Δπὸ τ' διαίνειν, quod verbum interdum ἔξαπατᾶν, decipere ἔ' circumvenire notat. Pag. 105.

φαγόντα κόνυζαν] De quâ Dioscorides lib. 3. c. 116. Pag. 103.

ἀρχὸν ἐγκυμονῶσαν] Plin. lib. 8. cap. 36. Pag. 111.

ἐλέφαντα καὶ κριὸν] Vetus interpres pro ἐλέφαντα legebat ἔλαφον, sicut ἔ' paulo post, ubi de dentibus elephanti fit mentio. Pag. 113.

ἀδιαντον τὴν βοτάνην] Ea est quæ vulgo capillus Veneris dicitur, inde nomen ναβτα, quod folium ejus aquâ perfusum ἔ' διαίνεται non madeat, sicco semper simile: De hac Dioscorides lib. 4. cap. 120. Pag. 117.

διὸ καὶ κάμνηθ' λέγεται] quidam legunt κάμνηθ', quod in idem recidit, Δπὸ τ' κάμπλειν τὸν κληρον. Pag. 120.

οἶνο-

ibid. οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίῳ δ' ἐλάφοιο] *Homerus Iliados α. Verba sunt Achillis Agamemnoni conviciantis. Hæssus ita vertit:*

Ebrie, Videt meo, Sultu distorto canino,

Qui trepidum pavidū cor habes timidissime cervi.

Pag. 137. λάμειαν ἔχοντα] *Lego λάμειαν, ἀντὶ τῆς λαμαργίαν.*

Pag. 12. σεσθίον πυργύτῳ] *De hoc passerum genere vide apud Paulum Aeginetam lib. 1.*

Pag. 131. σεσθοκαμήλες πτερόν] *De struthocamelo, quæ avium maxima est, Plinius initio statim libri 10.*

ATq; hîc nostrarum observationum finis sit. Quas (etsi non ipsis omnia, quæ in hoc autore mutila erant, loca restituumus) eo tamen nomine, boni, Lector, consules; quòd non totum librum primum vetus exemplar, à doctiss. & diligentiss. homine Guil. Morelio nobis oblatum, habuerit: & Venetianū exemplar, unde hæc transcripta sunt, multis scatebat mendis. atq; haud scio an paucioribus, quàm jam à multis annis hîc typis mandatum fuerat. Tu interrim benè vale, & his fruiere.

NOTAE DAVIDIS

HOESCHELII, AVG. AD I.

librum Hieroglyphic. Hora-
pollinis.

ΩΡΑΠÓΛΩΝ &] Ita liber Aug. calamo diligenter
 exaratus. Videtur is, cujus vitam ex Suida ini-
 tio præfiximus: isti enim libelli ad τερψικὸν referri pos-
 sunt. Alium puto fuisse Horapollinem Ægyptium sub
 Zenone Imp. cujus etiam Suidas meminit; quamvis lo-
 cus est lacunofus. Cheremonem & Hermapionem quoq;
 hoc argumentum attigisse: ex Eusebij libro 3. Præp. E-
 vang. è Suidæ collectaneis, & Ammiani Marcellini lib.
 17. cognoscimus; Hermatelem, ex Tertulliano de specta-
 culis: quanquam id nomen libri ms. multis modis vari-
 ant. Quod porro quidam Ωρξ' Απóλων & scribūt,
 quo etiam modo in apographo Indicis libror. m. s. Biblio-
 thecæ Vaticanæ legitur: id veletymologie ratione; vel
 quòd sit Ὁ δὲ Πρωτοφραφιστής, fieri dicamus. Hora-
 pulum, elegans m. s. quem Justus Poghinus Gallus o-
 lim J. Scheckio JC. amico nostro, ostendit, in frontispicio
 & sine constanter nominat: si ve id recentium Græcorum
 more, qui pro Moscho dicunt Moschopulus; seu cor-
 ruptè, pro Horapolline.

ἱερογλυφικά] scil. γράμματα: quæ αἰγυπια-
 καὶ vocat Diod. S. libro I. αἰθιοπικά ἔστι ἱερά, lib. 3. op-
 ponitq; τοῖς δημοῶδεσι, quæ δημοτικά Herodoto Eu-
 terpe. De his Plinius lib. 36. cap. 8. etenim sc̄ulpturæ il-
 læ, effigiesq; quas videmus; Ægyptiæ sunt literæ:
 σημεῖα λυγὰ καὶ χαρᾶκτῆρες, Lucian. Hermotimo:
 quam inde τὴν διὰ συμβόλων φιλοσοφίαν appellat
 Philo, Clem. Al. μυστικῶν, ἔτι τὴν αἰγυπτίων θεολο-
 γίαν, Plut. vide ἔ C. Tacit. lib. 11. Amm. Marcell. lib.
 17. De symbolo autem Crucis hieroglyphico, Socratem
 Eccles. hist. lib. 5. cap. 17. ἔ G. Cædreni annal.

Cap. 1.

πῶς αἰῶνα] Facile assentior conjecturæ nobiliss. vi-
 ri, ἔ ὡς φωνήσιν hīc deesse; quum secundi libri pro-
 æmium eam lectoribus suspicionem moveat: ἔ para-
 phrasin potiùs, quàm nudam interpretationem, Philip-
 pi illius videri posse; quum aliena fide, σημαίνουσι, non
 σημαίνοντες, omnia recitentur. Versus etiam Homeri;
 lib. 2. cap. 101. adferatur.

ὄφιν] Cyrillus lib. 9. contra Julianum, ait; Ægy-

Basiliscus calo-
 re est subla-
 tus; inq; capi-
 te tres habet
 cristas: solo in-
 tuitu, ἔ sibi
 lo, necat; mor-
 tuus etiam, si
 tangatur.

ptios fingere serpentem in figuram temporis.

τρίων ἡρώων ὄφεων] Varia serpentum genera libro
 ad Pisonem, de Theriaca, commemorat Galenus: ac de
 Basilisco quidem hæc; ὁ μὲν γὰρ βασιλίσκος (ἔστι γὰρ τὸ θεῖον ὑπόδειξιν
 θοῶν, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τρεῖς ὑπεροχὰς ἔχον) ὥς φασιν, ὅτι καὶ ὄφρα μόνον, καὶ συνελπίτων
 αἰχμ-

ἀκροθεῖς, ἀναγρεῖ τὰς ἀκρότατας καὶ τὰς ἰσχυρότερας αὐτὸν· καὶ ὅτι τῶν ἀλλων ζώων, εἴ τι καὶ ἔψαυτο τῆς ζωῆς ἀνηρημένος, καὶ αὐτὸ τελευτᾷ ευθείως, καὶ ἀφ' αὐτοῦ πάντων αὐτὸ τὸ γλῶσσο τῶν ἀλλων διερίων ἐγγύς εἶναι φυλάττεται. *Ibidem* (ut hoc obiter ostēdam).

ancilla Cleopatra Νάειρα ἔ * Καρμιόνη dicuntur, ^{* χαρμιόνη}
 quæ Plutarcho * εἰσὶ καὶ χάρμιον. ^{Glycas.}
^{* γράφ. καὶ εἰ-}

ὅφιν [ζωγραφῆσι] *Cyrillus lib. eod. aspidem, in-*
figuram cæli: quod in circulum feratur. Sunt, qui anni
symbolum faciant: vide H. Volsium, in somnium Scipi-
onis.

τὸ γῆρας] τὸ σῦφαρ, *Luciā. Hermot. (Sic Aristoph.*
γελῶ μάλλον, ἢ τὸ γῆρας ἀφείς: Suid. ἀντὶ τῆς ἐά-
σας· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῷ ὀφειν, τῷ ἐκδυόμενῳ
τὸ γῆρας. Vise Aristot. 8. hist. animal. 17. Theocriti A-
ram. Ælian. lib. 9. de animal. cap. 16. Nicandri Theri-
aca. Plin. lib. 8. cap. 27. ἔ lib. 20. c. 23. Virg. 3. Georg.
2. Æneid. Nonn. Dionys. lib. 41.) Serpentem inde sym-
bolum Medicinæ dixerunt. Ut enim ille fœniculi gustatu
senectam exiit; oculorumq; aciem succo ejus reficit: ita
ægroti, ope artis Medicæ, morbos depellunt, Theodor. lib.
1. Therapeut.

τὸ μείωσιν εἰς αὐτὸν λαμβάνειν] *Quod Simpli-*
cius, εἰς τὰς ἰδίας ὁλότητας reverti, dixit: Epichar-
mus, καὶ ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, πάλιν: γὰρ μὴ εἰς
γαῖαν, πνύμα δ' αἶψα. Similia apud Philon. ἔ Eurip.

ἐνιαυτοῦ χρόνου] ὡς τελλόμενον, ἢ ἐπι-
πρόμενον ἐνιαυτός, Hom: ὡς δὲ τὸ ἵεναι εἰς ἑαυτόν.
*Annus vertens, est natura, dum Sol, percurrens 12. si-
gna, eodem, unde profectus est, redit: Censorinus, Hero-
dot. lib. 1.*

Cap. 3.

ἀστροκύνων] *Hæc lectio m. f. cod. Aug. vera est: is est
ἀστροκύνων: τὸ κατ' ἔρανὸν ἀστρον Cl. Alex. intel-
ligitur Canis, quæ est Canicula, Sirius. Plut. lib. de Iside;
λέγουσιν οἱ ἱερεῖς, καλεῖσθαι κυώα μὲν τὴν Ἰσίδου
ὕψ' ἐλλώων, ἑὸν αἰγυπίων ὃ Σώθιν (pro quo ali-
bi, apud eundem, Σώθιν legitur) ἐστὶν ἀστρων τὸν
Σείριον, Ἰσίδου νομίζουσιν. Homerus: ἔστιν ἀστὴρ,
Iliad. λ'. ὃ τῆς ἡελιγόνης κύων, Lucia. de quo Didy-
dymus ad lib. Iliad. x. Nonn. Dionys. lib. 47. Sirius ali-
quando pro Sole accipitur, Diod. S. lib. 1. Plut. de Iside.*

Σει.

Cap. 4.

πεντεκαίδεκα μοιρῶν ὑπὸ ἀρχαῖαν] *sc. σελήνην:
quindecim gradibus confectis; id est, quando 15. parti-
bus à 0 recessit, post 8 tendens ad 8: tum enim ὑπὸ πωγος
esse desinit, ἐστὶν fit orientalis à Sole, secundum Astrologos.
Ptolē. lib. 4. τετραβίβλῃς, cap. ὡς σωμαρμογῶν.
Theon in Arati phænomen. Plin. lib. 2. cap. 14. Interpre-
tatio illa, quæ ἐ. μοίρας pro 15. diebus accipit, locum
habere non potest: quia tum Luna Soli opponitur, ἐπὶ ple-*

num lumen nobis obvertit: tantum abest, ut corniculata appareat. De hoc Horapollinis loco, quidam vir doctissimus, sic ad me: Proponit autor distantiam 15. partium, id est, 15. graduum, non quòd in illo posito duntaxat & cornua sursum tendat; nam revera quum primum illa unico gradu à ☉ is conjunctione discedit, statim respectu nostri cornua erigere incipit, etiamsi nondum appareat: sed dum 30. diebus completis, ait, & deorsum inflexa gerere cornua; cum vulgo loquitur, quod integro mensi 30. dies tribuere consuevit. Supponit autem Solem in eodem posito, quo supra, id est, in Occidente, & Lunam ejus conjunctionem appetentem: tunc enim & antequam ☉ in eodem longitudinis puncto jungitur, cornua sua deorsum inflectit.

Vide infra ca. 66.

τριακοσίῳν ξέ. ἡμερῶν] Plin. lib. 18. cap. 25. & l. 34. c. 7. Janum geminum à Numa rege dicatum scribit, qui pacis belliq; argumento colatur, digitis ita figuratis, ut CCCLXV. dierum nota, per significationem anni, temporis & ævi se Deum indicaret. Fani simulachrum olim etiam ita effingebatur, ut dextra τ, sinistra verò ξέ. literas præferret: quo itidem numerus dierum anni exprimitur. Vide Suid. in dictione Ἰουνταί: Plut. in placitis Philosoph. & Censorin. de die Natali, cap. 6. 7.

Cap. 5.

τ	300.
ξ	60.
ε	5.
τξέ.	365.

εἰδῶλον ἡλίου] Clem. Al. Strom. 5. ὁ δ' ἱεραξ, σύμβολον ἡλίου:

Cap. 6.

*Diod. S. li. 3. πυράδης γδ καὶ ἀναγρετικός. αὐτίκα τοῖς λοιμοῖς νόσος ἤλιν ἀνατιθέασιν. Eusleth. d. Iliad. ἰερεὺς δ' ἰεράται ἤλιν ἀπόλωνι, ἀφ' ἧς τε τὸ *ὄξυ τῆς κινήσεως, καὶ ἀφ' ἧς τὸ ἐξ ἐτυμολογίας συνηγμένον· καὶ γδ ἰετὰν ῥῶον ὁ ἥλιος.

ὄξυωπεν] *Ælian. lib. 10. de animal. cap. 14.*

πολυχρόνιον] *Ad annos usq; 700. idem : quod in dubium tamen vocat.*

Cap. 7. ὑπιάσας] ὡς ἔξ ὑπιάας νέων, *ibid.*

αἷμα] σαρκῶν ᾗ ἡδεται βορᾶ, καὶ πίνει αἷμα, καὶ τὰ νεότεια ἐκτρέφει τοῖς αὐτοῖς, *Ælian.*

Cap. 8. Ψυχῆς Δείβολος] *Cor. mentis quaedam sedes est; in eo enim creditur esse animi virtus principalis, Gr. Nyss. hom. 1. in Pascha. Hippocr. lib. Δεὶ καρδίας, ubi & de animi nutrimento. at Philo, Δεὶ ὀνείρων, Cl. Al. Str. 5. & Galenus (libro, ὅτι τὰ τῆς Ψυχῆς ἦθη ταῖς ἑσώματι κρούσεσιν ἐπεται) cerebrum, animi domicilium dicunt. vide Theodoret. Serm. s. ad Græc. infid.*

ἐκκοεῖ, κοεῖ] *Scholiastes Pindari, locum adfert ex Æschyli Danaidibus, quo idem innuitur;*

Καὶ περὶ αὐτῆς ἐτι λαμπρόν ἡλίας φάος:
ἵως ἐν εἰρώ πρεσμενέει νυμφίος,
νόμοισι θέντων, σὺν κόροις τέ καὶ κόρας
κάν τῷ βίῳ * ἀκορεῖ---

* ἴσ. ἀκορεῖ.

ἀντὶ τῆς κόρας κορώνας. παροτρύνοντες δ' ἐνιοὶ φάσιν, * ἐκκορεῖ κόρας κορώνας. *Quibus verbis an mendum subsit, vide. velut ibid. αἰχμώλω mendosè legitur,*

tur, pro αἰχμῶν, τὸ δὲ τελέζων. De eodem ritu, Æliani Verba lib. 3. cap. 9. de animal. sunt hæc:

In nuptijs olim veteres, audio, post hymenæum Cornicem invocare solitos fuisse; hocq; Concordiæ signum dare ijs, qui liberum quærendorum gratiâ cōvenissent.

Eandem porro continentia laudem cornicibus, quam autor noster, tribuit Naz. parænesi ad Virg. Plutarch.

Gryllo & Ælianus.

κορώναι (inquit hic) ἀλλήλων εἰς ἐπιδοτάται: καὶ ὅταν εἰς κοινωτίαν συνέλθωσι, πάντες φόδρα ἀγαπήσονται. καὶ ἐκ ἀνδρῶν τις μιν γύμνα τῶν τε ζῶας ἀνέδωκε, καὶ ὡς ἐτυχε, λέγουσι δὲ οἱ τε περὶ τῶν ἀκριβέστες, ὅτι καὶ ἀπράντοι τὸ ἕτερον, τὸ λοιπὸν χρησιμεύει.

* idem de turture scribit
Basil. M. homil. 8. in Hexaem. Clem. Al. Strom. 2. Naz. car. ad Virg. parænetico.

μιά κορώνη] Non alienum ab hoc loco, quod ibidem legitur: οἳ τε ἐδρας πῆσες καὶ ὀρνίθων πῶς φυλάττοντες, ἐκ δὲ σύμβολον εἰς μαντείαν ὁπλίσουσιν εἶναι φασιν, εἰ πακῶσοιτο κορώνη μία.

αὐτοῖς] ὁ καὶ θάρσ, ἀθηνυ ζῶόν ἐστιν, &c. Ælian. lib. 10. cap. 15. Plut. lib. de Iside, duobus in locis. ijdem, Scarabæum viris bellicosus sculpturam annuli fuisse, inquirunt: quod maribus prorsus universis pro patria pugnandum sit. Ammian. Marcell. lib. 17. per virtutem naturæ vocabulū pandunt: quia mares nullos posse inter has alites inveniri, rationes memorant Physica.

Cap. 16.

βοὸς] ὄν, secundum * Suidam; qui, idem vocabuli etymo confirmat.

* Sicut supra locum Plinij, lib. 11. cap. 20.

σφαγεῖσθαι] Præter Plut. & Ælianum, nisi quod locus apud illum mendosus, Euseb. lib. 3. Evang. præparat.

rat. idem adfert è libro Porphyrii $\omega\epsilon\lambda\iota\tau\eta\varsigma\ \tau\eta\varsigma\ \tau\eta\varsigma\ \epsilon\mu\psi\upsilon\chi\omega\nu\ \delta\iota\sigma\chi\eta\varsigma$, ubi Ægyptios, etiam Cantharum sive scarabeum, tanquam vivam Solis imaginem, coluisse, scribit: $\alpha\lambda\gamma\upsilon\pi\tau\iota\omicron\iota\ \gamma\epsilon\sigma\epsilon\phi\theta\eta\sigma\alpha\nu$, $\omega\varsigma\ \epsilon\iota\kappa\omicron\nu\alpha\ \eta\lambda\iota\alpha\ \epsilon\mu\psi\upsilon\chi\omega\nu$.

$\alpha\iota\lambda\upsilon\rho\omicron\nu$] Gell. lib. 20. cap. 8. ælurorum oculos ad Luna vices (inquit) aut ampliores fieri, aut minores. illud, $\epsilon\nu\ \pi\alpha\nu\sigma\epsilon\lambda\omega\omega$: hoc, $\epsilon\nu\ \tau\alpha\iota\varsigma\ \mu\epsilon\iota\omega\sigma\epsilon\iota\ \tau\omicron\ \alpha\varsigma\epsilon\varsigma$, Plut. Similia de Cerope, annal. lib. I. apud M. Glycā: de Ibide, quæ interlunij tempore cæca: $\epsilon\varsigma\ \mu\iota\sigma\tau\epsilon\lambda\alpha$, cuius epar, cum Luna, variatur, Plut. lib. 4. Sympos. q. 5.

$\delta\iota\alpha\ \tau\eta\omega\ \tau\epsilon\iota\alpha\kappa\omicron\nu\theta\eta\mu\epsilon\rho\omicron\nu$] Herodot. Cleiō, $\alpha\lambda\gamma\upsilon\pi\tau\iota\omicron\iota\ \delta\epsilon\ \tau\epsilon\iota\alpha\kappa\omicron\nu\tau\eta\mu\epsilon\rho\epsilon\varsigma\ \alpha\gamma\omicron\nu\tau\epsilon\varsigma\ \epsilon\delta\upsilon\ \delta\upsilon\omega\delta\epsilon\kappa\alpha\ \mu\eta\eta\alpha\varsigma$, $\epsilon\pi\alpha\gamma\chi\sigma\iota\nu\ \alpha\nu\alpha\ \pi\alpha\nu\ \epsilon\tau\omicron\ \pi\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon\ \eta\mu\epsilon\rho\alpha\varsigma$, $\pi\alpha\rho\epsilon\chi\tau\omicron\ \delta\gamma\iota\theta\mu\omicron$. Vide Diod. S. lib. I.

$\iota\beta\iota\varsigma$) καὶ τὰ ἐρμῇ δέ φασι, τὰ πατρὶ τῷ λόγων, φιλεῖται: Aelianus lib. 10. de animal. cap. 29.

Cap. 10.

$\omega\epsilon\theta\varsigma\ \beta\omicron\rho\epsilon\acute{\epsilon}\alpha\nu$) Plut. Rom. quæst. 93. $\theta\eta\lambda\upsilon\ \pi\alpha\nu\ \tau\omicron\ \chi\upsilon\theta\ \epsilon\sigma\iota\ \eta\ \kappa\upsilon\iota\sigma\kappa\omicron\nu$) δεχόμενοι τὸν ἀπηνιώτιω, ὥσπερ τὰ δένδρα τὸν ζέφυρον, Ægyptij perhibent, totum vulturum genus esse fæmininum, $\epsilon\varsigma\ \text{concipere Subsolani flatu excepto}$; sicut arbores Favonij admissio spiritu. Aelian. lib. 2. cap. 46. Vulturem non nasci ma-

rem adiut : quam rem non ignorantes hæ bestia, pullo-
rumq; solitudinem ac inopiam timentes; ad gignendos
pultos talia machinantur: adversæ Austro volant: qui si
non spirat, ad Eurum ventum oris hiatu sepandunt;
spiritus venti influens, ipsas implet. Vide Basil. M. ho-
mil. 8. in Hexaëm. Mich. Glyc. annal. lib. I.

ἡ γ' ψ] ὁ γ' ψ, masculino genere, utuntur alij scri-
ptores, Levit. 11. Deut. 14. Job. 39. Basil. M. homil. e-
ād. Aristot. 6. hist. animal. 5. Plut. Lucian. Xiph. &c.
αὐτὸ μόνον] duntaxat: ita loquitur Lucian. Somnio.
& Philopassim.

ἔστι τὸ καὶ ἄλλα ἡρὴν ὀρνέων] Ita malim cum Aug.
Cod. legere, quàm cum Interpretibus γ' π' ὦν: quanquā
non sim nescius, Aristotelem duo vulturum genera fa-
cere, 8. hist. animal. 3. τῶν δ' ὁ γ' π' ὦν (inquit) δύο εἰσὶν
εἶδη, ὁ μὲν μικρὸς καὶ ἐκλευκότερος & : ὁ δ' αὖ μέγας καὶ
σποδοειδέτερος &. Plin. lib. 10. cap. 6. vulturum præ-
valent nigri. Ceterùm, aves cohortales quoq; vento cō-
cipere; autore est Columella, lib. 6. cap. 27. Plinius lib. 10.
cap. 61. Quidam & vento putant ea (scil. ova hyp-
enemia) generari: qua de causa etiam zephyria
appellantur. Aristot. lib. 6. hist. animal. cap. 2. Ζε-
φύρια δ' καλεῖται τὰ ὑπὸ ἰσχυρίᾳ ὑπὸ ἰσχυρίᾳ, ὅτι
ὑπὸ τῷ ἱερὶνῷ ὄρει φαίνονται δεχόμενα τὰ

ξίφορος χυεῖς
ἱπποα.

πνύματα αἱ ὀρνίθες. *Augustinus lib. 21. de Civ. Dei, cap. 5. In Cappadocia etiam equas vento concipere, eosdemq; fœtus non amplius triennio vivere scribit. De quo & Varro lib. 2. cap. 1. & Plin lib. 8. cap. 42. Ælianus oves non ignorare ait, Boream & Austrum non minus, quàm qui eas ineant arietes, earis fecunditatem promovere; & illum quidem ad masculæ sobolis generationem, hunc femineæ efficacem esse; ideoq; pro sexus desiderio, ad alterutrum ventum in coitum se se obvertere, lib. 7. cap. 27.*

γυπῶν ἢ ὑπώεμιον] *id est, ὑπ' ἀνέμου ὀχυρομύρων*: at vulturum, qui ex vento concipiunt, ova ad gignend. absq; negandi particula, cum m. s. rectius legeris. *Phasianinus*; Vulturum autem, in aëre coitum facientium sub vento, ovorum generatio ad procreandum fit.

ἄλλα χυη ὀρνέων] οἷον ἀλεκτρίδος, πέρδικου, περὶ σερᾶς, τῶν τε, χλωδός, χλωαλώπικου, gallinæ, perdicis, columbæ, pavonis, anseris, chenalopecis, *Aristot. Plin.*

ἐκ ἐπὶ τῷ πρὸς ζωογονίαν] γίνεσθαι γὰρ τὰ ὑπώεμια γόνιμα, ἐὰν ἐν τῇ κατὰ τὸ ὀχυρῶν ὑπὸ τῷ ἀρρενέῳ, *Aristot. 3. de Gener. anim. 1.*

ἀφ' ἧ καὶ] *Phasianinus*, atq; etiam exinde in omni

mnidead observant, vulturem subscribendo.

συνεσάναι] *Phasianin*. Ipsis etenim Ægyptijs mundus ex hujusmodi consistere fœminis, non verò masculis, videtur.

Cap. 12.

ἄρσενοθήλεις] *Phasianinus*, hermaphroditi :
 qui sunt Philoni ἀνδρόγυνοι & γύνανδροι *Plut.*

μητέρα τῷ σελιῶνι τῆ κόσμου καλεῖται, καὶ φύσιν ἔχειν ἀρσενόδουλον οἶον, Luna matrem mundi appellant, & naturam ex utroque mixtam sextui ei assignant. *Ampionius in lib. Aristot. de Interpret.* καὶ γὰρ εἰ ἀρσενικῶς αἰγυπτιοὶ τῷ σελιῶνι ὀνομαζέμενοι ὠθεῖται : ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν γλῶσσαν αὐτῷ παρεβάλλοντες, ἔχ' ὑπὸ ἐλάττω μορφοί, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῆς φωτισθῆναι. διὸ καὶ ἐν τῇ συμποσίῳ τῆ Ἀριστοφάνους λόγος τὸ μὲν ἄρρεν τῷ ἡλίῳ παρομοιάσκειν, τὸ δὲ θῆλυ τῇ γῇ, τῇ δὲ σελιῶνι τὸ ἀρσενόδουλον. *Naz.* εἰσέχθη τις ἡμῖν καὶ μαρκίαν & θεὸς ἀρσενόδουλος, *introducitur nobis est Marcianus etiam Deus, masculo fœmineus.*

ἐγκόσμιον] *Mundanū*, seu qui in mundo est, propriè significat. *Phasianinus*, Deum totius orbis, *Bernardinus* planè omisit.

Cap. 13.

κόλυμβον] *urinatorem*, *natatorem*, κόλυμβη-
 τῶν ἐν ὕδατι, *Ælian.* ἐν ταῖς ἀποδύσεις ταῖς καλ-
 ωτάτω μελιόντα, *idem.* κυβιστῶν, *Naz.* *Phasianin.*
stagnum.

κυνοκέφαλον] *De Cynocephalo*, *Arist. lib. 2. hist. anim. cap. 8. Aelian. lib. 4. cap. 46. de animal. lib. 6. cap. 10. Diod. S. lib. 3.*

Cap. 14.

ἐπειδὴ οὐ β' . χῶρας] *totidem sunt linguarum idiomata*, *Epiphanio autore, lib. I. contra hæres.*

γράμματα Ἰπταμνίων] *Ptolemæis regnanti-
 bus. Aelian.*

ἐξμῆ] δι' ἐκτὴ τῷ παιδαίων ἢ τῷ τεχνῶν, *Diod. S. lib. 1. sect. 2. γραμαπικῆς ἢ μωσικῆς, Plut. de Iside.*

ἄεγον] *Lib. m. f. ἄετον, quod probo. ut sit hic sensus; Cynocephalum neq; piscibus, neq; pane vesci*

ορεῖ], ichtyophagi, panē ē piscibus con-
ficiunt. *ritas, Plin. docet lib. 7. cap. 2. qui idem lib. 18. cap. 11.*

Ὁσφρεαρίj panis meminit. *Strabo lib. 15. pisces ad Solem assatos, in mortarijs, quæ ē ceterorum vertebris fiant, ab Oritis illis tundi; atq; inde, frumento paululum admixto, panem confici scribit:*

* πλιτταρι. οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσιν ὅλμοι, ἐν οἷς * πλίσσεται τὰς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ καλοπλήσαντες: εἰτ' ἀελοποιοῦν, σίτε μικρὰ κατεμύζαντες.

Athenæus lib. 9. ex Mnesimacho, inter piscis species, ἄετος quoq; ponit. Phasianinus Argum piscem accepit, quem nullus reperio: ἄετ & verò apud Aristotelem, aliud. Bernardinus totum hunc locum, ut alibi alia (vitio forsan exemplaris) prætermisit.

καθάπερ καὶ οἱ ἱερεῖς] *Piscem odij, ἔμύσας, seu (ut Horapollon noster) rei abominandæ, ἔμύσας, symbolum fuisse apud Aegyptios; Clem. Al. Str. 5. Plut. lib. de Iside ostendit: unde piscium esu abstinuissent Sacerdotes, nihil mirum. idq; cū alias ob fabulas, inquit Clemens, Str. 7. tum potissimum, ὡς πλάδα ἐν ἡλίῳ σάεκα τῆς τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ ζῴων ἐξέσεως. Sua etiam ætate piscibus Aegyptios Sacerdotes abstinuissent, scribit idem Plut.*

Plut. lib. 8. Sympos. q. 8. (quod apud Interpretem desideratur) Θ , * piscium nullum immolari, nullo rem sacram fieri. Piscem coluerunt Syritanquam Deum. Diod. S. lib. 2. Lucia. de Syria Dea.

* ἰχθύων θύσε-
μι Θ εὐδεις, εὐδὲ
ἱερὸν σιμ Θ .

Φειτομῶ) Philo Φεὶ Φειτομῆς. Cl. Al. Str. r.

ἵνα ᾧ μὴ δυνάτερον τὸ ὕδωρ) Lacuna in m. s. eadem, Θ lectio, forsitan restituenda hoc modo; ἵνα δὲ μὴ δυνάτερον τὸ ὕδωρ πεκαταρρύη: κατὰ σκευάσματα ὑπάρχῃ, δι' ὧν Θ c. Phasianinus, Ne verò latius aqua utiq; decurrat, ne verus restrictius: preparatio- nes quedam ibi fiunt, per quas aqua ipsa ad horologium defluit: ambobus etenim preparamenti opus est.

Cap. 18.

Φυμὸν) Furorem, Phasian. Animum, iram furorem, Bernardinus, quā vox Græca sit πολύσημος. Elias Cret. episc. Leo sic est à natura comparatus, ut Θ iracundia, Θ vitæ solivagæ studio, Θ abhorrente à societate sui generis animantium instituto delectetur. Quæ ad verbum leguntur homil. 9. Bas. M. Θ annalium M. Glycæ lib. I. ubi lacunam p. 68. è Cod. Aug. sic exple, καὶ ὅθεν τοῖς παθαινομένοις ἡ ὑγεία προσηνέται. Plura de Leone vide apud Aristot. Θ Aelian.

Cap. 19.

κεφαλῶν ᾧ ἔχει μεγάλῳ) Oppian. lib. 3.

---μεγάλῳ διέτεκόσῳ

ἄμμα δ' αἰγλήεντα --- id est,
Fulgentes oculos, capus immetensum.

ὥρⓈⓈ) *Plut. lib. de Iside, Ωρίωνα τὸν Ωρον dicit:*
lib. s. Sympos. q. 4. τὸν ἐνιαυτὸν δὲ χαϊκῶς ὥ-
ρⓈⓈ λέγεσθαι, ut Diod. S. lib. I. qui inde, Τὰς κατ' ἑ-
τⓈⓈ ἀναγραφὰς, ὡς γραφίαις περὶ σαγορεύεσθαι,
inquit. τὸν δ' Ὄρον μεθερμηνεύοντες φασὶν ἀ-
πόλλωνα ὑπάρχειν, ibid.

ὥρῶν κρατεῖν) ὥρⓈⓈ, *quatuor anni tempora; O-*
lympi janitricēs Homero: πυλωρⓈⓈ γῶ, Lucian. Un-
de Janus apud Ovidium,

Præfideos foribus cæli cum mitibus Horis,

Et redit officio Iupiter ipse meo.

Homericus,

Iliad. 9.

αὐτόμα) Δὲ πύλαι μύκον ἔραν, ἃς ἔχον ὥραι:

Ταῖς ἐπιτέτραι μέγας ἔρανός ἔλυπός τε,

ἥ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφⓈⓈ, ἥ ἐπιτεῖναι.

Cap. 18.

ἀλκλῶ γῶ γράφοντες) ἀλκῆς μὲν σύμβολον καὶ
 ῥώμης αὐτῆς ὁ λέων, *Clem. Al. Str. s. proverb. 30.*
 σκύμνⓈⓈ λέοντⓈⓈ ἰχυρώτεσⓈⓈ κτλῶν, ὃς ὄκ
 ἄποσρέφε) εἰδὲ κατὰ πῆσιν κτλῶⓈⓈ. *Quid verò sit*
ὁσμὴ λέοντⓈⓈ, Jobi 6. capite: docet Scholion m. s. è
Chrysost. δυσῶδες γῶ τῆρ τὸ θηρίον μετ' ὑπερ-
βολῆς: ἐπεὶ δὲ γῶ ἔχει τλῶ ἀπὸ τῆς φύσεως πλεο-
νεξίαν, ἐτέρως αὐτὸν τῶ ἄλλων φανλότερον ἐ-
ποίησεν ὁ θεός.

ἀνέω γότⓈⓈ) *Plut. oculos Leonis dormientis sufful-*
gere, dormire autem momento temporis, ait. 4. Sympos:

q. s. vide Aelian. lib. 5. cap. 39. de Animal. & Etymolog.

τῖς κλήδροις τῷ ἱερῶν) Plut. κὶ τὸν λέοντα ἱμαῶσι, κὶ χάρσ-

Cap. 19.

μασι λεονταίοις ἑλὼν ἱερῶν θυράματα κοσμεῖσιν. ὅτι πλημμυρεῖ Νεῖλος,
ἡ λίστα πρῶτα συσπαραχθῆναι λέοντι. id est.

Et Leonem venerantur, ritibusq; Leoninis januas
templorum ornant: quia Nilus exundat (ut seq. etiam
cap. noster autor asserit)

Titanis primum currit angente Leonem.

φοβερὸν) Amos 3. λέων ἐξούξει): καὶ ἴς ἐ φσ-
βηθήσει); Leo rugiet, quis non timebit?

Cap. 20.

Νεῖλος) de hoc Strabo lib. 17. Plin. lib. 5. cap. 9. sic
autem dictum volunt, siue παρόσον νέων (ἥτις ἐν νιῶ-
σιαίαν) ἰλυὸν φέρει, quo alludit Plut. lib. de Iside.
Non. Dionys. lib. 3. Heliodorus Tricæ episcopus lib. 9.
Aethiopicôn. seu Δπὸ Νεῖλεως, ut Diod. S. lib. 1. ὃς
μὲν μάχῳ ἐκίλισεν δὲ κεραῖν: seu Δπὸ τῆς νάειν λαιῶς,
ὃ ἐστὶ ρεῖν καὶ συσπαραχθῆναι: seu deniq; ὅτι κατ' ἔτα
πλημμυρῶν, ὡς ἐμυρὸν χρόνον νεάζειν δοκεῖ,
Schol. Theocr. Idyll. 7. Diphthongo cur scribatur; Eu-
stathius ad V. 224. Dionys. Periegetæ indicat:

Cap. 22.

τὸ γὰρ Νεῖλος, καὶ τὸ πλὴν δυνάμει τῶν ἐν αὐτῷ στοιχείων, ποσὲ μόνον τὸν τῆς ἀειμον
σωτελεῖ, ὁ πόσος εἰς τὴν αἰὶ καὶ ἐναιλὸν ἡμέραν: καὶ ἔτω δεικνύει, ὅτι ὁ Νεῖλος καὶ εἰρ-
μόνιν αὖ φέρεϊ).

γ	50
ε	5
ι	10
λ	30
ο	70
σ	200
τξέ.	365.

χολέδρας] χολέδρας, ὑδάτων δοχεῖα, δεξα-
μεναι, Ammon. ἀγωγοὶ ὑδατῶν, Herodian. ὑδρα-
γωγοί, Sirac. 24. ὑδραγωγεία, Strabo lib. 5. ὑδρα-

γάγια, Harmenop. σωλιῶες, & ὑδρορρόαι Basil.
 αὐλῶι σωλεινοειδεῖς, Philo. In Glossario, Canalis,
 ερενεξ : quod emendo, εῶς, ῥύαξ. Est autem χο-
 λείδρα compos. ὡς τὸ κοιλὸν, ἢ τὴν ἑδραν, intu-
 bos cavatum, Siphon. vel ὡς τὴν χύσιν, unde χο-
 λάδες etiam dicuntur secundum m. s. Lexicon Aug.
 τὰ ἑντερεα. Phasianin. sedes communes.

ὧδ' εἰσαγωγεῖς] κερνερς, Basil. hinc, aquam per
 tubos sive canales illos ductam, εἰσαγωγίμον ὕδωρ
 idem Strabo vocat.

ἀφ' ἧ] Phasianin. quī mos in hodiernum usq;
 diem etiam num apud eos firmus perdurat, qui
 vota pro humoris & aquæ abundantia suscipiūt.

Lucian. de
 Saltat. Plut.
 de oraculor.
 defectu. Stra-
 bo lib. 9.

μέση τῆς οἰκουμένης] Medium terræ sive ab aquilis,
 seu à corvis, seu ab oloribus esse inventum, qui ab extre-
 mis illius partibus eo convolarint, ubi templum fuerit
 Delphicum : fabulantur Græci ; quem inde ὀμφαλὸν
 γῆς, Pindarus, Pyth. ode 8. εἰ 11. Nem. ode 7. Euripi-
 des Medeâ, eosq; secutus Plato, lib. δ' πολιίων, id est,
 terræ umbilicum, dixit. Hinc μεσόμφαλῳ ἑδρα ἔ
 ἀπόλων, apud Clem. A. ex eod. Eurip. Sic μεσόμ-
 φαλον ἄστρον ὀλύμπου, est aries Nonno. Dionys. lib. 1.

Cl. Alex. Pro-
 repret.

hac figura significare scribit. neq; tamen quicquam impedit, eâdem Ægyptum notatam, quam cœli imaginem interpretabantur, ut est apud Hermetis Æsculapium, cap. 9. Videtur hac quoq; zelotypus designatus: et si Horapollinis verba id non clarè exprimunt.

φυλακτήριον] ἀλεξητήριον, ἀντιφάρμακον, παρειαπτον. Cap. 24.

ἀπλαστον] ἢ ἀδιατύπωτον, Philo. παρδίον μὴ ὅξ- Cap. 25.
εικονισμῶρον, Exod. 21.

ἀνεωγότας ἔχειν] Plut. lib. 4. Sympos. q. 5. Ἀλιᾶ. Cap. 26.
lib. 13. de animal. cap. 13.

γλῶσσαν] σοφῆς ὀρχητηγὸν ἰωῆς, Non. D. lib. 26. Cap. 27.

λόγοι τὲ] ἐν ἀνθρώπῳ δὲ ὁ λόγος ἐν δυνάμει, ὁ δὲ παρφορικὸς: καὶ ὁ λόγος οἰ-
αίς πηγῇ, ὁ δὲ γεγανὼς ἀπ' ἐκείνης ρέων: καὶ τὲ μὲν ἐστὶ χάραξ τὸ ἡγεμονικόν: τὲ δὲ κατὰ
παρφορῶν, γλῶττι καὶ στόμα, καὶ ἡ ἀλλήλων φωνῆς ὁργανοποιία, Philo lib. 3. de Moise.

Aristoteles illum τὸν ἐν τῇ ψυχῇ, hunc* τὸν ἔξω λόγον *τὸν ἐν παρφο-
εἰς Plut. λεξι-
κόν, Demosth.
H. Vnolph. I.
socr.
vocat, 1. Analyt. post. 8. Vide Basil. M. homil. in prin-
cipium Joannis, & Naz. definit. Jamb. Ælianum libro
10. cap. 29. de animal. His quidam addunt λόγον ἐγ-
γράμματον, cujus hic manum Horapollo symbolum fa-
cit; quam ἐγγραφον αὐδὲ ex Nonno dicere possi-
mus: nam & scribendo, idq; manus ministerio, sensa
mentis exprimimus.

αἰέ] χίλια ἐνενήκοντα πέντε.

ὕφαμον] *Cruore suffusum. Huc pertinent illa Græcorum phrasæ φόνικόν βλέπειν, Basil. M. φοβερόν, ὑπόκριν, ἱπμόν, δειμόν, ὀφθαλμόν, Lucian. Aristoph. λαυραπὸν ἀποβλέπεισθαι, Philo. λαυρηθὸν ὄραν, & similes. Genes. 4. ἰναλίσουν· ἔπει(ε)τὸ πατρὸς σου; dicit Caino Iehoda: & Iacobus Lea Racheliq, ὁρῶ ἐργάζεσθαι πατρὸς σου τὸ πατρὸς ἡμῶν, ὅτι ἐκείσε πατρὸς ἐμὲ, ὡς ἐχθρὸς καὶ τελευτῶ ἡμῶν, ibid. 33. & 1. Reg. 18. de Saulo dicitur, καὶ ὡς Saul ἀποβλεπόμεθα τὸν Δαβὶδ τὸν υἱὸς ἡμεῶν ἐκείνης, καὶ ἐπείκεινα. Quo sensu Latini etiam, torvè aspectare, torva tueri, oculis torvis tueri dicunt.*

ὀφθαλμόν] *Nam & oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti simus, loquuntur, Cic. 1. de Leg. Sunt q; animi tanquam fores, Polemoni: quos cor sequi, ὄμμασι καὶ καρδίῃ ἐσπέτα, dixit Theologus. Notum est illud Comici; Non innueram: & apophthegma sive Isocratis seu Periclis. (utriq; enim Plutarchus tribuit) de oculorum continentia: Cui simile illud Xenocratis: qui negabat quicquam referre, pedes né an oculos in alienam domum defigeremus, apud Ælian. lib. 14. Var. hist. cap. 42: qui, cap. 22. ejusdem libri, exemplum adfert eorum, qui oculorum nutu & manuum gestu, quum per tyrannum colloqui non liceret, animi cogitata, alij alijs, aperuerint.*

Cap. 28.

τριετὺς χρόνος] *Hanc & humanæ stature mensuram dicunt, quæ, annos tres nato, media sit. Basil. M. homil. 10. hexaëm. τριετὺς τὸ παιδίον: ἐμέτησεν ὁ πατήρ, οἷδεν ὅτι τὸ διπλάσιον τὰ τέταρτά μέρη & ὅτι ἀπαλήψεται ἐν τῇ τελειώσει.*

Φωνὴν ὅ μακροῦθεν] *Sonitus ē tonitru ex eo sunt genere, quæ sanè nullo modo pingi possunt. Sed quum in obeliscis, qui Romæ supersunt, multæ conspiciantur imagines rerum nec naturalium nec artificialium; quæ quid sibi velint, hodiè nemo facile dicat: fieri potest, ut ea mutuo inter Ægyptios ac tacito consensu de hujusmodi rebus, quæ sub visum non cadunt, acciperentur.*

Φωνὴν] ἢ Φωνὴ pro tonitru accipitur *Exod. 9. Ac Physici dicunt, fulgur tonitru posterius erumpere, ut sanguis vulnus sequatur: prius tamen videri; auditu sonum expectante, visu lumini occurrente, Plut. lib. ad princip. inerudit. Plin. lib. 2. cap. 14.*

βροντῶν] ἵ μοι φιλοσοφήσεις περὶ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, αἱ βροντῶν ἀπὸ γῆς αὐτῆς καὶ ἀπὸ μικροῦ σπινθήρος τῆς ἀληθείας λαμπρόθυμος; ἵνας ἀτμός ἀπὸ γῆς αἰτί-
 ασις, νέφος δημιουργός; ἢ αἴρῳ πύκνωσιν ἵνας, ἢ νεφῶν τῶν * μανούβιων θλίψιν ἢ (ὕρ-
 ῖξιν; ἵνα ἢ θλίψιν (οὐ τὴν ἀστραπὴν, ἢ ὅτι ἔστι τὴν βροντῶν ἀπὸ γῆς αὐτῆς). ποῖον δὲ
 πνεῦμα στενωπὴν ἵνας, εἴπερ ἔχον διέξοδον, ἵνα ἀστραπὴ θλίβῃ ἵνας, καὶ βροντῇ σπιν-
 θῆρος, Naz. de Theolog. * γὰρ καὶ πυκνωμάτων

ἐπειδὴ γὰρ τέκνα ἔξ ἡδονῶν] *Fortè leg. ἐπειδὴ γὰρ 5. σύμβολον ἡδονῆς εἶναι εἶπομεν: id enim ante dictum est. Phasianinus; Coitum verò indicare volentes: bis sextum decimum numerum pin-
 gunt; maris & fœminæ geminatam voluptatē significantes; quæ illa ætate per coitum filios gignit, ut demonstratum est.*

φοῖνικα τὸ ὄρεον] ὁ φοῖνιξ ὁ ἀράκος, ὄρεον λέγει εἶναι μεγάλους

Herodot. Hist. 2. 100. ἄζωγον ἐν τῇ θαλασσίᾳ. καθ' ἑτη φ'. τὸτο πάσχει, ὃ καὶ φαιδρὸν παρὶς τῷ ἀνάστα-
terpe, ὃ Ἰβλίν. αὐτοὶ γὰρ καὶ οἱ ἑλλῶες περὶ αὐτῆς διηγούσιν, ὅτι παρὰ τὴν Ἰβλίν αὐτῆς, ἔρχεται, περὶ
an. lib. 6. cap. 10. τῷ αἰγυπῶν, καὶ ἀντικρὺ τῆς ἡλιεΐας:] εἰπατε φεῖ, καὶ ἀπὸ τῆς χροῦς αὐτῆς σκώληκες γί-
38. de animal. νῶ:] καὶ αὐτὸς αὐτὸς εἰς πλῆθὸν μεταβάλλει τὸν φοῖνικα. τὸτο δ', ὡς εἰπομῃ, μετὰ ἑτη φ'.
at Nonn. Dio-
ἑαθε γίνεσθαι, M. Glycas lib. 1. Annual.

nys. lib. 40.

χελιδίνων ὄρνιν:

Lucian. in

Naz. 1. ὄρνιν

ἐν Ἰνδοῖς, dicit.

Vide ὃ Naz. carm. parænet. ad Virg. V. 526. Epipha-
nij Physiologum, cap. 11. ejusdemq; Ancyrotum p. 505. u-
bi mendosè, θαυμασάμην δέ μοι ἅπανσι (pro ἔπεισι)

ᾧ τῆς τῆς ἀπίστων ἑλλῶων, legitur. Phœnicem in
Ægypto visum, Tiberio mortē denunciasse; scribit Xiph.

πολυχρονιώτατος] Inde natum proverbium φοί-
νικος ἔτη βιώναι, Lucian. Hermot.

παντῶν γὰρ Ἰππυβαίνει] Hinc Sol Homero ὡρεί-
ων dicitur, Iliad. τ'. Odyss. α'. Virg. 4. Æneid.

SOL, qui terrarum flammis opera omnia illustrat.

Cap. 35.

πολὺς] Lacuna forsitan inferendum, τὰ τέσσερα πάντα
ᾧ ἔχων, id est (ut Phasianin.) omnia ambiens: vel,
ut Etymologistes, διὰ τὰ ὅλα συνέχει. Nisi pro πο-
λὺς sit legendum πολυόφθαλμος: id enim Græca
lingua esse Osirin, quo Solem intellexerint, affirmat Di-
od. S. lib. 1. quem consule.

ὡς αἰγυπίων] malim legere ὅτι αἰγυπῖος: vel,
λέγοντες γὰρ, ὅτι οἱ αἰγυπῖοι. Id est, Dicuntur siqui-
dem Ægyptij Sole magis gaudere, quàm ceteræ gentes
Phasianinus: Sole namq; supra reliquos mortales,
omnes Ægyptij gaudere traduntur.

ἡ ἱβίς] *Plut. 9. Sympof. q. 3. Mercurium primum Deorum in Ægypto literas inveniffe, inquit ; itaq; Ibin Ægyptios signum facere primæ literæ. (Cur autem cordis symbolum eadem fuerit : colligi potest è pictura illius avis apud Ælian. lib. 10. cap. 29. de Animal.*

ὁ ὃ ἀφύης) *Philo, lib. ὧ εἰ τῷ μέτρομαζ. p. 66. φύσεως ὃ μὴ θεωπαρχέσης, ἀνωφελῇ πάντα, &c. Xenocr. εἶπε παρ' ἐμοὶ πόκε εἰκνάπτε).*

ὁ μαθὼν γράμματα) *Menand. λιμὼ ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώποις τέχνη.*

ἱερογραμματεῖα) *Sacri scribæ apud Ægyptios etiam futura verè predicere poterant ; Suidas, è lib. 2. Originum Fl. Josephi cap. 5.*

ὥσπερ οἱ κυῶες) *Plut. problem. Rom. q. 51. ἀτενίζει) Recitat idem Plutarchus (εἰ Aelian. l. 7. τ. 13. de animal.) exemplum canis, Cappari, qui sacrilegum Athenis in Æsculapij templo prodiderit.*

ἐλαφρότερον) *μακρόν, Aristot. 3. de part. animal. 12.*

δεχλὼ ὃ ἢ δικαλὼ) *Thebis simulacra fuerunt de dicata iudicum manibus carentium ; εἰ princeps iudiciū oculos in terram deiektos habens : quo innuebatur, justiciam donis εἰ alloquijs non esse obnoxiam, Plut. de lsi- de. Vide εἰ Diod. Siculum lib. 1. scēf. 2.*

Cap. 41.

πασοφόρων) Diod. S. lib. i. pag. 18. πασοφόρων meminit: ut Plut. lib. de Iside, ἱεροφόρων ἢ ἱεροσόλων, λινὰς ἐδῆτας φορέντων, ubi τὴν λινოსολίαν solam Isiacos facere negat; ut nec barbâ palliόq; graves, illicò sint philosophi.

Cap. 42.

ὠροσκοπον) Horoscopum, Phasianinus.

ἀλλ' ἐπειδὴ) Sed ob id, quia hominibus ab ipsis horis ac temporibus tribuuntur, Phasian.

ὑδωρ) Sacerdotes, qui sunt maximè observantes legum, lustrandi sui causa aquam inde petunt, unde Ibis biberit; quod infectam aut insalubrem nullam hæc aquam tangat avis. Plut. de Iside, 3 lib. de solertia animal. Aelian. lib. i. c. 45. de animal.

πῦρ) καθαρτήριον τῆς φάλης ὕλης καὶ μοχθηροῦ, Naz. ejus θυμιατήριον, id est, acerra, fuit symbolum, ut aquæ phiala.

Cap. 43.

μῦς ☉) Plutarch. μῦς ☉: vide notas ad caput 14. ☉ Lucian. de Syria Dea.

Cap. 44.

κενοποιόν) καμνοποιόν: Phasianinus, Essetq; perinde, ac rem novam & inusitatatam moliri, si quis sacerdos id facere tentaret: nam pisces apud eos se invicem absumunt, ob id odio summo perè habiti.

ἀλλη-

ἀλληλοφάγον) Nemes. de Nat. hom. ἢ γδ ἢ τῷ
 ἰχθύων φύσις ἀλληλοφάγος &c; p. 23. quē vide.

Cap. 45.

ὁ ὄφεις) Eriphan. contra Ophitas, serpentem caput
 inprimis munire testatur, non nescium, ὅτι ἐν τῇ κεφα-
 λῇ αὐτῆς ἢ πᾶσα ζωὴ αὐτῆς τυγχάνει.

ταῦρον) ὃς βασιλεύει τῷ ἡμέρων ζώων, Macar.
 homil. I.

Cap. 46.

μηδέποτε ἔθήλεως ἐπιβάλλειν, μὲν σύλληψιν)
 διδάσκουσθαι ὁ ἀνὴρ, inquit Philo, καὶ ἀτελεῖς γονάς, ἀκαίρους ἢ ἀμύσε χάριν ἡδονῆς,
 περὶ τοῦ φιλῆδονοι μὴ γδ, σὶ μὴ σποράς ἐν καλῶν, καὶ τὰ διαμαντίζοντες γλῶσσαι, σω-
 ἔχοντες γυναικῶν: ἀλλὰ θηράτορες, συνῶν ἡ τρεῖς γυναικῶν, πλὴν ἐξ ἐμιλίας ἀπὸ λαοσιν.
 Zenobia certē, Palmyrenorum regina, eam fuisse casti-
 tatem, scribit Treb. Pollio, ut ne virum suum quidem
 sciret, nisi tentatis conceptionibus.

τεάγος) ἡ γέμνη αἰπολίας, Proverb. 30. τὸν
 τεάγον ἀπεδέωσαν, διὰ τὸ ἡρηνικὸν μόριον, Di-
 od. S. lib. I. hircum Mendesiū coluerunt, Clem. Al. Pro-
 trept.

Cap. 47.

ὄξυγα) Ita rectē Cod. Aug. non, ut in G. Morelij
 m. f. (quod Picrius tamen probat lib. 25. hieroglyph.)
 ὄξτυγα. Hæc fera olim in vivarijs, ad quadrimum
 usq; alevatur: Columella lib. 9. cap. 1. Cornu etiam ejus
 animalis in militia mirificus erat usus, διὰ τὸ μέγεθος
 καὶ τμητικόν, Diod. S. lib. 3. (ubi ὄξυχων, mendosὰ pro

Cap. 48.

ὄρυγων, legitur) ἔ Azatharchides. Oryx Aristoteli
μονόκερως est, lib. 3. de part. animal. cap. 2. ἔ l. 2.
hyst. animal. cap. 1. Oppian. lib. 2 Cyneget.

ἔστι δέ τις δρυμοῖσι παρίσι ὄξυκερως θήρ,
ἀγροῖο θυμὸν ὄρυξ, κρυερὸς θήρεσσι μέλισσα.
ῖνός κερως δ' ὄρυξ ὅ μιν ἵφου διμας αἰδουκτῆρ
ἔ πολλὸν μέζων ---

ἔ.

lib. de solert.
animal.

Ceterum Plutarchus Orygem ea die ἔ hora vocem ait
emittere, qua sidus oriatur, quod Sirium ἔ Caniculam
Græci appellant, Ægyptij Sothin. Cujus sententiæ adsti-
pulatur Aeliā. lib. 7. cap. 8. de animal. Plin. lib. 2. c. 40.

Ἐπὶ ἔ ἡλίου ἄστρῳ) Ad Solis exortum conversus o-
ryx, alvum dei cit, Aelian. lib. 10. cap. 28. de animal.

ἡλῶν] κλινῶν legendum esse, vel è Deuteronomij
cap. 14. liquet: neq; enim oryx volucre, sed quadrupes
est. Phasianinus, Iccircò sacerdotes quoq; solum hoc ani-
mal ex omnibus alijs animantibus absq; jugulatione cō-
edunt.

πὼν] lege πῶν : mox pro ἀνατρεῖσθαι, Phasianini
codex ἀνορύσθαι interpretatur enim labijs defodiēs.

Cap. 51.

μῦαν] τὸ θρασύτατον τῶν ἡλῶν, ἢ ἀναμείσα-
τον, Philo. lib. 1. de Mose. Aelian. lib. 2. de Animal. ca.
29. ἔ lib. 7. c. 19.

ἥ τε κ' ἐργονόμῃ μέλα περὶ χερσὶς ἀνδρομείοιο,
ἰσχανάα δακτεῖν --- Iliad. ε'.
μύρμηκα) De formica industria, Proverb. 6. 30.

Basil.

Basil. M. homil. 9. in Hexaëtm. Aristot. 9. hist. anim. 38.

Ælian. lib. 4. cap. 43. de Animal. πορευτικὸς εἶ; ἀλλὰ

ἔμυρμηκ ♂ ἄπολείπη: inquit D. Chrysost. ἡ χυσο-
φορεῖς; ἀλλ' ἔχ' ἔτως, ὡς οἱ Ἰνδικοὶ μύρμηκες. De
his, idem Ælian. l. 16. de Anim. c. 15. ♂ Dio Chrysost.
orat. 35.

χλωαλώπεκα] Ælian. lib. 11. cap. 38. vulpansfe- Cap. 53.
rem φιλότεκνον ♂ ipse appellat, atq; in tuendis pullis
eandem, quam* perdix, operam ponere, ac, ut illi elabā-
tur, se venatoribus capiendam præbere, scribit. * de qua Ba-
sil. homil. in
S. Baptisma.

πελεκαῖνα] De hac ave, Physiologus Epiphaniij, ca. Cap. 54.
8. Mich. Glycas annal. lib. I.

κικκφῶν] Hanc ciconiam esse volunt, de qua Philo Cap. 55.
in expositione Decalogi. Basil. homil. 8. in hexaëtm. Phy-
siologus Epiphaniij cap. 25. Aristot. 9. hist. animal. 13.
Ælian. 3. de animal. 23. Illam coluerunt Thessali, Clem.
Alex. Protrept. quòd serpentibus esset infesta, eosq; occi-
deret; Plut. lib. de Iside. Steph. de Urb.

μόνον] Sunt qui meropes idem facere confirment. A-
ristot. ibid. Ælian. 9. de animal. 30. Plin. lib. 10. cap.
30. Legendum ♂ apud Suidam arbitror ♂ μέρπας,
pro ἀερόποδας, in dictione ἀντιπελαργεῖν.

ἵλκει αὐτῷ τὰ πτερά] Τίς οἰκείοις πτεροῖς δια-
θάλλει, Basil.

Cap. 56.

ἰπποπόταμος] *Plut. lib. de solert. anim. Ciconiæ, patres suos alunt: equi fluviales, ut cum matribus coire possint, eos necant. Symbolicè Hippopotamus eidem Plut. lib. de Iside notat impudentiam. Vide Aristot. lib. 2. cap. 7. de animal. hist. Aelian. lib. 7. c. 19. Strabonem lib. 15. & Nonn. Dionys. lib. 26. cujus adeò versus subjiciam, propter consensum cum alijs Scrip-
toribus:*

* Onesticatus

apud Strabō.
etiā in India
nāsci perhi-
bet.

* Aristot. 8.
hist. animal.

* Aelian. l. 5. de
animal. c. 54.

Plin. lib. 8.
cap. 251

--- ἐὼς ἰνδὸς ὑδάσπης.

* κείθι μελαμψήφιδι ἀγξύνρον ὀπλῇ
νήχῃ ὑδάσπης παλαμῇ ἰπποπόταμος ἀλήτης,
οἷον ἐμὸν Νείλοιο θερζήνους οἶμα χαράσσαν.

* καλεῖται βυθίοιο ἐπὶ ὑδάσπῃ ὑγρὸς ὀδίτης,
μηκεδάνες θύνουσιν ἐπ' αἰγιαλοῖο ἢ βαίνει
αἰχμῇ καρχαρόδοντι διασχίζων ῥάχιν ὑλῆς.
ἐξ διερωτῶν ἀρχαῖον ὀνέχων θύω ἀρπαγὴν καρπῶν.

* μ. μετὰ ὅς περ ἅπαντα χυρὸν ἀλλήλα τέμνει,
ἀμνηρ ἀσίτηρ ἀμμοφόρος ἰοκείλοιο.

εἰς τὸ κατώτατον] *Phasianinus*, Itaq; non ab re
Ægyptij iidem ad inferiores sceptri divini par-
tes Hippopotami ungulas duas pingunt: ut vi-
deatur legisse; ὥστε ὁκλόποιοι αὐτὶ αἰγύπτιοι
εἰς τὸ κατώτατον μέγας θεὸς σκήπτρον γράφουσιν
ἄνυχας ἐς; de quo, *Suidæ locum habes supra pag. 160.*

Cap. 57.

ὡσεὶ γεῶν] *De columbis, Aristot. 9. hist. anim. 7. Aelian. lib. 3. de animal. cap. 44. Epiphan. contra Ophitas. Columbas tanquam deos coluerunt Assyrii, Luci.*

ἔχολω ἔχει] *Alas columbæ sibi contingere, Da-
vidilla*

vidille vates exorat. Ita enim solenne est sacris effatis
 obscure Spiritus sancti virtutem nominare: sive quod ea
 avis felle careat, seu quod* pectoris inimica sit, ut testan-
 tur qui id observarunt, Greg. Nyss. de Virg.

Psal. 54.

*Basil. M. ex-
 pos. Psal. 33.

ἐν ὕδασι περιπατεῖν] καὶ κυριότητων περὶ ζώοντος. Cap. 58.

Naz. unde Apostoli Christum in mari ambulantem cō-
 spicati, spectrum esse dixerunt, Matth. 14.

καλίσον] Ita & m. s. & Phasianinus.

ὁ γὰρ βασιλεὺς] Siquidem domus regia in ipso ter-
 rarum orbe unica existit, Phasian. Cap. 58.

μέλιος] De apum natura, Proverb. 6. Basil. M.
 hom. 8. in Hexaëm. Theodoret. lib. 5. de Providentia.
 Aristot. 5. hist. animal. 22. & l. 9. c. 40. Aelian. lib. 1.
 cap. 59. 60. & lib. 5 c. 10. 11. de animal. Plin. lib. 11. ca.
 5. & c. Virg. 4. Georg.

Cap. 62.

μόνον] Animantes aliæ sub duce degunt, ut grues,
 apes: aliæ nulli subdite imperio sunt, ut formice, & alia
 innumera penè genera. Arist. 1. hist. anim. 1.

ἐν τῇς & μέλιτι] ἐργασίας: Phasianinus, ex
 illius itidem apis mellificatione atq; opere assiduo, nec nō
 ex aculeo, operationem variarum rerum, quæ ad usum
 humanum necessaria sunt, atq; potentiam in primis præ-
 parandam esse, statuerunt. Quæ duo ad gubernationem
 civitatis maximè pertinere, & cæteris rebus conducibi-

lora esse judicaverunt. *Ammian. Marcell. lib. 17. per speciem apīs mella conficientis indicant regem : moderatori cum jucunditate aculeos quoq; innasce debere, his signis ostendentes.*

ὄρνον πρὸς] τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν, secundum interpretationem Phasianini.

Cap. 65.

ἐργμ̃] ἐργα, id est, opera, legendum : monet *Pierius lib. 35. hieroglyph.*

Cap. 66.

καθὼ καὶ πρὸς] cap. 4. Hic locus obscurior est, quia autor vocibus ortus & occasus non utitur in eadem significatione, qua astronomi. Sensus amico nostro videtur esse : Luna singulis mensibus viginti octo dies ἐν πλάτει sumptos conspicua est, reliquos verò dies (nam spacium unius mensis integri, cum vulgo, 30. dierum esse statuit) sub radijs solaribus occultatur. Solet enim in regionibus australibus, qualis est *Alexandria Aegypti*, ubi hic autor vixit, altera ferè post novilunium die drursus conspici. Quando igitur mensem exprimit ea figura, qua Luna apparet, dum 28. dies complectitur : numerationis initium à primo apparitionis die facit, signumq; mensis hieroglyphicum eam vult esse figuram, quā Luna die apparitionis suæ ultima representat.

πολύγονον) Οἷα sexaginta ut plurimum parit, *Aristot. s. hist. animal. 33.*

NOTAE D. H. AD II.

LIBRVM HIEROGLYPH.

Horapollinis.

⊖ Eὐν) *Sydera enim pro Dijs olim habita; Philo lib. I. de Monarchia* & *expos. Decalogi; quæ qui coluerint, eos peccasse quidē ait, sed minus, quā̃m qui lapides & ligna, metallum, atq; id genus alia, adorarint.*

Cap. 1.

χρόνον) *De Sole & Luna, ἔσωσαν (inquit) εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιρὸς, καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἔνιαυτὸν, Genes. I.*

νύκτα) *quòd tum stelle maximè sint conspicuæ.*

χειμερίαις) *χειμεριναῖς, m. f.*

Cap. 3.

καρδία φάεγγ⊙) *Secus hys, οἱ τ' οὐ μὴ βάζουσιν, κακῶς δ' ὀπίθεν φρονέουσιν, Hom. τὴν γλῶτταν τῇ καρδίᾳ πλατύντες ἀντίφθογγον, Nicetas.*

Cap. 4.

σόμα) *principium & finem, Phasianin.*

αἰδοῖον χειρὶ) καὶ ἀνάχαρσιν ἣ τὴν σκύθην τοσούτον ὅτῃς σωφροσύνης καὶ τῇς ἀσκήσεως ἔξως κατέχεν, ὡς καὶ κοιμώμενον τὰ χεῖλη αὐτῆς καὶ τὰ αἰδοῖα κρατεῖν δι' οἰκείων χειρῶν. & μόνον γὰρ γρηγορῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπνώτων ἐδείκνυε, πόσης ἀσφαλείας δέον) τὰ τοιαῦτα, *M. Glyc. annal. lib. 3. Clem. Alex.*

Str. s. Plut. lib. de Garrulitate. Πιγράφε) καὶ αὐτὸς
εἰκόσι, Γλώσσης, γαστρός, αἰδίοων κρατεῖν, Laërt.

Cap. 9.

νόστον αὐθρόπε) ob hujusmodi herbe asperum scilicet tetrumq; odorem, quem vix homines ferre possunt, Phasianin.

νωλιαῖς) Semen enim labi (per spinam) è cerebro videtur, Arist. Problem. 56. sect. 10. Autor libelli αὐτὸν γονῆς apud Hippocratem, χωρέει γὰρ τὸ πλείστον τὸ γόνυ δ' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτὰ τὰ ἔατα εἰς τὸν νωλιαῖον μυελόν, Idem, semen facit ἀπόσπασμα ὅλας τὸ σωματῶ.

Cap. 10.

ὄρυγ) forsan hoc etiam loco, ὄρυγ legendū.

Cap. 11.

δεξιέρμοι) dextras jungentes, hoc è. m. s. Aug. reposuimus. Phasianinus, qui se se circumplexi dextris excipiant. apud Aldum ἀξιέρμοι legitur, quod Mercerus expressit.

Cap. 13.

ἀναμέτρησιν σημαίνει) Illis enim numerum comprehendere facilius homines consueverunt, Phasianin.

Cap. 15.

ἰέραξ) ἐσηκεν ἰέραξ ἀναπέτασας τὰς πτέρυγας, ἀκίνητῶ καθορῶν τὰ πρὸς νότον, Jobi 39.

ἐπὶ ἄλλως) πῶς τὸ αὐτὸ, m. s. sensu eodem.

ἀνέμον σημαίνει) ita enim velox in volando, sicut ventus, accipiter perhibetur, Phasianin.

αἰχμή] *Ulcus, Phasian.*

Cap. 19.

ἀκοὴ ζῶγραφεμένη] *Phasian: Audientem quipiam hominem arrectis auribus, seu auditum ipsum pingentes; opus quod futurum est, declaratur. Postquam enim, quæ facturi sumus, audivimus: ad futurum opus nos ipsos accingimus.*

Cap. 23.

σφῆξ ἀεργπετής] *Phasian. Ex crocodilo vespa per aërem volitans quum picta fuerit: nocentem sanguinem vel cadem significat. Quam lectionem agnoscit Pierius quoq; lib. 26. hieroglyph. sed infrà, cap. 44. autor vespam ex equino cadavere nasci ait: Velut etiam Ælian. 1. de animal. 28. Versus apud Suid.*

Cap. 24.

ἰππων ὃ σφίκες χυεῖ, ταύρων ὃ μέλισσαι.

νυκτικόραξ] *νυχτὺς κόραξ, Apolin. Psal. 101. De hoc, Basil. M. homil. 8. Hexaëm. Aristot. 8. hist. animal. 3.*

Cap. 25.

παγὶς ἔρωτα] *Phasian. Laqueus pictus amorem significat, in quo quedam veluti venatio existit: ubi pedicis cupidineis & laqueo amantes irretiti, quodammodo detinentur.*

Cap. 26.

λόγοι καὶ φύλλα] *Descripta folia, codicilliq; Pierius lib. 47.*

cap. 27.

παλαιότατον] *παλαιότης, idem ex m. f.*

γραμμὴ ὁρθή] *vide eundem Joan. Pierium, lib. 37. hieroglyph.*

cap. 30.

Cap. 31. χελιδόνα] de hac, Aristot. 9. hist. anim. 7. Ælian. 3. de animal. 25. Plut. de solertia animal. Plin. lib. 10. c. 33.

Cap. 32. πεισεραὶ μέλαιναν) αἱ πελειάδες καὶ αἱ φάσαι καὶ τὸ τριγόνων γένος, καὶ ὅσα τέττις πρὸς ἀπλήσια, ἢ Ἰπμιξίαν ὃ ποιεῖται πρὸς πολλὰ καὶ ἀναίδω, ἀλλὰ πρὸς ἐν καὶ ὁμόφυλον, Cl. Al. Str. 2.

Cap. 33. ἰχθυόμονα) Idem scribit Aristot. 9. hist. anim. 6.

Cap. 35. ἐκάτερον γὰρ ἀναιρεῖ) uterq; enim necat, exitium affert. (Crocodilo autem insidiari non scorpionem (quod ex hoc auctoris cominatio volunt eruere: nisi locus Æliani huc sit arcessendus, lib. 2. cap. 33. de animal.) legimus, sed * ichneumonem: Plut. lib. de solert. animal. Strabo lib. 17. Oppian. lib. 3. de venat. Diod. S. lib. 1. Plin. lib. 8. cap. 27. secundum quem καὶ ὁ δελφὶν τοῦ κροκοδείλου καταγωνισῆς.

* ἰδρὺς Mich.
Glyc. lib. 4.
Annal.

Cap. 36. ὀσάειον) καὶ γὰρ ἡ γαλὴ ὅσῃν ἔχει τὸ αἰδοῖον, 2. de hist. an. Arist.

Cap. 37. χοῖρον) Naz. - ἐλθροφύων τε συῶν γένος - ἐ Carm. ad Episcopos, V. 41.

πῶς δὲ τε σὺς μονόφωρος ἐμὴν δηλήσας ἀλωῶ.

Vide legem contra fures, apud Ælian. 5. de animal. 45.

Cap. 38. λέοντα) Crebrior enim iracundia ejus, Plin. l. 8. c. 16. σωμαπεγεννήθη ὁ θυμὸς παρὰ λέοντι, Basil. 2. ης, ἀ-

Φασιδρυχάλοισι χολάμυϑ, Naz.

ἐκτοῖζοντα] Phasian. diserpentem. Sed, è ratione, quæ symboli redditur, conjicio legendum ἔξοσειζοντα: Et mox ἔξοσειζομύχας. ἔξοσειζειν propriè significat exossare, ἔξαρπῆν deartuare.

κύκνον] Olorum morte narratur flebilis cantus, falso cap. 30.
(ut arbitror) aliquot experimentis, ait Plin. l. 10. c. 23. negat Ælianus quoq; se de eo quicquam affirmare posse, lib. 2. c. 32. Naz. orat. 2. de Theologia, Et Carmine ad <sup>Cantator cy-
gnus funeris
ipse sui, Mar-
tialis.</sup> Nemesium, V. 309. cantilenam illam cygnum expansis ad auras alis efficere, scribit; quod ore modulari videri possit. Ὀφωνίαν eidem tribuit D. Chrysost. comm. in 2. cap. epist. ad Philipp. Plato Phædone, Arist. 9. hist. animal. 12. Cic. 1. Tuscul. Dio Chrysost. corinthiacâ. Lucian. Timone, Et de Electro.

ἀνδρα] Phasian. Virum, qui radio solari visum hebetaverit, caligantibusq; oculis febrem contraxerit, Et exinde mortuus tandem sit, significantes; cantharum, hoc est, scarabæum cæcum pingunt. hic enim radijs solaribus obcæcatus nonnunquam perimitur. cap. 41.

ἡμίονον] Genes. 36. οἱ ἱάμεν, id est, muli, dicuntur cap. 42.
ab Onan primò inventi, in eremo. ijdem, ὀγεῖς Philoni. Vide Aristot. lib. 2. de generat. animal. cap. 6. Ælian. l. 12. c. 16. Plin. l. 8. c. 44.

Cap. 43.

Quæ puellōs fœminicos] *Phasian.* quæ fœminas primò, mōx mares.

Cap. 44.

ἀρρεν ἱκτεῖ] *Dicant physiologi, εἶναι τὸ μὲν ἀρρεν ἐν τῷ δεξιῶν, τὸ δὲ θήλυ ἐν τῷ ἀριστερῶν, Aristot. 4. de Generat. animal. 1.*

ἐκ γδοτῆτος] *Ovid. 15. Metamorph.*

Pressus humo bellator equus, crabronis origo est.

Cap. 45.

* ἐάν ποτε φρήσῃ-
ται *Ælian. lib. **
2. c. 17. 54.

ἐκ πτερώσκει] καὶ ἐκβάλλει δὲ ἵπῳ ὁ κύσσω
ὁ σμυλὸν λύχνης ἀποσβεννυμένης, *Aristot. 8. hist. animal. 24. ἢ ψηλαφηθεῖσα, Plin. l. 28. c. 7.*

Cap. 46.

Cap. 47.

φύλλον δάφνης] ὀρέγανον, *Ælian. l. 5. c. 46. de animal.* ἐκ τέτων] *Aristot. 5. hist. animal. 19.*

Cap. 48.

τὸν χολὴν ἔχει] *idem 2. hist. animal. 15. πρὸς τοῖς ἐντέροις. Vide supra notas ad lib. 1. cap. 57. Galen. Tomo 3. lib. πρὸς μελαίνης χολῆς extremo, flavam bilem ξανθὴν χολὴν illis tribuere videtur.*

cap. 49.

λίθον] ἀεὶ κίττω, *Ælian. l. 1. c. 35.*

cap. 50.

ὠπίδα] avem tardam, asionem: *Plin. l. 10. c. 22. 23. Ælianus contra φίλιππον asseverat, l. 2. c. 28. de animal. sed solam ex avibus metuere canes, l. 5. c. 24.*

cap. 52.

μὴ ἔχουσα πτερά] *ideò Aristoteli δεξιμόπιερον dicitur, 1. hist. animal. 5.*

cap. 53.

ὁ δόντας] *Volucrum nulli dentes, præter Vespertilionem, Plin. l. 11. c. 37.*

μασῆς] *idem lib. eod. cap. 39.*

διὰ σόματ' ἔλαλῃ) ἄσομ' γ' : *Plin. l. 11. cap. 55.*
c. 26. Arist. s. hist. animal. 9.

νεοοσίαν) ὡς ἄετ' , *Aristot. 9. hist. animal. 31. cap. 56.*
Plin. lib. 10. cap. 3.

ὑψηλότερ') *Jobi 39.*

ὄνεοσός ᾧ πάλιν) *Desepultura Phœnicis, Herodotus Euterpe. cap. 57.*

ἔχιν) *De coitu & partu viperarum, Basil. M. homil. contra fœneratores, de Invidia, & 9. Hexaëm. Ælian. l. 1. c. 24. de animal. cap. 59.*

ἐν τῇ) *deest fortè ὡδ' ἰνι. Phasian. partus tempore. cap. 60.*

σαλαμάνδραν) *τὴν ἑδὲ πυρρὸς λαβήσατο λιγυρὸς, Nican̄d. Alexiph. ζῶον ἐν πυρὶ σκαῖρον, ὃ τὰ πάντα ἀλίσκεται: animal in igne, quo omnia consumuntur, saliens. Naz. in vita Basil. M. & paranesi ad Virg. V. 580. Aristot. s. hist. animal. 19. Ælia. l. 2. c. 31. cap. 62.*

ἐκατέρω) *Phasian. Ipsa enim quum in igne fuerit, ab utroq; capite quos attigerit flammis conficit, ignemq; etiam tactum extinguit. ζῶων autem πυρρῶν, quæ in igne vivant, inde exempta moriantur, meminerunt Philo lib. de Noha, deq; Gigantibus. Macar. homil. 14.*

Cap. 63. ἀσάλακα] *de talpa*, Eriphan. contra Adamianos. Galen. lib. 2. ὡς ἐπέρματ' ὦ. Cl. Alex. protrep. Aristot. 1. hist. animal. 2. Oppian. 1. de venat.

Cap. 64. ἀπερίτρον] Phasian. aditu difficilem, atq; inaccessibleibilem, ἀπερίσιτον.

Cap. 65. Ἰξωλείας] Ἰξοείας videtur legisse Phasianinus, quum ita reddiderit; Hominem cui fraus propria perniciosam relegationem attulerit, cuiq; fuga sua noceat, significare volentes, &c.

Cap. 66. κάσορα] de hoc Ælian. l. 6. c. 34. animal.

Cap. 67. τὸ μᾶλλον ἀκρόντα] Plut. lib. 4. Sympos. q. 5. ὁ ξυκοῖα ἡ δοκεῖ διαφέρειν ὁ λαγὼς: ὡς αἰγύπτιοι θαυμάσαντες, ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἀκολὼ σημαίνουσι, ὅτ' λαγὼς γράφοντες, id est, Celeritate autem exaudiendi lepus alijs videtur anteire. Cujus admiratione ducti Ægyptij, in suis sacris literis, picto lepore, auditum significant.

Φοίνικα] Ovid. 15. Metamorph. Lactantius Carm. de Phœnice. Vide supra notas ad 34. cap. lib. 1.

Cap. 68. τῷ ὠτῶν] Capras auribus spirare, autor est Archelaus (Plin. l. 8. c. 10.) & Alcmaeon; negat Aristot. 1. hist. animal. 11.

Cap. 70. ὕαμναν] de hyæna, Cl. Alex. l. 2. Pæd. c. 10. & Aristot.

stot. 6. hist. animal. 32. hyenam sexum annua vice permutare, negant. Pro autore nostro faciunt Ovid. 15. Metamorph. Ælia. l. 1. c. 25. animal. Oppiã. lib. 3. de venat.

βαῦμα ὃ καὶ τὸ δ' ἄκρῳ περιεστῆσιν ὑμῶν
ἄρσεν καὶ θήλειαν ἀμείβεσθαι λυκάβαντι,

Idest, ut Joan. Bodinus;

Maius eo referunt etiam miraculum, Hyanas

Alternis annis natura iurano dare, ut

Ambiguus fiat modo mas, modo femina facta.

δέρματα] Mirum dictu, si pelles utriusq; contrarie suspendantur, decidere pilos pantheræ, Plin. l. 28. c. 8.

αὐτὴ γ' διωκομένη) Plin. ibid.

Cap. 78.

διανθέντα) Phasian. qui detineatur, quiq; per exigua jactura ab eorum manibus se se liberet.

τ' ἄκρῳ τῆς ὀφθαλμοῦ) de quo Plin. lib. 8. c. 22.

ὁ δ' ἐν γ' ἄλλο) idem confirmat Aristot. 9. hist. animal. 44. autoritate Homeri Iliad. x. Quibus præterea Leo terreatur; vide apud Plin. l. 8. c. 16.

Cap. 79.

Φαγὼν πίθηκον) Plin. ibid.

ἀνδρῶπον ἀπὸ Ἰζωλείας) Phasian. hominem qui ad bonam frugem ob primam relegationē à patria, quam passus fuerit, demum redierit, morigeratusq; inde factus sit. ut rursus Ἰζωλείας in ejus codice scriptum fuisse, existimem.

Cap. 77.

ἔτ' ὅ γ') Phasianinus, Codicis beneficio, lacunam sic explet: Hic enim ab aqua quum exierit, os hi-

Cap. 80.

ans prominentibus dentibus, hirudinibus refertum, gerit: intra quod trochilus, quum voluerit, penetrans ultro citroq; liberè comseat. De quo, Herodot. Euterpe, Aristot. 9. hist. animal. 6. & lib. θαυμασ. ἀκρομάτων, Plut. lib. de solert. animal. Ælian. l. 3. c. 11. & l. 8. c. 27. de animal. Plin. l. 8. c. 25.

Cap. 81. ἰβέως πτερό) Serpentes quosvis Ibidum pennas timere, Ægyptij asserunt: Ælian. l. 1. c. 38.

Cap. 82. δὲς ἔκνῳσκει) Idem Ælian. Leenam quinquies parere inquit, lib. 4. cap. 34. nec non Oppian. lib. 3. Cyneget. Sed Basil. M. homil. 9. Hexæmeri, τὰ δὲ φθαρτικὰ τῶν ἄλλων, ὀλιγοτόκα. ὅθεν λέοντες ἐνὸς μόλις ἢ λέοντα μήτηρ γίνεται: ταῖς δὲ ἀκμαῖς τῶν ὀνύχων διασπαράζοντας τὴν μήτραν, ἔτω πείθειν, ὥς φασι: idq; ex Herodoti Thalia. Quod ipsius experientia testimonio refutatur.

Cap. 83. ἀρχόν) Nec catulus, partu quem reddidit ursæ recenti, Sed malè δὲ γὰρ caro, est. lambendo mater in artus Fingit; & in formam, quæ tantam capit ipsa, reducit.

Ovid. 15. Metamorph. Plut. lib. de amore prolis, Aristot. 6. hist. animal. 30. Oppiā. 3. Cyneget. Plin. lib. 10. c. 63. Fertur etiā Virgilius dixisse; parere se versus more atq; ritu ursino. Gell. lib. 17. c. 10. Aliter J. Scalig. Exote. Exer. 6.

Cap. 84. πρεβοσκίδα) πρενομαίαν, Basil. M. homil. 9.

ταύτη] *Aristot. 2. de part. animal. 16.*

τὸν κεῖον] *Arietem cornutum, & suis grunnitum, horret Elephas. Hoc modo Romani elephantos Pyrrhi, Epirotarum regis, in fugam vertisse, victoriamq; ab illo reportasse dicuntur, Aelian. l. 1. cap. 36. de animal.*

Cap. 85.

χοίρε] *idem Aelian. l. 16. c. 36. Plut. l. de solertia animal.*

Cap. 88.

ἐκείνη γὰρ ὁρῶσα] *malim legere, ἐκείνῳ γὰρ ὁρῶσα ἢ ἐχίδνα, φύγει, hac siquidem, illo conspecto, in fugam vertitur. Theophrast. l. 4. de caus. plantarū, c. 11. ἔκαστα τὰ πρὸς φύσιν τὰς τοφὰς, ἀλλ' ἐκαστοὶς τὰς ἰδίας φύσεις. ὅπερ ἐν πολλοῖς μὲν φανερόν, ἐκ πλείους δ' ἀποφάσεως, ὡς εἰπεῖν τῷ γὰρ γνωρίμων τὰ πρὸς τὰς ἐλάφους, αὐτὸν ἔχεις ἐδίδοσαν, ὑφ' ὧν τὰ ἄλλα θνήσκουσιν. Vide Basil. M. exposit. psalmi 28. Lucret. lib. 6. qui initium verborum Theophrasti sic interpretatus est;*

Cap. 87.

Et magis esse alijs alias animantibus aptas

Res ad vitatationem--

ἐλάφον] *hanc Plutarchus dictam existimat non à cursu, sed serpentes attrahendi facilitate, & πρὸς τὴν ἐλάφου φύσιν. ἀλλὰ πρὸς τὴν ἐλξιν & ὀφews. De qua cervorum natura, præter jam dictos, Aeliā. l. 1. c. 9. lib. 8. cap. 6. Plin. l. 8. c. 32. l. 28. c. 8. Oppian. lib. 2. de venatione.*

*ἐλάφου φύσιν
φύσιν.*

τῆς

Cap. 88. τῆς ἰδίας τροφῆς] Ita m. f. Aug. Phasianinus & Pierius lib. 2. hieroglyph. idest, de victus ratione solicitum &c.

κατορύποντα ὀδόντας) Dentes, deciduos casu aliquo, vel senectæ, defodiunt, Plin. l. 8. c. 3.

τέτρες ὀρύπτει) hætenus m. f. omittis ijs, quæ sequuntur, sensus ejusdem.

Cap. 89. κορώνω) de cujus vivacitate Plut. 4. Sympos. i. & Hesiodus apud eundem, lib. de Oraculorum defectu, Plin. l. 7. cap. 48. Synes. epist. 110. κορώνης ἐνιαυτοῦ ἀγξαι.

Cap. 90. πάριθαλιω) Aristot. 9. hist. animal. 6. Aelian. l. 1. cap. 40. Plin. lib. 8. c. 17.

ὀσμῶ] ὀσμῶ, odorem, rectius cum m. f. Augusto (ut ex iisdem autoribus patet) legeris ; quàm ὀσμῶ, idest, impetum, cum Aldo & Phasianino, cæterisque Interpretibus. Ad pantheram ajunt plerasq; quadrupedes accedere, suavitate odoris illectas, maximè simias, Plut. lib. de solert. animal. Aelian. l. 5. c. 40. 53. & l. 8. c. 6.

Cap. 91. αὐλητῆ] Mulcentur fistula pastorali & cantu Aristot. 9. hist. animal. 5. Plin. lib. 8. c. 32. Aelian. lib. 12. c. 46.

Cap. 92. ἔποπα] ὃν δὴ φασὶ διὰ λύπῃω θρῆνῆαι ἄδειν,
Plato

Plato Phædone. Theocr. Eidyll. 5.

ἐθριμνιτὸν, λακων, ποτ' ἀνδρὸν ἀκίστου ἐρίσδεν:

ἐδ' ἐποπας κύκνοισι --

ἀδῶντον] *Ælian. l. 1. c. 35. de animal. Plin. lib. 22. cap. 21. uterq; adiantum, Callitrichon etiam dici scribit.*

γέρανον γεργοῖσσαν] *De gruum excubijs, Basil. M. homil. 8. hexaëm. Plut. de solert. animal. Aristot.*

9. hist. animal. 10. Ælia. l. 3. c. 13. Plin. l. 10. c. 23. De carundem volatu, Naz. orat. 2. de Theologia, Max.

Tyrius λόγῳ μ'. Cic. 2. de nat. Deor.

κατ' ὄρδινον] *ἐκ περὶ τροπῆς, Basil.*

πέριδικας] *De harum intemperantia libidinis, Plin. l. 10. c. 33. Athen. lib. 9. Ælian. l. 3. c. 16. Aristot. 9. hist. animal. 8. qui 2. de Generat. animal. 5. cum diversetiam generis avibus illas coire, autore est.*

λιμῶν ποτ' ἐνήσκει] *Aristot. 9. hist. animal. 32. Plin. l. 10. c. 3.*

τρέφει δὲ νεοσῶς] *Basil. homil. 8. hexaëm. ex Aristot.*

εἰδότες τὰ μετέωρα] *μετεωρολόγιον, Philo.*

μὴ ἄρα χειμάζει] *Basil. M. epist. 140. m. f. ad Melitium archiatrum, ἡμῶν ἡ ἐδ' ὅσον ταῖς γενέσιν ὑπάσχει, τὰ δυσχερῆ τῶ*

*χειμῶν ὡς ἀφ' ἑνὸς, ἀλλ' ἕνεκα μὲν τῶ ἀεὶ εἰδόμενου τοῦ μέλλοντος, ἐδὲν ἴσως τῶν γενέσιν χεῖρας ἐστὶν, τῶ ἡ κατὰ τὸν βίον ἀντεξέσται τοσούτων τῶν ἐρίων διπλομυανόμενα, ὅ-
τον ἡ τῶ πείσσει δυνάσσει μικρὰ δάν. Nautas quos; observato adis huius so-
latu, tempestatem præcisam effugere, testatur Ælian. l. 3. c. 14.*

Cap. 99. *τεία*] duo, ut plurimum, autore Aristot. 9. hist. animal. 11.

ὄνυχας δὲ πολλύειν] similia de aquilis, Plin. lib. 10. cap. 3.

Cap. 100. τὴν μνηρὸν κάμπτει] ἐν τῷ καθέξειδι, Etymolog. διὸ καὶ κάμπτει] οἷον κάμψε' ἢ κάμψε', ut illa marginis lectio sit Scholion.

Cap. 101. ἀναδείς] Oculos, animi esse indices; dictum jam supra. De quo Aristot. 1. hist. animal. 10. Plin. l. 11. c. 37. Neq; ulla ex parte majora animi indicia cunctis animalibus, sed homini maximè, id est, moderationis, clementiæ, misericordiæ, odij, * amoris, tristitiæ, leticiæ. Contutu quoq; multiformes, truces, torvi, flagrant, graves, * Terent. An. dr. act. 1. sc. 1. transversi, limi, summissi, blandi. Profectò in oculis animus inhabitat. Ardent, intenduntur, nictant, con-

* ὀφθαλμὸς
ἐκείνου
ἐγίνετο πομπὴς
ἐρώτων,
Nōn. Dionys.
l. 5.

nivent. Hinc * illa misericordiæ lachrymæ. Hos quum osculamur, animum ipsum videmur attingere.

Cap. 102. βάτραχον] Rana Græcis βάτραχ', quasi ὁ τῇ βοῇ τραχὺς, Schol Theocr. - τὸ γὰρ μέλ' εἰ καλὸν ἄδει, Mosch. Idyll. 3. V. 115. Illa ranarum coaxatio, pluvie imminentis signum Arato; Plut. quæst. Natural. 2. & lib. de solert. animal. Ælia. l. 9. c. 13. De ranarum verò (neq; enim illæ sunt unius generis) in aëre generatione, Diod. S. lib. 3.

ἐκείνῳ ὃ ἡνᾶται ἅπας] *Ovidius, 15. Metamor.*

*Semina limus habet virides generant aranas,
Et generant truncas pedibus: mox apta natando
Crura dat. utq; eadem sint longis saltibus apta,
Posterior superat partes mensura priores.*

ἐγχελυ] *Basil. M. homil. 9. Hexaëm. Τὰς ὃ ἐγ- cap. 103.*
χέλεις ἐδὲ ἄλλως ὀρεῶμεν, ἢ ἐκ τῆς ἰλύῳ σπι-
σαμύρας. Hanc nominis etymologiam è versibus Ari-
stophanis colligit *Athenæus lib. 7. Dipnosoph.* Vnde cor-
rigendus Etymologus, apud quem ἐγχελυσ, ὡς τὸ
ἐχεῶς ἐν τῇ ὕλῃ, legitur; pro, ἐν τῇ ἰλύϊ. Simile mendium
(ut hoc corrigā παρέργως) *Psalms. ξη. v. 2. Apolinaris;*

βύσῳ ἐν ὕλῃ ἐν παγεί, βιότιο χαπίζω:
Pro, ἰλύῳ ἐν. nam 70. ἐνεπάγλυ εἰς ἰλὺ βυθῷ, ἢ
ἐκ ἐστὶν ὑπόστασις. Caterum anguillas, non nisi turba-
ta aqua, capi: scribit *Clem. Al. Strom. 7. Easdem seorsim
à ceteris piscibus degere, neq; unquam in eorum esse co-
mitatu, Ælianus.*

νάγκη] *Torpedo pisciculos sibi ad pabulum vena- cap. 104.*
tur, quosq; attingit, torpore immobiles efficit, τῆς δὲ
δ' εἰς τοφλὴν ἐαυτῆς τὰ ἰχθύδια, πρὸς ἀπορμήν,
ἢ νάρκα ἢ ἀκνητίζειν ποιῶσα: *Athen. lib. eod. ex
Aristot. 9. hist. animal. 37. De hac torpedinis solertia,
Plin. l. 9. c. 42. Plut. lib. de solert. animal.*

τὰ χηήσιμα] *Aristot. 9. hist. animal. 27.*

cap. 105.

ὁ πολὺ πτερός, ἀνὴρ ἰσχυρὸς ἐστὶ (καὶ γὰρ πτερός τὴν χειρὰ βαρύνει τῷ ἀνθρώπῳ καθιερῶν) οἰκονομικός δ' ἐστὶ πάντα γὰρ συλλέγει μὲν εἰς τὴν θαλάμην, ἔτι τυγχάνει καλοικῶν: ὅταν ᾖ κατανάλωσις τῆς χρησιμότητος, ἐκβάλλει τὰ ὄρεα, καὶ τὰ κελεύθια τῶν καρπίων καὶ κορυλλίων, καὶ τὰς ἀκάνθας τῶν ἰχθυδίων. *id est, ut Plin l. 9. c. 39. Quiv polypus alioqui brutum habeatur animal, ut quod ad manum hominis adnata; in re quodammodo familiari callet. Omnia in domum comportat; dein putamina, * e-rosa carne, egerit. Polypum, ad similitudinem loci colorem mutare; cum ijdem scribunt, tum Plut. quæst. natur. 19. Philo τῶν μέρους. Basil. M. homil. 7. Hexaëm. Naz. homil. 3 Carm. εἰς ἑαυτὸν. Clem. Alex. l. 3. Pædag. c. 11. Lucian. de Saltat. 3 Dialogo Menelai ac Protei.*

Cap. 106.

κάραβον] *Cancrorum genera, carabi, astaci, 3; Plin. l. 9. c. 31. καράβας δὲ μεγέθεις ait Synes. epist. 4. Lucian. dialogo Dorionis 3 Myrtales, αὐαφαιανλίας, καὶ τὴν χροίαν οἶον κάραβον.*

Cap. 107.

πίννας] *Concharum generis 3 pinna est, Plin. l. 9. c. 42. Basil. M. homil. contra divites, τὰ ἵνα θαλάττης αὐτῆς, ἢ κόχλον, ἢ πίννα, ἵνα ἐν τῇ πρὸς βατῶν ἔρειον. 3 hom. 7. Hexaëm. πόθεν τὸ χρυσὸν ἔρειον αἱ πίνναι τρέφουσιν, ὅπως εἰς τῇ ἀνθοβάφῳ ἐμιμήσατο.*

Cap. 108.

πιννοφύλαξ] *Aristot. 5. hist. animal. 15. Athen. l. 3. Ælian. l. 3. c. 29. Oppian. 2. de piscibus. Cic. 2. de nat. Deor.*

Deor. & 3. de Finib. ubi custos ille pinnae, Pinnoterēs vocatur: ut & apud Plin. l. 9. c. 30. & 42. Scholiaſtem Ariſtoph. in Veſpiſ: ſed apud Plut. ὁ πιννοθήρως, lib. de ſolert. animal. niſi & ibi πιννοτήρης ſit legendum, quū mox dicat, πυλωρεῖ τὴν κόγχην &c.

λάμιαν] ἢ λάμία, nomen piſcis, ſic dicti ὅτι ἐ-
χειν μέγαν λαμὸν, à gula magnitudine: unde hoc lo-
co pro ingluvie, ſeu, gula inſatiata libidine accipitur. A-
liquando ſignificat φάσμα (legendum fortè & apud
Etymolog. φάσμα ἢ φάσματα pro χάσματα,
p. 555. v. 55.) ſeu eam, cui exemptiles oculos (ἀφαρέ-
της ὀφθαλμοῦς) fuiſſe, fabulantur: Philoſtr. l. 4. vita
Apolloni. Strabo lib. 1. Plut. lib. de Curioſitate. Lucia.
Philopſcude, & Ariſtoph. Scholiaſtes. Eſt & no. propr.
tibicina Demetrii, Plut. Vit. Clem. Alex. protrept. A-
then. lib. 4. 14. Ælian. Var. hiſt. l. 12. c. 17. Urbis de-
niq; nomen, Strabo l. 9. De Lamia piſce, Plin. l. 9. c. 24.
Oppiano λάμνη, lib. 1. halieut.

σκάργον] ὅτι σκαίρειν, dictus, Athen. lib. 7.

μαρυκάται] Ariſt. 2 hiſt. anim. 17. & l. 8. c. 2. i-
tem 3. de part. animal. 14. Plin. l. 9. c. 17. Solus piſci-
um dicitur ruminare, herbisq; veſci, non alijs
piſcibus, mari Carpathio maximè frequens. Vi-
de Ælia. l. 1. c. 2. l. 2. c. 54. l. 12. c. 42. de animal. Oppi-
an. 1. de piſcib.

Cap. 110. γαλεὼν] Mustelum ore parere, sætumq; denuo
absorbere, scribit etiam Ælian. l. 3. c. 55. ideoq; ab
illius, tanquam impuri, esu abstinere sacerdotes, l. 9. c.
65. Ἐ Aristot. οἱ μὲν ἔν ἄλλοι γαλεοὶ καὶ Ἰξαφιδῶ-
σι, καὶ δέχον) εἰς ἐαυτοὺς, ὅτ' νεοτῆς, 6. hist. anima. 10.

Cap. 111. τοῖς ἔχεσι μίγνυ)] de murena cum vipera coitu,
Ælian. l. 1. c. 50. l. 9. c. 66. de animal. Plin. l. 9. c. 23.
l. 32. c. 2.

Cap. 112. τρυγόνα] De turture, dum quid pro autoris senten-
tiatuenda se se offerat, notetur interea: illum sapientiæ
divinæ, columbam humanæ symbolum; atq; inter volu-
tria illis solis locum in Hebræorum sacrificijs fuisse, Philo
lib. 13. ὅ τ' ὁ θεῖων κληρονομῶ, p. 338. ubi V. à fine 2.
pro διατητὴν ἀπεικάζουσα, legendum, διατὴ τῇ
μὲν θνητῷ ἀσμιρίζουσα, ἀεισεβᾶ ταύτῃ ἀπει-
κάζουσι &c. Dignum etiam notatu, Resurrectionis ty-
pum quibusdam turturem esse; quum Aristoteles illum
hyeme latere, plumasq; amittere (φωλεῖν τὲ καὶ πτε-
ρορροῦν ἐν τῇ φωλείᾳ) scribat, 8. hist. animal. 16.
Quæ ibidem de palumbis interpres subiicit: in Græco nō
extant, pugnantq; cum eo, quod in Eriphanij Ancyroto
legitur, p. 505.

ἀειπεπλεγμένη ἀγκίστω] ἀγκισθωθείσα,
Phi-

Philo. τὸ ἀγκιστρον, hamus. αἱ ἀγκιστροί, καὶ τὰ ἀγκιστρα, Basf. M. homil. 10. Hexaëm.

Τὰς ἰδίαις πλεχταῖνας ἐδίδε] *Ælian. l. 1. c. 27. & l. 14. c. 26. Plut. lib. de solert. animal. Sed Polypum brachia sua rodere, falsum est, inquit Plin. l. 9. c. 39. & Aristot. 8. hist. animal. 2.*

Cap. 113.

ἐκὸν ἀπορήσῃ] εἰς αὐτὰς ῥήν) ἀθροεία, *Ælian. τὸ μέλαν] Cic. 2. de nat. Deor. Alia fugasse, alia occultatione tutantur: atramenti effusione, sepia, Similia apud Naz. orat. ad Cl. Episcopos. & Carm. 1. v. 500. Aristot. 4. de partib. animal. Ælia. l. 1. c. 34. Athen. l. 7. Plin. lib. 9. c. 29. Plutarchus (lib. de solert. animal.) atrum illum sepia colorem, τόλον Græcè dici ait.*

Cap. 114.

σερβίον πυργίτω] *Paul. Ægin. l. 1. c. 82. hunc inter aves concoctu difficiliores numerat, ἢ τῶν μικρῶν σερβίων τροφή, ἐν οἷς εἰσὶ καὶ οἱ πυργίται, σκληροτέρων τυγχαίνει.*

Cap. 115.

ὀρεγῆς] *Malim legere ὀρεμῆς, impetu. nisi vocabulum ὀρεγῆς pro coëundi appetitu hic accipiendum sit: ὡς δὲ τὸ ὀρέγεσθαι, τὸ ἰπιδυμεῖν.*

λύραν] *Delyra symphonia, Philo lib. ὅτι ἀτρεπίον τὸ θεῖον. Eodem instrumento musico Pythagorei ante somnum utebantur, Plut. lib. de Iside. Differt à Psalterio.*

Cap. 116.

rio, Basil. M. hom. in l. Psalm. Terpander Lesbii lyram antè quatuor contentam fidibus, septem nervis primus instruxit, Strabo l. 13. Quod è versibus in eum scriptis intelligitur;

Σοὶ δ' ἡμεῖς τέσσαρ' ἄνδρες ἀποτέραντες αἰοῦντο,
ἐπ' αὐτὸν φέρομεν γυνεὺς κελαδὴ' Ἰορδὸν ὕμνευς,

Clem. Alex. Str. 6. nisi quod prior versus ibi desideratur. Numerum chordarum auxit postea Timotheus Milesius, Plut. de Musica.

Cap. 117. σύειγγα] Cic. 1. de Divinat. Multis rebus inflammantur tales animi, qui corporibus non inhaerent: ut hi, qui sono quodam vocum, & Phrygijs cantibus, incitantur. Servum Gracchus cum eburneola solitus est habere fistula, qui staret occultè post ipsum, quum concionaretur, peritum; qui inflaret celeriter eum sonum, quo illum aut remissum excitaret, aut à contentione revocaret, lib. 3. de Oratore. Ναξ.

--- ἰδὲ τε ἀνδρὶ μέλει μιν,
βαρὺν δ' ἡρόν ἐσπονέμοις μελίεσσιν ἀρήγων,
πομπὴν κὺν σύειγγα βοηθῶν ἐσθλὸν ὄπ' ἄσσων.

Cap. 118. σεστροκαμήλα] De quo Diod. S. lib. 2. & 3. Oppian. 3. Cynaget. Is est Aristoteli ὁ σεσθὸς ὁ λυβικός, 4. de part. animal. 14. Æliano l. 14. c. 7. ἡ σεσθὸς ἡ μεγάλη. Synes. epist. 134. σεσθὸς μεγάλας ἀπὸ τῶ ἐν εἰζυῶν κυνηγεσίῳν εἴχομεν, id est, Struthiocamelos ex venatione, dum pax erat, habebamus.

Χεῖρες ἀνθρώπου] *Plutarch. lib. de fraterno amore. Cap. 119.*

οὕτως τε χεῖρας εἰς πολλὰς καὶ ἀνίσκας δακτύλους σχίσασαι (scil. ἡ φύσις) πάντων ὀργάνων ἐμμελίσσεται καὶ τεχνικώτατα παρίσχεν ὥστε ἀναξάγειν τὸν παλαμὸν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν αἰτίων ἡδεσθαι τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας καὶ σμικρσίας. ἀλλὰ τὸν ῥῥέεικεν ἀληθὲς εἰσαγγιλιον. ἔγδ, ὅτι χεῖρας ἴσχεν ἄνθρωπος, σοφώτατον· ἀλλ' ὅτι φύσει λογικὸν ὡς καὶ τεχνικόν, ὀργάνων φύσει λογικῶν ἔτυχεν, id est, *Xyl. interprete.*

Ipsas manus, in multos atq; inequales scissas digitos, Natura omnium instrumentorum accuratissimè & artificialissimè paravit : adeò ut Anaxagoras ille priscus humane sapientie causam manibus imputaverit. falsò quidem hoc : non enim propter manus homo est sapientissimus ; sed quia natura eum ratione & arte prædiderat, instrumenta quoq; talia est nactus. Eadem Galeni sententia, lib. 1. de usu partium corporis humani.

Plut. politic. præcept.
Aristot. 4. de part. animal.

Notarum D. H. Finis.

συὺ θεῶ.

Rerum & verborum index.		<i>Animæ</i> sy. 10. <i>animæ</i> masc. sy. 72. <i>diu hic commoran-</i> <i>tis</i> sy. 44.	
<i>Abominandæ rei symbolū,</i>		<i>Animus,</i> 40. 184.	
<i>piscis.</i> 178.		<i>Antiquitatis</i> sy. 80.	
<i>Accipiter</i> 8. 10. 75.		<i>ἀφῆς,</i> 187.	
<i>Aculeus, justiciæ</i> sy. 67.		<i>ἀπορίτ,</i> 99.	
<i>Ædificandi cupidus</i> 132.		<i>ἀπορίτ,</i> 202.	
<i>Ægyptus</i> 36.		<i>Apum industria,</i> 193.	
<i>Ægyptij Solis amātes,</i> 43.		<i>Aqua, s2. eā lustrant se Sa-</i> <i>cerdotes, unde Ibis bibit,</i> 188.	
<i>Ælurus,</i> 174.		<i>Aquila fame perit,</i> 120.	
<i>Æquinoctia duo,</i> 28. 148.		<i>Aquila pullus,</i> 72.	
<i>Ætites,</i> 92. 200.		<i>ἀρετα,</i> 5.	
<i>Ævum,</i> 1. 133.		<i>ἀρετονοθήλεις,</i> 21. 146. 177.	
<i>Ambres, liber Ægyptio-</i>		<i>ἀσφράγισον (cui nullus</i> <i>rum,</i> 47.	<i>matationis honos habi-</i> <i>tus)</i> 56.
<i>Anacharsis,</i> 195.		<i>Auditus</i> sy. 54. <i>celeritas,</i> 202.	
<i>Anemone,</i> 74. 163.		<i>Aversionis</i> sy. 78.	
<i>Anguilla,</i> 124.		<i>B. b.</i>	
<i>Anguis. Vide serpens.</i>		<i>Bai. Bajeth,</i> 10.	
<i>Anguis dimidiatus,</i> 69.		<i>Βάτραχ,</i> 208.	
<i>integer, ibid.</i>			
<i>Annus, 4. 20. 171. 181. Æ-</i>			
<i>gyptiacus, 116. Solis, 5.</i>			
<i>vertens, 170.</i>			
<i>Anni instantis symb,</i> 5.			

INDEX IN HORAPOLLINEM.

Basiliscus,	2. 100. 168.	χολέδρα,	181.
Bellacies,	74.	χολύδρα,	150.
C. c.		Cicada	94.
Cælum, 20. ros fundēs, 46.		Ciconia,	61. 96. 191.
Calamitates intrepidēse-		Cæcus,	100.
rens,	104	Cognitionis sy.	58.
Camelus	122.	Columba. 63. 212. bilem ha-	
Cancer cum ostreo,	126.	bere negatur, 65. 193. af-	
Canicula, sidus,	170.	firmatur,	90. 200.
Canis,	48. 50. 187.	Columba nigra,	82.
Cantharus, 13. (de hoc E-		Commercio alienigenarum	
piphan. Ancyroto, p. 505.)		gaudentis symb.	128.
173. vide Scarabæus.		Conciliandi sibi alios vi-	
Capita duo,	36.	præditus,	132.
Capra	102.	Concordia,	12. 75.
Carabus,	126. 210.	Concubitus,	42.
Castor	100.	Confugiens ad patronum	
Cerebrũ, mentis sedes, 172.		propriũ, neq; adjunctus, 92.	
Cervus, 114. 116 ἐχιόφα-		Conyza,	110.
γ, 205. fistula mulce-		Continencia,	74.
tur,	206.	Cor, 10. 34. 46. 184. homi-	
Charmione & Naira (χαρ-		nis faucibus appēsũ, 74.	
μιενὼ καὶ Τάειρα, Jo.		195. mentis domicilium	
Zeze hist. 6.)	26.	172. zelotypi,	36.
χολάδες, intestina, 182.		Cornix 12. 68. 173. vivax,	

116. Φιλόσοφος, 120.	Elephas, arietem & porcum
Crepusculi sy. 72.	metuit, 114. 205. probos-
Crabro, 200.	scide odoratur, 112. den-
Cribrum 48.	tes deciduos defodit 114.
Crocodilus, 70. 84. 198. ejus	Emendatio vitæ 132.
cum trochilo aye societas,	Equa, unde abortiat, 88.
110. animal exitiosum, 83.	200.
Culicum generatio, 90.	Equus fluvialis, 63.
Cygnus, 86. vide Olor.	Equi cadaver vespas seu
Cynocephalus, 24. 26.	crabrones gignit, 197. 200.
D. d.	ἐξμῆς [λόγῳ μὲν ἐστὶ δ' ἐ-
Debilis homo, lasciviens	σώτης, ἐργάτης ὃ τέ-
tamen, 94.	χνης πάσης, Galē.] 174
Deus, 8. 72. masculo fæmi-	vide Mercurius.
neus, 177. mundanus, 24.	Ἰξοσεῖζεν, 199.
Dextrarum junctio, 75.	F. f.
Digitus, 74. 75.	Faces accensas metuit Leo,
Dimensionis sy. 75.	108.
Doctrina 45.	Fatum, 24. 80.
Dorsispina 74.	Febricitans, 108.
Drachmarum duarū sy. 17.	Felis aquaticus, 128.
E. e.	Fiber, 100.
ἐγχελυσ, 209.	Filij symbolum, 59.
εἰσαγωγὸς, 182.	Fistula 132.
ἐλαφ, 205.	Fæcundus, 70.

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Fœtus imperfecti</i> sy.	38.	102.	<i>scelus occultantis</i> sy.
<i>Formica</i> 59. 190. <i>ejus pen-</i>		116.	
<i>nae,</i>	100.	<i>Homo, junctus mulieri,</i>	126
<i>Formidabilis</i> sy.	32.	<i>multos in mari servās,</i>	124.
<i>Fullo,</i>	68.	<i>Homo bile carens, sed ab a-</i>	
<i>Fumus,</i>	77.	<i>lio commotus,</i>	90.
<i>Furentis</i> sy.	70.	<i>Horæ</i>	78. 180.
<i>Futurorum cognitionis</i> sy.	ωρϑ;		180.
	17. 78.	ωρϑραφία,	ibid.
G. g.		<i>Humilitatis</i> sy.	8.
<i>Gratus animus,</i>	61.	<i>Hyæna</i>	203. 104.
<i>Gravida mulieris</i> sy.	75.	I. i.	
<i>Grues,</i>	118. 120. 207.	<i>Jani simulachrum,</i>	171.
<i>Gustatus</i> symb.	41.	<i>Ibis,</i> 16. 46. 174. <i>Ejus pen-</i>	
γὺψ, ὁ ὕψ.	175.	<i>na Crocodilo terrori,</i>	110.
H. h.		<i>Ichneumon,</i>	81. 198.
ἡγεμονικόν,	183.	<i>Ignis,</i>	78. 188.
<i>Hieracia,</i>	8. 135.	<i>Impietatis</i> symbol.	78.
<i>Hippopotamus,</i>	62. 78.	<i>Impossibile,</i>	65.
160. 192.		<i>Impuri</i> sy.	54.
<i>Hircus,</i>	55.	<i>Impudentia</i>	57.
<i>Hirundo,</i>	81.	<i>Infirmus,</i>	82.
<i>Hominis invalidi, atq; o-</i>		<i>Inexpertis</i> sy.	80.
<i>pis aliorum indigi</i> symb.		<i>Ingratus, injustus,</i>	63.
82. <i>lapsus suos tegentis,</i>		<i>Insani</i> sy.	70.

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Insidias cavens</i>	118.	<i>Literarum sy.</i>	24.
<i>Instabilis</i>	102.	<i>Literæ Ægyptiæ</i>	46. se-
<i>Interitus sy.</i>	57.	<i>ptem,</i>	80.
<i>Inundationis sy.</i>	44.	<i>Limes,</i>	17.
<i>Iræ sy.</i>	26.	<i>Lingua</i>	34. 183. 195.
<i>Iracundia immoderata</i>	86.	<i>Linguarum quot idioma-</i>	
<i>Isis,</i>	4.	<i>ta</i>	177.
<i>Judex,</i>	16. 187.	<i>λόγος ἐν ἱερὰ μματ,</i>	
<i>Junco scripserunt Ægyptij</i>		<i>ἐνδιᾶθετ,</i>	ωρφο-
	46.	<i>εχός,</i>	40. 183.
<i>Junonis sy.</i>	17.	<i>Longevitatis sy.</i>	78.
<i>K. x.</i>		<i>Lumbi</i>	74.
<i>κόλυμβος,</i>	177.	<i>Luna corniculata</i>	s. 24.
<i>κικέφα,</i>	61.	<i>Lunæ orientis sy.</i>	28.
<i>L. l.</i>		<i>Lupus metuit lapides</i>	106.
<i>Labor</i>	78.	<i>Lyra</i>	132. 213.
<i>Lamia</i>	127. 211.	<i>M. m.</i>	
<i>Laqueus</i>	80.	<i>Magistratus</i>	49. 187.
<i>Leena partus</i>	112. 204.	<i>Manus,</i>	40. 132. 183.
<i>Leo 30. 32. 86. 180. πθη-</i>		<i>Mars, 10. Mater</i>	17.
<i>κοφάγος,</i>	108.	<i>Medicina sy.</i>	169.
<i>dum animal</i>	179. 198.	<i>Mens</i>	184.
<i>Lepus</i>	38.	<i>Mensis,</i>	s. 69.
<i>Liber signatus,</i>	80.	<i>Mercurius,</i>	26. 174. 178.
<i>Liberi insidiâtes matri</i>	98.	<i>Minerva</i>	16. 22.
		<i>Mile-</i>	

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Misericors,</i>	17.	208. exemptiles,	211.
<i>Morbify.</i>	74.	<i>Odify.</i>	178.
<i>Mortaria è cetorum ver-</i>		<i>Odoratus,</i>	50.
<i>tebris,</i>	178.	<i>Olorum cantus,</i>	199.
<i>Mula,</i> 87. <i>Muli</i> 199.		<i>Onocephalus</i>	36.
<i>Mundify.</i>	2. 14.	<i>Operisfy.</i>	78.
<i>Murana cum serpente coit,</i>		<i>Oratio</i>	183.
	128. 212.	<i>Orbis terrarum</i> 24. <i>ejus</i>	
<i>Mus</i> 57. <i>Musca</i> 57. 190.		<i>umbilicus,</i>	36. 182.
<i>Musicus senex</i>	86.	<i>Origanum,</i>	84. 164
<i>Mustela,</i>	84. 174.	<i>Originis antiquæfy.</i>	40.
<i>Mustelus</i>	212.	<i>Oris symb.</i>	53.
N. n.		<i>Ortusfy.</i>	14. 70.
<i>Nefarium,</i>	52.	<i>Oritæ</i>	179
<i>Nilus</i> 32. 34. 44. <i>unde di-</i>		<i>Oryx,</i>	54. 158. 189.
<i>ctus</i>	181.	<i>Os boni viri</i>	74.
<i>Noctua</i>	92.	<i>Osspinæ dorsti,</i>	74
<i>Nox</i>	72.	<i>Ostiris,</i>	186
<i>Nuptiarumfy.</i>	12.	<i>Ova subventanea, zephy-</i>	
<i>Nycticorax</i>	80.	<i>ria,</i>	143. 175.
O. o.		<i>Ovium sæcunditas unde,</i>	
<i>Obeliscū</i>	185.		176.
<i>Obsidionis symb.</i>	80.	<i>εβαῖς,</i>	134.
<i>Occasus,</i>	14. 70.	<i>εγαῖς,</i>	133.
<i>Oculi,</i> 184. <i>animi indices,</i>			

INDEX IN HORAPOLLINEM.

P. p.		πολυόφθαλμος, Sol.	
Palma, arbor,	4.		186.
Palumbus,	90. 212	Polypus	124. 126. 210.
Panis è piscibus confectus,		Pænesymb.	78.
	178.	Populi morigeri sy.	65.
Panthera	104. 116. 206.	Porcus,	84.
Passer, 92. pyrgites, 129.		Pregnantis sy.	75.
213.		Prestantia,	8.
πασιφός (æditumus		Promuscis (ωγνωμαία,	
q. ædium intumus)	51.	204) 112.	
Pater,	14.	Pudendū manu tectū, 195.	
Patris amans,	96.	Q.	
Patrimonium,	82	Quarta arvi pars,	5.
Pedes gemini conjuncti, 72		Quatuor anni tēpora, 180	
Pelicanus,	59.	Quinarius,	24.
Perdix	118. 191. 207.	R.	
Peregrinatus nunquā	36.	Rana, 38. 122. pluviariū	
Phœnix,	44. 96. 186.	nuncia,	208.
Φυλακτήριον, 151. 183.		Rapax,	70.
Pinna	126. 210.	Ratio	183.
Pinnophylax	126. 210.	Rex pessimus, 65. custos, 67	
Pinnoterēs, ὁ πιννοθήρας,		Risus,	50.
211.		Ros è cælo,	45.
Piscis,	25. 52. 178.	S.	
Pollinctor sacrorum,	50.	Sacer scriba	48. 187.

INDEX IN HORAPOLLINEM.

<i>Sacerdotes Ægyptij pisci-</i>	<i>Sternutamenti</i> sy.	50.
<i>bus non vescuntur</i> 178.	<i>Struthiocamelus</i> , 132. 214.	
<i>Sacris initiatus</i> , 24.	ὄρεγξ,	214.
<i>Salamandra.</i> 100. 201.	T. 1.	
<i>Sanguinis</i> sy. 8. <i>Scala</i> 80.	<i>Talpa</i> ,	100. 202.
<i>Scarabeus</i> , 14. 16. <i>vide</i>	<i>Taurus</i> , 53. 110. 189. <i>inter sidera</i> , 16.	
<i>Cantharus.</i>	<i>Tauricornus</i> ,	77.
<i>Scarabeus annuli sculptu-</i>	<i>Tempus</i> ,	72.
<i>ra</i> , 173. <i>Solis imago</i> , 174.	<i>Tenebrae</i> , 70. <i>Terribilis</i> ,	32.
<i>Scarus</i> 211. 128.	<i>Thebe</i> ,	140.
<i>Scorpius</i> 84. 198.	<i>Thyrsus</i> ,	29.
<i>Scriptionis</i> sy. 183.	<i>Tonitru</i> ,	40. 184.
<i>Sepia</i> , 213.	<i>Torpedo</i> , <i>piscis</i>	124. 209.
<i>Sermo</i> 38. <i>vide</i> λγϞ.	τορπιδ,	189.
<i>Serpens</i> , 2. 4. 53. 65. 168.	<i>Trochilus</i> ,	204.
189. <i>Ibidū pennas timet</i> ,	<i>Tumultus</i> ,	75.
204.	<i>Turtur</i> ,	94. 128. 212.
<i>Sidus</i> , 24. 195. <i>Silētij</i> sy. 40.	V. 11.	
<i>Simius</i> , 102.	<i>Vacca cornu</i> , 77. <i>Vates</i> ,	48.
<i>Sirius</i> , 170.	<i>Venus</i> ,	10. 12.
<i>Sol</i> , 8. 186.	<i>Ventus</i> , 75. <i>Sento qua concipiant</i> , 175.	
<i>Sothis</i> , 4. 170.	<i>Vespa</i> ,	88. 197.
<i>Stature humanæ mensura</i> ,	<i>Vespertilio</i>	94. 100. 200.
184.	<i>Victoria</i> symb.	8.
<i>Stella</i> 23. 72.	<i>Viduitatis perpetuæ</i> sy.	81.
	<i>Vespillo</i> ,	48.
	<i>Vigilans</i> ,	32.
	<i>Vipera</i>	98. 205.
	<i>Viri & Vnigeniti</i> symb.	14.
	<i>Vnitas</i> ,	22.
	<i>Voluptatis</i> sy.	42.
	<i>Vox remota</i> ,	40.
	<i>Vpupa</i> ,	118.
	<i>Vrinator</i> ,	24.
	<i>Vrse partus</i> ,	112. 204.
	<i>Vulcanus</i> ,	22.
	<i>Vulpanser</i> ,	59. 191.
	<i>Vultur</i>	18. 173. 174.
	Z. 2.	
	<i>Zelotypus</i> ,	36.
	<i>Zenobia</i> ,	186.

Δαυίδ ἡ τῷ Ἐχελίῳ Ῥοφθαίτῳ ἀνδρὶ, Μάξιμου
Ταπεινὸς Κυθήρων Ἐπίσκοπος, δὲ
πράτειν.

Τί πάθω, καὶ ἄκων τοῖς Ῥοῖς ὑπέκω πρὸς ἀγ-
μασιν, ἐπεὶ δὴ ὡς μὴ βεβλήμενος ὑπέκειν,
πόθεν γὰρ ὁ καὶ τῷ ὑπὲρ δυνάμιν καταβολμῶν, ἵνα
μόνον ἐγὼ μοι πείγιγνηται; ἀλλ' ὅτι ἐχ' ἔτως ἐξ-
εσί μοι ὥστερ' αὐτὴν πάντων ἡ βεβλήθην. ἀλλὰ γὰρ
σὺ καὶ ἐπεὶ εἰδὼς ὃ φίλη μοι ψυχὴ Ἐχελίε, ἐπαύη
με φοβρία ἐπιφοβίζων δυσβάστακτα, τάχα με
διὰ τέτων οἰόντιν βαλάνῳ πρᾶλθεις, ἵνα τῆς ἐμῆς
συνεχῶς ἐπαμθάνωμαι ἐθενείας, ἔναυλον ἔχων
διὰ παντὸς ἐν τῇ μνήμῃ τὴν τῷ σὺν λόγων, ἵν' ἔτως
εἶπω, κατακρεσμόν. ἀλλ' ἐν ἔχῳ ἵνα πρᾶμυθίαν
τῆς τῷ ὑπὲρ δυνάμιν ἑλμης, τὸ πρᾶ Ῥοῦ λαμ-
βαίνειν τὰς τέτων ἀφορμάς. ἄλλως γὰρ αὐτὴ μακροῖν
ἦγον ἡ συχίαν, καὶ σὺ αὐτὴ εἰλόμην αἰχμῶν ἐκ-
σιον. ἡ τοίνυν παῦε τοιαῦτα πρὸς ἀστων, ἡ γὰρ ἐν τὰς
τέτων φέρε μακροθύμως αἰτίας, πᾶσι δικαίοις
ταύτας ἀναφύγων πρὸς σεαυτὴν. ἐμοιγε γὰρ τὰ
πρὸς τὴν ἀπολογίαν πάντα θεν ἀπορα. σὺ δὲ καὶ
πρὸς ταῦτα, καὶ πρὸς ὅτις αὐτὸ ἄλλο ἐπιξυμβάη,
ἔτιμον

ἔτιμον πάρεχε σεαυτόν. Ζοίτε γὰρ πρέποντα, καὶ ἐ-
μοὶ χαρίεντα ἔση πεποιηκώς. Ἐρρωμένον σὲ δια-
φυλάττοιό κύριε ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀνδρῶν
μοι προσφιλέστατε καὶ ζωώτατε.

Ἐνελίηθεν, σκιρρόφορεῶν τε πέμπτη φθίνοντε,
καὶ τὸ ἀφ' ἑτέρου τὸν σωτήριον.

Errata quædam sic corriguntur.

Pag. 18. *V. sed, pro quoniam leg. quorum.*

20. *V. totidem, pre quinquag. leg. viginti.*

52. *V. nefariam leg. nefarium.*

57. *V. 3. pro volucres, leg. feras.*

169. *V. σας, leg. ἐκδυομένων.*

173. *V. legitur, ἔδρας καὶ πησεις.*

178. *V. assat. cetorum.*

185. *V. ἀση, leg. πύκνωσιν.*

192. *V. μηκεδ. μηκεδ'αναΐς.*

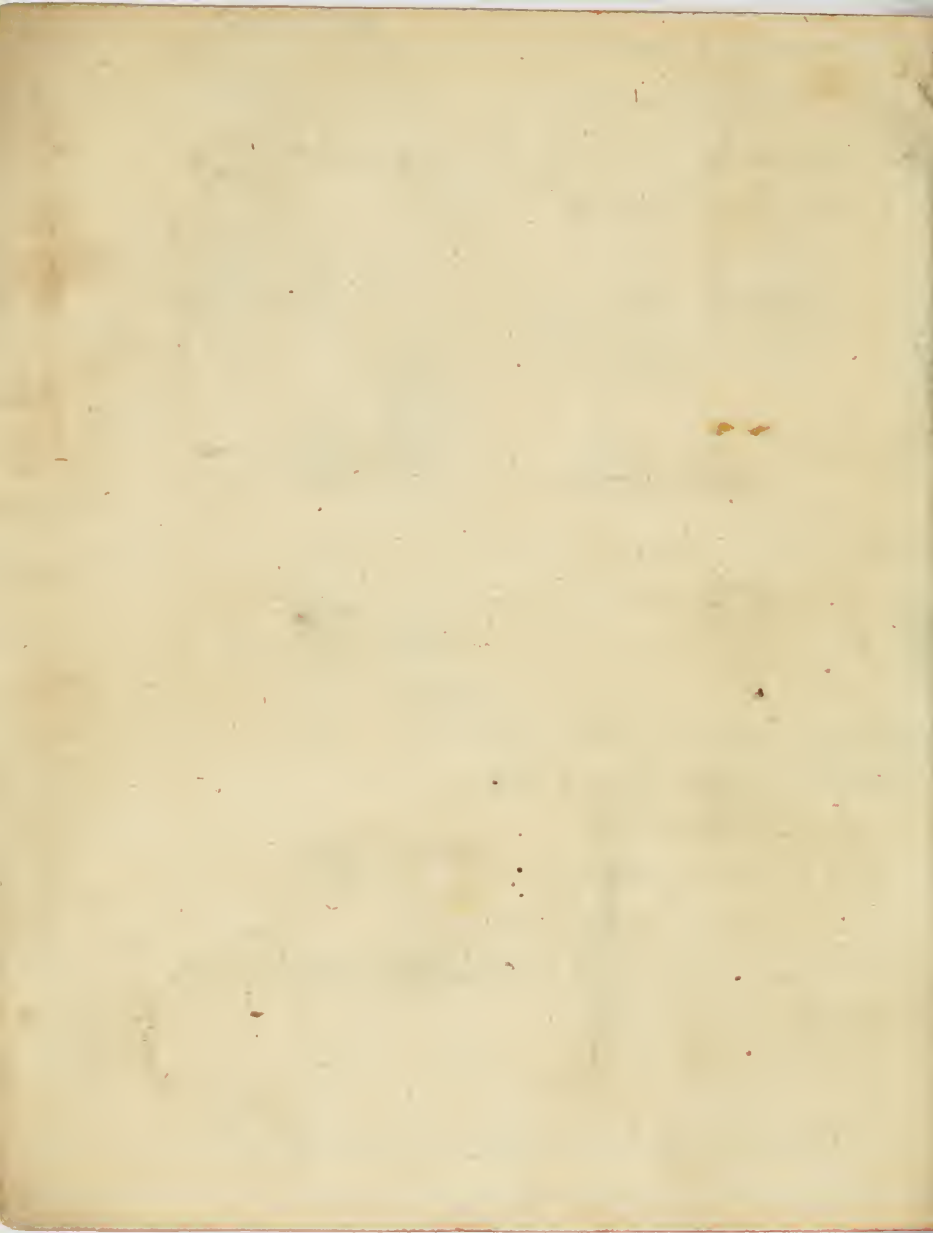
P. 202. *V. φοίνικα. Illud Scholion pertinet ad cap. 57.*

206. *V. τέτρε, l. ὀξύηι.*

In indice, V. Formica, deleatur ejus pennæ.

Cætera, si qua, Lectoris industria facile corrigentur.

F I N I S.

Faint, illegible text or markings in the middle section of the page.

Faint, illegible text or markings in the middle section of the page.

